

RASTENJE U HRISTU

Pouka za mlade

Oktobar, novembar, decembar 2012

Sadržaj:

1. Velika borba - Temelj	4
2. Otkrivenje i Bog koga ono otkriva	13
3. Ljudi – delo Božjih ruku	22
4. Spasenje kao jedino rešenje	31
5. Rastenje u Hristu	40
6. Pobjeda nad zlim silama	49
7. »Naoružavanje« za pobjedu	58
8. Crkva u službi čovečanstvu	67
9. Crkva – obredi i rituali	76
10. Zakon i jevanđelje	85
11. Hrišćanski život	94
12. Posledak – Isus i spaseni	103
13. Kada sve postane novo	112

RASTENJE U HRISTU, Grupa autora

Broj 4/2012.

Priprema:

Hrišćanska adventistička crkva, Odeljenje za subotnu školu

www.subotnaskola.org

Odgovara:

Igor Bosnić

Saradnica na ovom izdanju:

Tamara Babić

Izdaje:

TIP PREPOROD, Beograd

Za izdavača:

Dragan Pejovski,

11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tabele zalaska Sunca priprema mr Radomir Grujić

Štampa:

»Preporod«, Beograd, 2012.

Tiraž: 350

Kako da dobijete najviše iz biblijske pouke za mlade

Činjenice koje treba da znate

Biblijske pouke za mlade zasnovane su na uverenju da je Božja reč sila koja menja i da je grupno proučavanje važan način dobijanja te sile. Svrha biblijskih pouka za mlade je da se mladim adventistima sedmog dana pruži sredstvo za predano proučavanje zajedničkih tema o kojima će moći da razgovaraju svake sedmice u subotnoj školi. Mnogi koji proučavaju biblijske pouke za odrasle otkrivaju da ovo izdanje za mlade obogaćuje proučavanje biblijskih pouka jer one obrađuju iste teme i zato mogu da posluže kao dodatno gradivo.

Četiri stotine mladih adventista učestvuje u pisanju biblijskih pouka za mlade svake godine. Široki izbor i povremeno ponavljanje sadržaja odražava veliku raznolikost njenih pisaca širom sveta i kako oni pojedinačno doživljavaju temu koju proučavaju. Štampa se oko 70.000 primeraka biblijske pouke za mlade.

Smernice za proučavanje

1. U molitvi otvorite svoj um za vođstvo Svetog Duha dok proučavate.
2. Biblijski izvori na kojima se zasniva pouka za određenu sedmicu štampani su boldiranim slovima u delu pouke nazvanom »Logos«. Pročitajte sve tekstove.
3. Biblijski izvori za određenu sedmicu obično su podeljeni na delove na stranicama »Logosa«. Pri proučavanju ovih delova pažljivo pročitajte biblijske tekstove koji se nalaze pored naslova pre nego što pročitate komentare ispod tih naslova.
4. Čitajte druge delove tokom sedmice sa stanovišta koje ste stekli na temelju ličnog proučavanja biblijskih tekstova.
5. Imajte na umu ciljeve pojedinih delova biblijskih pouka:
 - »Uvod« – oblikovan tako da podstakne vaše interesovanje i usmeri razmišljanje na temu sedmice.
 - »Logos« – vodič za direktno proučavanje biblijskih tekstova za tu sedmicu.
 - »Svedočanstvo« – stavovi Elen Vajt u odnosu na temu pouke.
 - »Dokazi« – pristup pitanjima koja su postavljena u pouci s istorijskog, naučnog, filozofskog ili teološkog stanovišta.
 - »Primenam« – kako da misli izložene u pouci primenite u svakodnevnom životu.
 - »Razumevanje« – lični stavovi u odnosu na pouku, a svrha je da podstakne na dalje razmišljanje i razgovor.
 - »Istraživanje« – obaveštava čitaoca o mnoštvu podsticajnih, kreativnih načina za istraživanje teme sedmične pouke.

Biblijske pouke za mlade i Crkva: Biblijska pouka za mlade je odobrena od strane Generalne konferencije. Ona podržava verovanja Crkve adventista sedmog dana. Ipak, njen sadržaj ne treba smatrati službenim izjavama Crkve.

Pouka 1

od 29. septembra do 5. oktobra 2012.

Velika borba - Temelj

»I još mećem neprijateljstvo između tebe i žene i između semena tvojega i semena njezina; ono će ti na glavu stajati a ti ćeš ga u petu ujedati« (1. Mojsijeva 3:15).

Reč koju prevodimo kao *konflikt*, *sukob* (na engleskom, *controversy*) znači »dugotrajni javni spor, debata ili prepirka, sukob različitih mišljenja.«* Većina nas upoznata je sa velikim konfliktom između Boga i sotone, između dobra i zla. Ali, ono što je u tom sukobu najteže prepoznati, to je pitanje *šta* je predmet sporenja i *ko* je u pravu.

Da bismo odredili *šta* je predmet sporenja, moramo se vratiti u vreme kada nije bilo sukoba. Na nebu su živeli prekrasni anđeli, među kojima se jedan naročito isticao (Jezekilj 28,13.17). Njegovo ime bilo je Lucifer. Ne znamo kada ga je njegovo srce navelo da zgreši, ali jedno je sigurno – on je počeo da osporava Božji autoritet i pri tom je žudeo za Božjim položajem na nebu (Isaija 14:14). U 1. Mojsijevoj 3:5, Lucifer se obratio Evi, navodeći je da ospori Božji autoritet i poželi da bude na Njegovom mestu: »Nego zna Bog da će vam se u onaj dan kad okusite s njega otvoriti oči, pa ćete postati kao bogovi i znati što je dobro što li zlo«. (Imajte na umu da je Lucifer govorio o tome da se bude *kao Bog*, da se zauzme Božje mesto, umesto o tome da se bude *načinjen po Božjem obličju*. Bog je stvorio ljude po svom obličju [1. Mojsijeva 5:1], ali Lucifer je želeo da bude Bog i prevario je ljude navodeći ih da pomisle kako i oni to mogu biti.)

Razmotrite dokaze i istoriju. Može li čovek biti Bog?

Od tada, deo Božjih aktivnosti je odbrana Njegovog identiteta, dokazivanje da je On jedini dostojan da se nazove veliki JA SAM i da bude obožavan. Konačno otkrivenje Božje dostojnosti vidi se u Isusu. Bog se ponizio i postao čovek da bismo mi mogli biti »obnovljeni« u Božje obličje spasenjem. U Isusu, mi imamo priliku da naučimo da je Bog jedini Bog i da su ljudi stvoreni da budu nalik Njemu, a ne da zaista budu Bog!

A šta reći o tome *ko* je u pravu? Razmotrite dokaze i istoriju. Može li čovek biti Bog? Kakvo zaveštanje sotona ostavlja za sobom? Biblija nam kaže da je jedino Bog pravedan i da će On pobediti u toj velikoj borbi. Međutim, sve dok osoba ne odluči na čijoj strani će biti, sve ovo je samo informacija. Dakle, koju stranu vi birate?

Erom Daniel, Lincoln, Nebraska, SAD

* Dictionary.com, <http://dictionary.reference.com/browse/controversy>.

LOGOS (1. Mojsijeva 3:1–5, 15; 5. Mojsijeva 32:17; Isus Navin; 24:15; Isaija 14:4–21; Jezekilj 28:12–19; Matej 2:1–18; Jovan 3:1, 17; Rimljanima 1:20–28; Otkrivenje 12:7–9, 17)

Sukob između Boga i Njegove ljubavi sa jedne strane, i sotone i njegove sebičnosti sa druge, predstavlja pozadinu svega što je napisano u Bibliji. Svaka pojedinačna priča – o Enohu, Samsonu, Mariji Magdaleni, Marti, Pavlu – samo je još jedno poglavlje u Božjoj višemilenijumskoj težnji da spase svoju decu od greha.

Iako se naznake o velikoj borbi poput niti provlače kroz celu Bibliju, nju je lako prevideti. Celu priču o tome ne možete pronaći u nekom pojedinačnom stihu, poglavlju ili knjizi. Naše današnje proučavanje pomoći će nam da razjasnimo ko je uključen u taj sukob, kako je on započeo i kako on pogađa i nas i svet u kome živimo. Takođe ćemo proučiti Božji plan za okončanje tog sukoba i ulogu koju u svemu tome imamo mi ljudi. Imajući sve to na umu, moći ćemo mnogo jasnije da pratimo temu o velikoj borbi kroz celo Sveto pismo.

Ko je sve uključen? (Otkrivenje 12:7–9, 17)

Mihailo (Isus) i Njegovi anđeli bore se protiv aždaje (sotone) i njenih anđela. Aždaja je zbačena na Zemlju gde ratuje protiv žene i njenog potomstva – »koje drži zapovesti Božje i ima svedočanstvo Isusa Hrista« (Otkrivenje 12:17). To znači protiv nas! Sotona ne samo da je u ratu sa Bogom, on se isto tako trudi da uništi one ljude koji slede Božje zapovesti i koji su voljni da budu vođeni Duhom proštva, definisanim u Otkrivenju 19:10 kao »svedočanstvo Isusovo.«

Početak (Isaija 14:4–21; Jezekilj 28:12–19)

Lucifer, prelepi svetlonoša, najviši među anđelima, dozvolio je da se ponos ukoreni i naraste u njegovom srcu. Kao posledica toga, postao je ljubomoran na Boga. Suprotstavio se Božjem autoritetu i tako stekao ime »sotona« ili »protivnik.«* Kako se to moglo dogoditi jednom savršenom biću nemoguće je objasniti, ali nam pokazuje koliku važnost Bog pridaje slobodi izbora. Čak i u savršenom svetu, Lucifer je imao mogućnost da ospori Božji zakon i vlast. Međutim, Bog je na kraju zbacio Lucifera sa neba zajedno sa svim anđelima koje je ovaj ubedio da pređu na njegovu stranu.

Sotonina bitka (1. Mojsijeva 3:1–5; 5. Mojsijeva 32:17, 18; Matej 2:1–18; Rimljanima 1:20–28)

Sotona je, preko zmije, iskušao Evu da pojede zabranjeni plod. Iako je on mogao da je kušnjem navede na greh, Eva je morala svojevoljno da to prihvati. Kada je ponudila voće Adamu, i on je odlučio da ne poslušati Boga. Tako su njihovi postupci doneli smrt, pometnju, bol i izopačenost njihovom potomstvu, pa i samoj zemlji.

Od tada, sotona čini svaki napor da pokvari sve što je dobro u delima Božjeg stvaranja. Naš svet nosi ožiljke više hiljada godina greha. Međutim, još je

gori uticaj greha na naš um i srce. Sotona želi da mi obožavamo bilo šta drugo osim jedinog pravog Boga. Kao posledica toga, čovečanstvo je uveliko degradirano u odnosu na prvobitnu lepotu koju mu je Bog namenio. Čak i taj proces propadanja nije proizvoljan: »Zato ih predade Bog u željama njihovih srca u nečistotu« (Rimljanima 1:24). Bog nam dopušta da izaberemo koga ćemo obožavati, a naše srce se oblikuje u skladu s tim. Ali, koliko god turobno delovala ta slika, Bog nas ne ostavlja bez nade! On obećava da će obnoviti naša srca tako što će nas ispuniti svojim Svetim Duhom (Psalam 51:7–12).

Božji odgovor (1. Mojsijeva 3:15; Jovan 3:16, 17)

Bog nam, iz ljubavi, nudi plan spasenja. Isus je došao na Zemlju kao potpun Bog i potpuni čovek. Tu je On živeo i umro umesto nas. To je otvorilo vrata spasenja za sve one koji izaberu Isusa. Isusova žrtvena smrt i sotonina spremnost da (delujući preko sveštenika) ubije nevinog Božjeg Sina pokazala je svetu, anđelima i ostalom svemiru pravi karakter sotone i njegovih sledbenika. Sotona ne može više da tvrdi da Bog nije pun ljubavi, da je nepravedan i nemilosrdan. U Njegovoj spremnosti da se odrekne sopstvenog Sina kako bi platio cenu za naš greh, ceo svemir je video koliko je velika Njegova ljubav. On ne može više da tvrdi ni to da je njegov put bolji od Božjeg, jer su svi videli da njegov put vodi u smrt i patnju, dok Božji put donosi život, radost i mir.

**Bog nam dopušta
da izaberemo koga
ćemo obožavati, a
naše srce se oblikuje
u skladu s tim.**

Naš izbor (Isus Navin 24:15)

Isusovom smrću ponuđen nam je dar spasenja. Od nas se očekuje da izaberemo kome ćemo služiti. Bog neće nikada nikoga prisiliti da Mu služi. Ipak, On će preduzeti svaki mogući korak da bi nam pokazao ko je On i kako Njegov put donosi život i svetlost. Na taj način, Božje postupanje sa svakim pojedincem predstavlja minijaturnu sliku celokupne velike borbe. Svako mora sam da odluči kome će služiti, ali Bog je napravio jasan kontrast između užasa greha i Hristove neverovatne samopožrtvovane ljubavi. Na taj način, ceo svemir može odlučiti kome će pokloniti svoje poverenje.

ODGOVORITE

1. Da li se iz perspektive svemirskog konflikta između Boga i sotone menja vaš pogled na lične probe kroz koje prolazite i borbu protiv iskušenja? Ako se menja, na koji način?
2. Kako nam velika borba pomaže da razumemo zašto i dalje postoji patnja i smrt na našem svetu, iako imamo svemogućeg Boga punog ljubavi?

Dejvid Skau, Orovil, Kalifornija, SAD

* James Strong, *The Exhaustive Concordance of the Bible* (Nashville, Tenn.: Abingdon Press, 1890), Main Concordance, p. 878, Hebrew and Chaldee Dictionary, p. 115.

»Sotonino postupanje u ovom konačnom sukobu s pripadnicima Božjeg naroda biće vrlo slično metodu kojim se služio u početku velike borbe na Nebu. Tada je govorio da želi da unapredi stabilnost božanske vladavine, iako je potajno ulagao sve snage da je obori. Za delo koje je želeo da obavi, krivicu je prebacio na odane anđele... Tako će biti i sada. Sotona će, dok se bude trudio da uništi one koji poštuju Božji zakon, učiniti da budu optuženi kao prestupnici zakona, kao ljudi koji sramote Boga i navlače na svet Njegove sudove.«¹

Naša bitka je neprekidna, ali postoji nada ponuđena onima koji su verni i odani Bogu.

»Oni koji se budu trudili da poslušaju sve Božje zapovesti, suočiće se s protivljenjem i ismejavanjem. Moći će da opstanu jedino u Bogu. Da bi izdržali nevolje koje su pred njima, moraju da upoznaju Božju volju onako kako je otkrivena u Njegovoj Reči, jer Boga mogu da poštuju jedino kada pravilno shvate Njegov karakter, Njegovu vladavinu, Njegove namere i kada se ponašaju u skladu s tim saznanjima. Niko osim onih koji su ojačali svoj um biblijskim istinama, neće opstati u poslednjem velikom sukobu. Svaka duša biće stavljena na probu – da li će više slušati Boga ili ljude. Odlučujući trenutak je pred vratima. Da li su naše stope utvrđene na steni Božje nepromenljive reči? Da li smo spremni da hrabro ustanemo u odbranu Božjih zapovesti i vere Isusove?«²

Bog nam nudi nadu kroz izdržljivost i strpljenje. Ne smemo da se borimo jedni protiv drugih, već da se volimo i zajednički radimo kako bismo živeli po Božjoj volji i pobedili zlo – kao što je Hristos voleo Boga i sarađivao s Njim da bi okončao veliki sukob.

»Trpите dakle, braćo moja, do dolaska Gospodnjega. Gle, težak čeka plemenitoga roda iz zemlje, i rado trpi dok ne primi dažd rani i pozni. Trpите dakle i vi, i utvrdite srca svoja, jer se dolazak Gospodnji približi. Ne uzdišite jedan na drugoga, braćo, da ne budete osuđeni: gle, sudija stoji pred vratima« (Jakov 5:7–9).

RAZMISLITE

Preispitajte sopstveni život da biste uočili kako vas sotona sada iskušava. Razmotrite to iskušenje u svetlosti velike borbe, a zatim molite Boga da postavi vaše stope na svoju nepromenljivu Reč.

Santjago Fernandez, Lincoln, Nebraska, SAD

1. *Velika borba*, p. 591. orig.

2. Isto, str. 593. orig.

Edemski vrt bio je zaista pravi raj. Adam i Eva mogli su da ga istražuju bez straha da će naleteti na neku opasnu životinju ili da će se umoriti. Mogli su da razgovaraju sa svojim Stvoriteljem licem k licu. Kakva je to bila radost! Ono o čemu su govorili izgubljeno je u izmaglici vremena, ali možemo makar da zamišljamo njihove razgovore. Možda su ukazivali na neka od najneobičnijih stvorenja, pitajući Tvorca zašto kljunar izgleda tako kako izgleda, ili čudeći se živopisnim bojama različitih ptica. Možda su se njihovi razgovori okretali i tmurnijim temama kada bi se raspitali o jedinom drvetu s koga nisu smeli da jedu. Da li su tražili od Isusa objašnjenje za to i da li su pitali ko je sotona?

Međutim, jednog sudbonosnog dana Eva se udaljila od Adama i odlutala do zabranjenog drveta. Kada mu se približila, zmiji koja se krila u njegovoj krošnji pružila se mogućnost da joj progovori. Nije to bila obična zmija, bio je to sotona lično. On je iskušao Evu jednim trik pitanjem: »Je li istina da je Bog kazao da ne jedete sa svakoga drveta u vrtu?« (1. Mojsijeva 3:1). Verovatno zatečena, Eva je odgovorila preuveličavajući opasnost koju je drvo predstavljalo (1. Mojsijeva 3:2, 3). Posle kraće diskusije sa zmijom, Eva je ubrala plod i pojela ga. Uskoro je dala jedan plod i Adamu koji je takođe pojeo zabranjeni plod.

Svoj sledeći susret sa Stvoriteljem Adam i Eva nisu očekivali sa radošću kao ranije. Pali su na ispitu i strahovali od posledica. Kada se Bog pojavio, teška srca im je izneo posledice njihovog dela. Biće im zabranjen pristup vrtu koji su zavoleli. Zabranjeno im je i da jedu sa drveta života. Njihovi prijatelji iz životinjskog carstva okrenuće se jedni protiv drugih, pa i protiv njih samih, i sve što ima život u sebi na kraju će umreti. Ipak, Bog je imao i radosnu vest. Čitajte 1. Mojsijevu 3:15. Ovaj tekst je prvo obećanje zapisano u Bibliji. U njemu je predstavljen plan spasenja. Taj plan se ispunio hiljadama godina kasnije, kada je Isus bio razapet na kraju svog bezgrešnog života na Zemlji. Možda su se u tom trenutku neka bića u svemiru podsetila reči izgovorenih u Edemskom vrtu – reči koje su obećavale pobedu svima onima koji, bez obzira na okolnosti, budu sledili Hrista.

**Kada se Bog pojavio,
teška srca im je
izneo posledice
njihovog dela.**

ODGOVORITE

Dok budete čitali pouku za ovo tromesečje, potražite dokaz o ovom konačnom obećanju kao i ostalim obećanjima koja nam je Bog dao.

Brajan Jejts, Holister, Kalifornija, SAD

Sada kad se nalazimo u završnom periodu delovanja Božje blagodati, zna- mo da je rat završen. Bog je pobedio – ljubavlju. Trijumfalni čin ljubavi bila je Isusova spasonosna smrt. Isus nije samo Božji Sin. On je Bog i radije se odlučio na smrt da bi nama podario život nego da živi bez nas. Bog nas voli više nego što voli *sebe samog*.

Prirodna reakcija na tu neodoljivu ljubav trebalo bi da bude ljubav sa pot- punim predanjem. Međutim, ljubav – prava *agape* ljubav, nesebična, usredsre- đena na Boga – retka je. Čak i kada bi takva ljubav bila tako jednostavna kao što se čini, naš svet verovatno ipak ne bi bio mesto gde cvetaju ruže i sunce uvek sija. Ponekad je najjednostavnije zapovesti najteže slediti, a Božje zapovesti su više nego jednostavne: (1) voli Boga; (2) voli sebe; (3) voli svog blišnjeg.

Nije nam potreban razlog za ljubav.

Ljubav je sama sebi dovoljan razlog.

Voleti Boga. Voleti Boga je nešto tako osnov- no kao disanje. Uopšte ne možemo živeti bez toga. Pomislili biste, prema tome, da ćemo prirodno voleti Onoga koji nam je dao život. Bog nam u Bibliji mnogo puta kaže da treba da Ga volimo – pet puta samo u 5. Mojsijevoj (5. Mojsijeva 6:5; 11:1, 22; 19:9; 30:6). Ipak, tako Ga često zanemarujemo. Takva ljubav je od suštinske važnosti, ali Boga možemo zavoleti, makar i malo, jedino ukoliko nam On u tome pomogne.

Voleti sebe. To je teško jer mi nismo u stanju da sagledamo svoju vrednost. Bog voli svaki delić našeg bića (Matej 10:30). On je kao mladi otac koji broji pr- stiće na nogama svoje ćerkice i miluje njen savršeni obraz. Zašto bi Bog voleo nešto bezvredno? Mi smo Njemu beskrajno dragoceni. Mrzeti sebe nakon što je On umro za nas, isto je što i pljunuti Mu u lice.

Voleti druge. Kada imam problem da nekoga zavolim, setim se da Bog voli tu osobu isto toliko koliko voli i mene. To je otrežnjujuća misao. Ipak, mi ne bi trebalo da volimo ljude samo zato što ih Bog voli (iako je i to dobar razlog). Treba da ih volimo jednostavno zato što su ljudi. Nije nam *potreban* razlog za ljubav. Ljubav je sama sebi dovoljan razlog.

Imajte na umu da, šta god da radimo, to ništa ne vredi bez ljubavi (1. Korin- ćanima 13). Najveća ljubav je voleti druge više nego sebe (Jovan 15:13). Ljubav pokriva mnoštvo greha (1. Petrova 4:8).

ODGOVORITE

1. Koja vam od pomenute tri vrste ljubavi najteže pada? Zašto?
2. Koji su vaši razlozi da volite druge?

Dok možda uzdišemo u neverici svaki put kad čitamo o idolopoklonstvu Izraela i Jude, ponekad zaboravljamo da njihovo iskustvo nije usamljeno. Idolopoklonstvo je i danas prisutno, pa čak i opasnije nego nekada, jer bogovi našeg sveta nisu više jasno označeni kao »Val« ili »Astarota.« Naprotiv, oni su tako lukavo skriveni unutar našeg svakodnevnog života da moramo biti veoma pažljivi kako bismo ih prepoznali. Mogli bismo verovatno napraviti listu osnovnih životnih potreptina koje bi, ako ne pazimo, lako mogle postati zamka za nas: novac, hrana, odeća, uređenje stana. Osim toga, postoje i drugi »idoli« koje sotonisti koriste da bi nam odvuкао pažnju. Često te stvari dolaze u obliku zabave i razonode. Za neke od nas, to je omiljeni tim ili sportista za koga navijamo. Za druge, to je neki glumac ili televizijski program za koji se emotivno i intelektualno vezuju. Za neke, opet, to je neprekidna žudnja da budu povezani sa određenim društvenim krugovima.

Svaki trenutak života predstavlja priliku da služimo Bogu i da Mu priđemo bliže.

To ne znači da su takve aktivnosti same po sebi loše. Međutim, kao hrišćani i aktivni učesnici u velikoj borbi, moramo neprekidno budno paziti na sotonine pokušaje da nas odvoji od našeg Oca. Kao što je slučaj sa svim aspektima našeg života, treba pošteno da razmotrimo da li nas naš izbor razonode privlači bliže Bogu ili nas odvlači od tog konačnog cilja.

Džon Vesli je verovao da nema neutralnog terena između služenja Bogu i služenja sotonini. Bio je ubeđen da svaka pojedinost njegovog života »mora biti ili žrtva Bogu, ili sebi, to jest, u stvari, đavolu.«^{*} Za hrišćanina nema razlike između religioznog i sekularnog. Svaki trenutak života – bez obzira da li se svrstava u bogosluženje, rad ili igru – predstavlja priliku da služimo Bogu i da Mu priđemo bliže.

ODGOVORITE

1. Šta je to u vašem životu što vas odvrća od dubljeg odnosa sa Bogom?
2. Kako vaše razumevanje velike borbe utiče na vaše rekreacione aktivnosti?

Rajan Votson, Linkoln, Nebraska, SAD

^{*} John Wesley, »A Plain Account of Christian Perfection« (1777) in *The Works of John Wesley*, ed. Thomas Jackson, vol. 11, (1872) pp. 366–446.

ZAKLJUČAK

Dok sam čitala recenziju jedne knjige, naišla sam na sledeće upozorenje: *Ako ne želite da znate kako se knjiga završava, stanite ovde.* Recenzent je shvatio da može upropastiti uživanje u knjizi svakome ko želi sam da prati kako se priča odvija, stranicu po stranicu. Ali kada je reč o velikoj borbi i, naročito, o ličnom učešću u njoj, ohrabrujuće je što unapred znamo kako će se sve završiti. Bog nam je preko svoje Reči pokazao da je On već dobio rat. Jedino na šta On sada čeka jeste da vidi da li će uspeti da zadobije naša srca.

RAZMOTRITE

- Napravite plakat koji naglašava važnost ljubavi prema drugima. Uzmi-te u razmatranje sledeću izreku: »Mi volimo Isusa samo onoliko koliko volimo osobu koju volimo najmanje.«
- Zapišite kratko objašnjenje plana spasenja koje možete pokazati nekom vršnjaku i drugo objašnjenje koje bi više odgovaralo nekom osmogodišnjaku.
- Izaberite tri ili četiri biblijska stiha na temu kao što je »plan spasenja« ili »Isusov skori povratak«. Prepišite te stihove na kartice i čitajte ih tokom sledeće nedelje sve dok ih ne naučite napamet. Zatim potražite priliku da podelite te stihove sa drugima.
- Slušajte pesmu »Učini da moj život bude živa žrtva« (»Make My Life a Living Sacrifice«) na: www.youtube.com/watch?v=jGNC-ihd4cl. Zatim pitajte Boga koje su to stvari koje treba da prinesete na žrtveni oltar kako biste bili posvećeni Njemu u potpunosti.
- Delite literaturu, kao što su traktati o biblijskim istinama, ljudima u par-ku, na šetalištu ili u čekaonici kod lekara.
- Vodite dnevnik u toku jedne sedmice tražeći svakog dana od Boga da vam otkrije bilo kog idola koji vas sprečava da Mu se potpuno posveti-te.
- Provedite jedno vreme u prirodi tražeći dokaze o tome kako je greh uticao na našu životnu sredinu.

POVEŽITE

Velika borba, Elen G. Vajt, poglavlja 37 i 42.

How To Think About the End Time, Marvin Moore, (Pacific Press® Publishing Assoc.).

Here I Come, Ready Or Not, Morris L. Venden (Pacific Press® Publishing Assoc.).

Rene Kofi, Gobles, Mičigen, SAD

Pouka 2

od 6. do 12. oktobra 2012.

Otkrivenje i Bog koga ono otkriva

»Bog koji je negda mnogo puta i različitim načinom govorio očevima preko proroka, govori i nama u posledak dana ovih preko sina, kojega postavi naslednika svemu, kroz kojega i svet stvori« (Jevrejima 1:1, 2).

Bog Mariji daje zadatak koji izgleda neostvarljiv. Njena reakcija nije tako radosna kao što je Gavriilo možda očekivao. Ona je u prvom trenutku uplašena od njegove prisutnosti i zbunjena onim što će se desiti. Ipak, Marija pristaje: »Evo sluškinje Gospodnje; neka mi bude po reči tvojoj.« (Luka 1:38) Time ona prihvata najvažniji zadatak u ljudskoj istoriji: odgajanje Božjeg Sina, Večnog Cara i svog sopstvenog Spasitelja.

Marija je u svom srcu znala ko je Isus. Ona se verom držala znakova koji su okruživali Njegovo rođenje – obećanje o Spasitelju, pesma anđela, poklonjenje mudraca i pastira. Posmatrala je i razmišljala dok se On razvijao u mudrog, pravednog i poniznog mladog čoveka i dok je slamao njene predrasude o ulozi Mesije (Luka 2:19, 51). Kao i učenici, koji su se čak i posle Isusovog vaznesenja još uvek borili da razumeju Njegovu misiju (Luka 24:21), Marija je morala da posmatra Isusa i da otkrije kako se On uklapa u starozavetna proročanstva. Celog svog života ona je verovala u Božja obećanja. Njena rođaka Jelisaveta je, pod uticajem Svetog Duha, izgovorila o njoj proročanske reči: »Blago onoj koja verova; jer će se izvršiti što joj kaza Gospod« (Luka 1:45). Isus je tu ideju o sili vere ponovio mnogo puta (Marko 9:23, 24; Jovan 3:12; 20:29).

Istine Svetog pisma nemaju nikakvu vrednost same po sebi. Mi imamo Bibliju da bi nam ona govorila o Bogu. Mi imamo ispunjenje proročanstava, Isusa Hrista. Ali to je nešto što moramo nositi u svom srcu. Moramo visoko ceniti ono što je Isus učinio i što nastavlja da čini u našem životu. To je najveći i najbolji poklon koji smo ikada dobili.

ODGOVORITE

1. Koji je aspekt vašeg iskustva sa Bogom najdublje uticao na vaš život i zašto?
2. Može li osoba koja sumnja u Boga ipak primiti Njegovo isceljenje? Potrudite se da objasnite svoj odgovor.
3. Gde vidite da vas Bog poziva da objavljujete istinu?

Džimi Self, Etava, Tenesi, SAD

Tekst u 2. Petrovoj 1:19–21 tvrdi da reči koje izgovara prorok nisu njegove sopstvene. Izraz *prorok* potiče od grčke reči *profitis* što znači »predskazivač.« Zadatak biblijskih proroka bio je da prenesu poruku koju su dobili od Svetog Duha. U tom smislu, prorok je u suštini bio neko ko govori u Božje ime. Koliko god visoko i uzvišeno možda izgledao taj položaj, on je mogao biti veoma opasan. Pogledajte, na primer, tekst u Jeremiji 11:18 – 23.

Uprkos njihovom lošem pamćenju, slabim govorničkim sposobnostima ili kukavičluku, Duh je preko ovih ljudi prenosio naročite i jasne poruke upućene od Boga Njegovoj deci. Kao proroštvo u pisanom obliku, sama Biblija tvrdi da njen sadržaj potiče od Boga. Tekst u 2. Timotijevoj 3:16, 17 potvrđuje da sve što piše u Bibliji, u stvari, potiče od Boga. Mi se možemo baviti knjigama i njihovim poreklom, ili čak raspravljati o onome što je ustanovljeno kao kanon. Međutim, u svemu tome postoji nešto što je stalno prisutno. Uvek prisutan Božji lik vidljiv je u ovoj zbirici knjiga koja je bila pisana, proučavana i visoko cenjena tokom više hiljada godina. Ipak, Biblija predstavlja mnogo više od reči ili opisa zapanjujućih dela i čuda. Ono što nas Biblija uči o Bogu koji ju je nadahnuo, izraženo je stihom u Jakovu 1:17. Kako glasi ta nepromenljiva poruka? Bog je naš stalni čuvar i dobrotvor.

Zamislite pisare koji su prepisivali Toru i zakone, pisce i proroke koji su imali zadatak da otkriju Božanstvo u spisima. Kakav zadatak! Kao nekim čudom, taj dosledni, blagonakloni Stvoritelj lako se otkriva preko tih spisa. Svetleći kroz eone biblijskog nadahnuća, Bog koji nam se tu otkriva nastoji da dosegne i do nas danas. Kao što su činili proroci, i mi moramo – u dobru i zlu – slušati srcem i umom poruke koje On ima za nas.

ODGOVORITE

1. Zašto je važno da Biblija objavi izvor svog nadahnuća?
2. Kako to da Biblija, koju su pisali mnogi različiti ljudi, dosledno govori o tome ko je Bog?

Ben Protasio, Salem, Oregon, SAD

Kaže se da Bog mora uvek u izvesnoj meri da se sakrije, inače mi ne bismo videli ništa osim Njega. Nije nikakvo čudo što, u našem svetu sitnih zadovoljstava, Bog predstavlja takvu tajnu. Iako ne možemo da razgovaramo sa Njim licem k licu, kao što su mogli Adam i Eva, ili Isusovi učenici, mi imamo Sveto pismo i Svetog Duha da nas vode i poučavaju.

Drevni izvor (1. Mojsijeva 1:1)

Najstariji delovi Biblije stari su preko 3 000 godina, a najnoviji nešto manje od 2 000 godina. Uprkos njenoj starosti, arheolozi su otkrili da je Biblija ostala nepromenjena tokom vekova. Naučnici su bili zadivljeni kada su otkrili da Spisi sa Mrtvog Mora, rukopisi koji datiraju iz prvog veka posle Hrista i ranije, pokazuju daleko manje tekstualnih varijacija od bilo kog rukopisa drevne literature, uključujući i mnoge koji su pisani mnogo bliže današnjoj eri. Biblija je bila dobro čuvana i zaštićena.

Šta je nadahnuće? (2. Timotiju 3:16, 17)

Stihovi u 2. Poslanici Timotiju 2:16, 17 zaista su nadahnjujući. Međutim, priroda tog nadahnuća - i pitanje kako tumačiti reči upućene različitim slušaocima, što iziskuje različit pristup - i dalje izaziva žestoke polemike.

Istorijske knjige Starog zaveta često citiraju sekularne istorijske izvore (na primer, 2. O carevima 13:12). Matej, Marko, i Luka kopiraju jedan drugog (s tim što je Markovo jevanđelje verovatno prvo napisano), a ipak iznose upadljivo različita zapažanja o Isusu. Tekst u Propovedniku 12:9,10 opisuje svog autora kao nekog ko pažljivo bira izreke, tražeći »ugodne /prave/ reči« kako bi istakao svoju glavnu misao. Biblija ne predstavlja »verbalno nadahnuće«, pri čemu Bog dikтира svaku reč osobi koja je zapisuje. Umesto toga, Sveti Duh nadahnjuje pisce da izraze

Od prvog dana Duh je tako delovao da poveže Nebo sa Zemljom.

određene istine unutar određenog istorijskog konteksta. Kada se sve to sastavi unutar celokupnog konteksta Svetog Pisma, pojavljuje se neverovatno tkanje.

Tekst u 2. Pet. 1:20, 21 kaže da »nijedno proroštvo književno ne biva po svome kazivanju; jer nikad proroštvo ne bi od čovečje volje, nego naučeni od svetoga Duha govoriše sveti Božji ljudi«. Uloga Svetog Duha u nadahnuću ne sme se potceniti. Od prvog dana (1. Moj. 1:2) On je delovao tako da poveže Nebo sa Zemljom.

Božja priroda (Matej 28:19)

Verovatno je poslednja od glavnih doktrina koja će široko biti prihvaćena u adventizmu zapravo doktrina o Trojstvu. Mi smo je dugo uzimali zdravo za gotovo, ali kada je Elen Vajt, u svojim poznijim delima kao što su *Put Hristu* i *Čežnja vekova*, pisala o ulozi Svetog Duha i Isusu, koji je jednak Ocu i nije stvoreno biće, bila je to upadljiva objava jednog zanemarenog učenja. Judaizam se zasniva na

izjavi u 5. Moj. 6:4: »Gospod je Bog naš jedini Gospod«. Isusova uloga bila je jedan od najvažnijih koncepata koji su prvi hrišćani morali da shvate. Tekstovi kao što je onaj u Mateju 28:19, opisuju Trojstvo kao Oca, Sina i Svetog Duha, pa ipak njihove jedinstvene, nadopunjujuće i skladne uloge i dalje predstavljaju izazov za naš um.

Kakav je Bog? (2. Dnevnika 6:18)

U 2. Knjizi dnevnika 6:18, Solomon zadivljeno uzvikuje: »Eto, nebo, i nebesa nad nebesima ne mogu te obuhvatiti, a kamoli ovaj dom što ga sazidah!«. Ipak, Isus je izabrao da živi sa nama. On je osetio teret ljudske prirode, ali čak i kada se na to odlučio, Njegova božanska sila je svetlela kroz ljudsko u Njemu. Isus, koji nam je uvek dostupan, uverava nas da ako znamo kakav je On, znamo i kakav je Njegov naizgled nedostupni Otac.

Bog izjavljuje da se Njegov karakter ne menja (Malahija 3:6; Jakov 1:17); pa ipak, Sveto pismo Ga prikazuje kao nekog ko neprestano prilagođava svoj pristup kako bi se približio svojoj samovoljnoj deci. Kao izvor svega što je dobro (Jakov 1:17), Bog uvek teži da nas uzdigne tako što nam ukazuje na svoje savršenstvo i uključuje nas u kreativno opštenje sa sobom. Jedne istine se možemo držati iznad svake druge: Bog je ljubav. On nas je stvorio iz ljubavi. On je umro za nas i spasao nas iz ljubavi. On nas vodi s ljubavlju i ta ljubav Ga navodi da saoseća s nama kada tugujemo i stradamo. Bog čezne za danom kada će Ga svi upoznati u potpunosti, oslobođeni bremena greha.

Bog akcije (2. Mojsijeva 3:1–14)

Drevni narodi videli su svoje bogove kao geografski ograničene, tako da su različiti bogovi vladali određenim zemljama, gradovima, čak i gorama i domovima. Pravi Bog, međutim, ruši sva ograničenja. Jona je bio siguran da može pobeći od Boga ako otplovi u suprotnim pravcu od onog kojim mu je Bog naredio da ide. Ipak, Bog ga je pronašao. Ninevljani su bili zapanjeni kada su otkrili da ih je Bog naroda koji su osvojili na neki način pratio natrag do Vavilona i da zaista vlada nad svakim narodom i carstvom. Bog je izrekao sud nad Sodomom i Gomorom (1. Moj. 19:24, 25); spasao svoj narod iz egipatskog ropstva nakon što je pozvao Mojsija iz njegovog skrovišta u pustinji (2. Moj. 3:1–14); i čak otkrio sebe – i budućnost čovečanstva – ostarelom učeniku prognanom na ostrvo Patmos (Otk. 1:9).

Danas, Bog isto tako čezne da se poveže s pojedincima kao što je to činio sa nekada beznačajnim ljudima i samozadovoljnim zvaničnicima drevne Mesopotamije. On ne želi da odustane od bilo koga od nas i spreman je da silno deluje u životu svakog pojedinca.

ODGOVORITE

1. Zašto je Bog predstavljen kao partnerstvo – »Trojstvo«? Šta nam to partnerstvo govori o Božjoj prirodi i karakteru?
2. Zašto Bog nije jednostavno diktirao svaku reč Svetog pisma kao što je učinio sa Deset zapovesti?
3. Kako treba da se odnosimo prema onim delovima Svetog pisma koji naizgled protivreče jedni drugima?

Tompol Viler, Nešvil, Tenesi, SAD

»Bez posebne pomoći Božjeg Duha, ljudskom umu su mnoge stvari u Bibliji veoma teške za razumevanje, jer mu nedostaje božansko prosvetljenje. Ljudi ne treba da priđu Božjoj reči na neki svoj način, sa sopstvenom voljom i sopstvenim idejama, već sa krotkim, poniznim i posvećenim duhom.

Nemojte nikad pokušati da istražujete Pismo ako niste spremni da slušate, da budete učenik, da oslušujete Reč Božju kao da vam se Njegov glas obraća direktno iz živog proročišta. Nikad ne dozvolite da se smrtni čovek postavlja iznad Božje reči, da izriče sud o tome koliki je njen deo nadahnut, ili da tvrdi kako je neki njen deo nadahnut više od drugih. Bog ga upozorava da napusti taj teren. Bog mu nije dao da radi ništa slično...

**»Želimo
bespogovornu
veru u Bibliju
kao celinu, takvu
kakva jeste.«**

Potrebna je čitava večnost da se otkrije slava i pokaže dragoceno blago Božje reči. Ne dozvolite da prođe bez ukora ijedan čovek koji vam priđe i počne da secira Božju reč, govoreći šta predstavlja otkrivenje, šta je nadahnuto, a šta nije. Kažite takvima da oni to jednostavno ne znaju. Oni jednostavno nisu u stanju da razumeju tajne Božje. Ono što mi želimo jeste da podstaknemo veru. Mi ne želimo da iko kaže: 'Ovo ću odbaciti, a ovo ću prihvatiti,' već želimo bespogovornu veru u Bibliju kao celinu, takvu kakva jeste.

Pozivamo vas da uzmete svoju Bibliju, ali ne činite svetogrđe govoreći: 'To nije nadahnuto,' samo zato što je neko drugi to rekao. Ni jedna jota, ni titla ne treba da bude oduzeta od Reči. Ruke k sebi, braćo! Ne dodirujte kovčeg. Ne polažite ruke na njega, već dopustite da Bog deluje. On će to činiti u svojoj sopstvenoj sili i na takav način koji će usmeravati naše spasenje. Želimo da damo Bogu prostora da deluje. Ne želimo da Ga ljudske ideje sputavaju.«*

Devon Marč, Vašington, D.C., SAD

* Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, vol. 7, 1st ed., pp. 919, 920.

STAVITI DELIĆE NA PRAVO MESTO

PRIMENA (2. Timotiju 3:16, 17; 2. Petrova 1:19–21)

Sr

Sećam se trenutka kad sam shvatila da me moj muž voli ljubavljju koja će trajati do kraja života. Bila sam na završnoj godini koledža. Većina mojih drugova i moj dečko već su diplomirali. Osećala sam se tako usamljeno, tako nesigurno u pogledu sledeće faze svog života. A onda sam jednog dana od svog dečka primila paket, u kome se nalazilo mnoštvo snimljenih pesama i jednu napisanu u vidu stihova. Pročitala sam te stihove stotinu puta i svakodnevno slušala pesme koje mi je poslao. Posle toga, naši razgovori su poprimili drugačiji ton i sve je ponovo imalo smisla.

Slično tome, kada upoznamo Boga, kad prihvatimo Njegovu žrtvu za nas i kada imamo u vidu širu sliku velike borbe u okviru koje danas živimo, sve počinje da dobija smisao. Lucifer je vičan umetnosti odvlačenja pažnje, ali je sav u znaku prevare. Što nas on više odvlači od stvarnosti, naš život ima manje smisla. Sledi nekoliko načina na koje možemo postaviti deliće Božje galice na pravo mesto:

Svakodnevno čitajte Bibliju. Tekst u 2. Timotiju 3:16, 17 kaže nam da je sve Pismo od Boga dano. Vaša Biblija predstavlja mnoštvo poruka od Boga.

Držite svoj odnos sa Bogom u prvom planu. Stalno usmeravajte svoj pogled na nagradu. Ako ne znamo kuda smo se uputili, možemo se izgubiti. Ako svakodnevno govorite i slušate Boga, vaš odnos s Njim će napredovati. Zamislite da poznajete Boga tako dobro da biste mogli da Mu kupite čestitku za koju znate da će Mu se svideti. To se može postići jedino u aktivnom odnosu sa Njim.

Budite spremni da vas Bog upotrebi. Isus nam je dao zadatak da idemo i stvaramo učenike (Matej 28:19). Bog će često stvoriti za nas prilike da upravo to i učinimo. Stoga čekajte na njih.

Imajte na umu da konačan kraj nije ovde i sada. U Knjizi o Jovu Bog strpljivo i sa puno ljubavi podseća svog »dobrog i pravednog« slugu (Jov 1:1) da mi ne znamo odgovore na sve tajne ovog sveta, ali On ih zna. Na koji način smo, Božjom blagodaću, učinili ovaj svet boljim mestom biće otkriveno na nebu kada budemo sedeli kraj Isusovih nogu.

ODGOVORITE

1. Kako vi primećujete da se velika borba odvija i u vašem životu?
2. Koje aktivnosti vas sprečavaju da ostvarite svoj pun potencijal? Kako ih se možete otarasiti?

Lisa D. Herman, Nešvil, Tenesi, SAD

Najveća slagalica ikada napravljena puštena je u prodaju marta 2007. godine. Dvadeset četiri hiljade delića slagalice prikazivali su zemlju, more, nebo i nebeske prizore. Bila je dugačka otprilike 4,2 metra, a široka 1,5 metar.* Iskreno, ja nisam ljubitelj slagalica. U stvari, jedina slagalica kojom sam se bavila je ona koja otkriva Božji karakter. Kako On može biti savršeno pravedan i milostiv u isto vreme? Zašto Biblija u Matejevom jevanđelju uči da su »blaženi ... oni koji mir grade« kada nam 5. Mojsijeva pokazuje kako je Bog vodio svoj narod u uništenju Heteja, Gergeseja, Amoreja i svih drugih »...eja«? Kako je Bog mogao da dopusti da jedna prostitutka bude spasena u vreme osvajanja Jerihona od strane Isusa Navina, a da ne interveniše kada je bio u pitanju ceo grad sveštenika, njihovih porodica i stoke kada je Saul naredio njihov masakr (1. Samuilova 22)? Zašto Isus nije učinio više u vezi sa ukidanjem ropstva i uspostavljanja ženskih prava? Muči me to što Isus na nekim mestima naziva sebe Bogom ljubavi (1. Jovanova 4:7, 8), dok na drugim pokazuje svoj gnev ili prividnu nezainteresovanost. Šta je od toga istina? Da li mi služimo nekom bipolarnom Bogu koji se igra ljudima kao na šahovskoj tabli?

Verujte da će se svi delići složiti.

Ipak, znam da mogu verovati Svetom pismu kada kaže da je Bog postojan i dostojan poverenja (Malahija 3:6; 2. Timotiju 3:16). Nakon mnogih sati utrošenih na pretresanje ovih pitanja sa prijateljima i profesorima, istraživanje istorijske vrednosti različitih priča i ispitivanje značenja originalnih izraza na hebrejskom i grčkom jeziku, otkrila sam jednu korisnu analogiju. Kada je reč o razumevanju Božjeg karaktera, mi sakupljamo delove slagalice. Vidimo Njegovu milost – i to je jedan *delić*. Njegov gnev – drugi *delić*, i tako dalje. Mi skupljamo svoje deliče iz Pisma, od Svetog Duha, iz ličnog iskustva i pouzdanih vanbiblijskih izvora. Iako nam nijedan pojedinačni deo ne daje kompletan portret, što više delova skupimo, to preciznija biva naša slika. Isus nije *ili* pravedan *ili* milostiv, već oboje istovremeno.

Problem nastaje kad svaki delić pokušavamo da posmatramo kao celinu. To je kao da ste videli kako neko udara bakicu i pozivate policiju pre nego što shvatite da je bakica izvukla pištolj iz svoje smešne torbice i pokušala da opljačka blagajnu prodavnice. Ponekad vidimo deo neke akcije i, ne znajući pozadinu priče, dolazimo do pogrešnih zaključaka. Ne pozivajte »policajce« zbog Boga. Proučavajte, molite se i verujte da će se na kraju svi delići složiti.

Ejmi Redžester, Grinbrajer, Arkanzas, SAD

* Royce B. McClure, »LIFE: The Great Challenge,« www.worldslargestpuzzle.com.

POSTEPENO PRIVUČENI NJEMU: PROROŠTVO I SVETO PISMO

Pe

ISTRAŽIVANJE (2. Petrova 1:20, 21)

ZAKLJUČAK

Da nema Svetog pisma, naše poznavanje i razumevanje Boga i Njegovog Sina, Isusa, bilo bi veoma ograničeno, a možda ga ne bismo ni imali. Ipak, koja bi tema mogla biti važnija od toga? Biblija je zaista dar preko koga Bog otkriva tako mnogo o sebi i svom veličanstvenom planu za naš život, sada i u večnosti. Uzajamna povezanost tema mnogih autora koji su bili izabrani da govore u Božje ime, kao i činjenica da je Biblija tako dobro očuvana tokom vremena, pokazuje nam koliko Bog želi da se poveže sa nama, koliko On čezne da ima kvalitetan odnos sa nama i koliko daleko je spreman da ide kako bi nas osvojio za takav odnos.

RAZMOTRITE

- Zapišite tri »ključne reči« koje sumiraju poruku Biblije. Ilustrujte te reči različitim bojama ili strukturama koje odražavaju njihovo značenje.
- Proučite specifične metode kojima su se služili pisari prilikom prepisivanja Svetog pisma kako bi obezbedili najveću moguću preciznost.
- Koristeći glinu, biljke, kamenje ili druge prirodne materijale, napravite kolaž koji prikazuje kako Bog otkriva sebe u proročanstvima.
- Napravite lični plan akcije koji se usredsređuje na dublje razumevanje Božjih proročanstava.
- Pokrenite seriju razgovora na Internetu koji treba da odgovore na pitanje: Da li su proročanstva još uvek bitna za nas danas?

POVEŽITE

Psalam 119:105; Matej 24:35; 1. Solunjanima 2:13.

Apostolska crkva – Hristovim tragom, str. 583 – 585 orig. (o Otkrivenju 1:1-3).

Graeme Bradford, *Prophets are Human*. 2004, Signs Publishing Company, p. 37-52.

Nina Ačeson, Margejt, Australija

Pouka 3

Od 13. do 19. oktobra 2012.

Ljudi – delo Božjih ruku

»Poznajte Gospoda da je Bog. On nas je stvorio, i mi smo dostojanje njegovo, narod njegov i ovce paše njegove«
(Psalam 100:3).

NA KOJOJ STE PIJACI KUPLJENI?

UVOD (1. Mojsijeva 1:27)

Su

U mnogim afričkim kulturama od odraslih se ne očekuje da svojoj deci daju određene informacije za koje smatraju da im nisu neophodne. Često je to zato da bi zaštitili decu od saznanja o nekim stvarima koje nisu prikladne za njihov uzrast. Kada deca postave tu vrstu pitanja, oni obično ćute, daju pogrešne odgovore ili im kažu da sačekaju dok još malo ne odrastu.

Jednog dana jedno radoznalo dete je pitalo: »Mama, odakle sam ja došao?«
»Kupila sam te na pijaci,« odgovorila je mama.

Hmmm, to znači da me moj prodavac nije voleo, razmišljao je dečak u sebi. Malo je oklevao, ali je ipak postavio sledeće pitanje: »Mama, da li ćeš me i ti prodati?« »Ne«, odgovorila je mama sa ohrabrujućim osmehom.

»Zašto nećeš, mama?« – nastavio je dečak.

»Zato što si ti moj i ja te volim.«

»Ali, šta se dešava sa drugom decom koja su prodana zlim ljudima koji ih ne vole?« – pitao je radoznali dečak. »Zar oni ne jedu decu?«

Očigledno je da nas Biblija ne savetuje da obmanjujemo druge kao što je činila majka u ovoj priči. Laganje je u suprotnosti sa Božjim zapovestima (2. Moj. 20:16). Međutim, svet ima običaj da nam daje pogrešne odgovore. Kao odgovor na pitanje odakle mi potičemo, profesor biologije bi požurio da nam ponudi bezbroj različitih teorija evolucije. Pastor bi izvadio Bibliju da nas poučava doktrini.

Mi i dalje postavljamo pitanja i istražujemo jer ti odgovori ne zadovoljavaju našu unutrašnju potrebu za pripadanjem. Čovek ima prirodnu sklonost ka pripadništvu. Bog je jedini koji može da utoli tu goruću potrebu. Biblija u 1. Mojsijevoj 1:27 kaže da je Bog stvorio čoveka po svom liku. Međutim, zbog greha i neposlušnosti, čovek se prodao u ropstvo. Kao posledica toga, nastao je haos i patnja.

Međutim, u svojoj beskrajnoj ljubavi, Bog je poslao svog jedinog Sina da nas otkupi sa pijace greha, haosa i patnje. Njegova smrt nam dozvoljava da postanemo sinovi i kćeri Božje. Ta nova porodica nas neće prodati. To je naša zakonita porodica kojoj smo pripadali pre nego što smo se prodali u neposlušnost i greh. Da li ćete prihvatiti poziv da se pridružite Božjoj porodici?

ODGOVORITE

1. Kako možete trogodišnjem detetu da objasnite poreklo čoveka i Isusuovu ljubav?

2. Kako biste mogli, koristeći ovu temu, da utešite porodicu koja je izgubila nekog milog i dragog?

Čovek ima prirodnu sklonost ka pripadništvu.

Sila izgovorene reči (1. Mojsijeva 1)

Božji izveštaj o stvaranju za šest dana obeležen je Njegovim sopstvenim izjavama: I reče Bog: neka bude ... i bi tako... »Potom reče Bog: neka zemlja pusti iz sebe duše žive po vrstama njihovim, stoku i sitne životinje i zveri zemaljske po vrstama njihovim. I bi tako... I vide Bog da je dobro...« (1. Mojsijeva 1:24, 25). Sila Božje izgovorene reči dovela je u postojanje univerzum i sve što se nalazi u njemu.

Poslednja faza u činu stvaranja izgovorenom rečju dostignuta je Božjom izjavom: »Da načinimo čoveka po svom obličju. . . .« (1. Mojsijeva 1:26), kao da je sav posao na nebu trebalo da se zaustavi da bi se pred nebeskim vojskama odigrao jedan izuzetan čin. Bilo je to stvaranje bića koje će biti jedinstveno i drugačije od svih ostalih. Trebalo je da ono bude nalik na Stvoritelja i drugačije od životinja, sa moralnom sposobnošću da bira i sa bogomdanom vlašću da upravlja svim ostalim stvorenjima. Čovek je bio stvoren sa određenom namerom – da vlada nad ribama morskim i pticama nebeskim i nad svim živim stvorenjima što se miču po zemlji.

Sav posao na nebu je stao.

Bog je Adamu dao nalog: »Jedi slobodno sa svakoga drveta u vrtu; ali s drveta od znanja dobra i zla, s njega ne jedi; jer u koji dan okusiš s njega, umrećeš« (1. Mojsijeva 2:16, 17). Bog je znao da Adam ima moralnu sposobnost da izabere da li da posluša ovu zapovest ili ne. Ali, zašto bi Bog želeo da preuzme takav rizik? Odgovor dolazi u istom maniru kao i pitanje: »Jer misli moje nisu vaše misli, niti su vaši putovi moji putovi, veli Gospod« (Isaija 55:8). Takav je Bog koga mi obožavamo. Njegova priroda je ljubav i On nama, svojim stvorenjima, daje slobodu izbora čak i kad zna da će naš izbor biti na našu štetu.

Ipak, dobra vest glasi da je On još uvek naš Bog i Stvoritelj čak i kada donosimo pogrešne odluke. Od pada čovečanstva, greh je potpuno iskarvilo naše moralne sposobnosti. Čovek više nije kao Bog po svojoj moralnosti, ali se još uvek smatra da ima Božje obličje (1. Mojsijeva 9:6, Jakov 3:9). Ljudi još uvek imaju tragove moralnih sposobnosti. I vernici i nevernici poseduju moralne sposobnosti (Rimljanima 2:15).

Džefri Bromli, crkveni istoričar, primećuje: »Hristos u sebi već sadrži sve što čovečanstvo treba da bude... On je savršeni prikaz Boga čoveku. On je naš savršeni primer... koji se oblikuje u nama i mi bivamo preobraženi prema Njegovom liku.«* Ako želimo da delimo Njegovu slavu u budućnosti, mi treba, posvećenim duhom, da delimo Njegov stav poniznosti u ovom životu (1. Korinćanima 15:49; 1. Jovanova 3:2, 3), živeći potpunije u Njegovom obličju.

Ima hrišćana koji su skloni da veruju kako čovek nije ništa više od kosmičke slučajnosti koja je jednostavno evoluirala iz nižih životnih formi pomoću nasumičnih promena, bez svesti o vrednostima, smislu i sudbini. Kao vernici, moramo se zapitati na koji način to omalovažava žrtvu koju je Stvoritelj podneo za svoja stvorenja.

ODGOVORITE

1. Koji biste deo svog života promenili kada biste imali priliku i zašto?
2. Ako biste pitali Boga koju ulogu vi treba da odigrate u planu spasenja, kakav bi, po vašem mišljenju, bio Njegov odgovor?

Pol D. Kavanguzi, Braknel, Ujedinjeno Kraljevstvo

* G.W. Bromiley. »Image of God,« *International Standard Bible Encyclopedia*, vol. 2. (Grand Rapids, Mich.: Eerdmans, 1988), p. 804.

»Prilikom stvaranja, Adamu je bila poverena uprava nad Zemljom. Međutim, popustivši iskušenju, on je došao pod vlast sotone... Kada je čovek postao sotonin zarobljenik, vlast koju je imao, prešla je na porednika. Tako je sotona postao 'bog sveta ovoga' (2. Korinćanima 4:4). On je tako uzurpirao vlast nad Zemljom koja je prvobitno bila data Adamu. Međutim, kada svojom žrtvom bude platio kaznu za greh, Hristos će ne samo otkupiti čoveka već mu vratiti i izgublenu vlast. Sve što je prvi Adam izgubio, Drugi će vratiti.«¹

»Adamu je pre pada u greh bilo moguće da poslušnošću Božjem zakonu uobličii pravedan karakter. Međutim, on je propustio da to učini, pa je zbog njegovog greha naša priroda pala, a mi sami ne možemo sebe načiniti pravednima. Mi ne možemo savršeno da poslušamo sveti Zakon, jer smo grešni i lišeni svetosti. Mi nemamo sopstvenu pravednost kojom bismo udovoljili zahtevima Božjeg zakona. Međutim, Hristos je izgradio put spasenja za nas. Živeo je na

»Hristos je izgradio put spasenja za nas.«

Zemlji suočen sa iskušenjima sa kakvima mi moramo da se srećemo. Živeo je bezgrešnim životom. Umro je za nas, a sada nam nudi da preuzme naše grehe i pokloni nam svoju pravednost. Ako Mu se predamo i prihvatimo Ga

za svog Spasitelja, tada, bez obzira na grešnost svog života, Njegovom zaslugom, bićemo smatrani pravednima. Hristov karakter stoji umesto našeg karaktera i pred Bogom smo prihvaćeni kao da nikada nismo grešili.²

»Hristos je spreman da učini velike stvari za nas, da obnovi naš karakter čineći nas učesnicima u Njegovoj božanskoj prirodi. On čeka da poveže naše srce sa svojim srcem beskraje ljubavi kako bismo mogli biti potpuno pomireni sa Bogom. Naše preimućstvo je to što razumemo da nas Bog voli kao što voli svog Sina. Kada verujemo u Hrista kao svog ličnog Spasitelja, Njegov mir postaje naš. Pomirenje koje nam je obezbeđeno Hristovom žrtvom pomirenja predstavlja osnovu našeg mira...«³

ODGOVORITE

1. Koliko vremena je potrebno da se nečija grešna priroda obnovi prema Hristovoj prirodi?
2. Kako bi vaš život izgledao kada biste zaista živeli po onim rečima: »Da se ne plaši srce vaše« ?

Keri Purkipajl, Sitrus Hajts, Kalifornija, SAD

1. *Stvaranje – patrijarsi i proroci*, str. 67 orig.

2. *Put Hristu*, str. 62, 63.

3. *The Foundation of Our Peace*, (Washington, D.C.: Review and Herald[®], 1896).

POREKLO LJUDSKE RASE

DOKAZ (1. Mojsijeva 1:26–28; 2:19–23; Rimljanima 5:12–21; 1. Korinćanima 15:20–22)

Jedno od najfascinantnijih i najčešćih pitanja koja postavljaju kako laici, tako i naučnici, glasi: »Odakle potiče život?« Najšire prihvaćen naučni odgovor (hipoteza) na to pitanje jeste da su se neorganski molekuli u zemljinom prebiotičkom okeanu međusobno spajali da bi proizveli organske molekule. Konačno se pojavila prva ćelija koja je bila u stanju da obavlja proces fotosinteze kojim se kiseonik oslobađao u atmosferu. Zaštićeni od intenzivnog sunčevog ultraljubičastog zračenja (formiranjem ozonskog sloja atmosfere), tokom dugih geoloških perioda konačno su se formirali različiti viševićijski oblici koji su evoluirali u današnju najrazvijeniju životnu formu – ljude. Ovaj odgovor, međutim, ne uspeva da objasni *poreklo i postojanje* prvih komponenti i *silu* koja ih je spojila. Čitajte 1. Mojsijevu 1:26–28. Šta nam se tu govori o poreklu, obličju i prirodi prvih ljudskih bića? (Uporedite to sa Psalmom 8:5–8; 1. Mojsijevom 2:19–23.)

Ljudi su delo Božjih ruku.

Božja nadmoćna sila, bez naše pomoći, oblikovala je prvu ljudsku porodicu od gline, prema svom sopstvenom obličju. On ih je postavio u već stvoreni svet (1. Mojsijeva 1) sa nalogom da se staraju za njegovo i sopstveno blagostanje.

Božja odgovornost za ljude kao delo Njegovih ruku nije se završilo prilikom stvaranja. Nakon njihovog odstupanja od date zapovesti (i Božje prvobitne slave) i osude na večnu smrt (Rimljanima 3:23), Bog ih je vratio sebi žrtvenom smrću Isusa Hrista (Rimljanima 5:18, 19). On im je, čak i ako umru, obećao novi život koji potiče od Njega, Životodavca (1. Korinćanima 15:22). Neverovatna činjenica da su ljudi delo Božjih ruku ne može se poništiti njihovim fizičkim, mentalnim, duhovnim i društvenim stanjem ili geografskim položajem. Iako grešni u najvećoj mogućoj meri, oni nikad ne mogu pasti tako duboko, ili otići tako daleko da ne bi mogli biti dosegnuti blagodaću koju je Bog obezbedio kako bi ih vratio u svoje stado (Rimljanima 5:21). Način na koji nas On voli je tako uzbudljiv, jer Njegova ljubav doseže čak i do mene.

ODGOVORITE

Zamislite nekoga ko živi na svetu bez oca, majke i rođaka (bez porekla), bez ičega osim okolnih šuma, vode, atmosfere i prašine (zemlje) na kojoj stoji. Koje biste zadovoljavajuće i utešne odgovore mogli da pružite njoj ili njemu da biste odgovorili na pitanja o cilju i smislu života, o nadi u život kada okruženje postane neprijateljski raspoloženo, o rešenju ukoliko nestane kiseonika, ili o sigurnijoj budućnost ako zapreti smrt?

Sekajobe Reksi, Kampala, Uganda

Kao student medicine imao sam prednost da sagledam život na način koji drugi ne mogu ni da zamisle. Kao adventista sedmog dana, čvrsto oslonjen na veru u stvaranje (1. Mojsijeva 1:27), često naglašavam da se tajne ljudskog tela mogu objasniti jedino činjenicom da smo stvoreni po Božjem obličju. Tražiti bilo koje drugo objašnjenje značilo bi poricanje i samog Božjeg postojanja.

Zašto je tako teško uvideti istinu?

»Jer Gospod Bog stvori od zemlje sve zveri poljske i sve ptice nebeske« (1. Mojsijeva 2:19). To je bio predmet rasprave sa mnogim mojim kolegama s medicine koji su se trudili da čovekovo poreklo objasne na druge načine, pre nego stvaranjem. Tekst u Delima 17:26

kaže: »I učinio je da od jedne krvi sav rod čovečji živi po svemu licu zemaljskome, i postavio je napred određena vremena i međe njihovoga življenja.« Često sam se pitao zašto je tako teško uvideti istinu koja je zapisana tako da ceo svet može da je razume.

Sećam se mučnog trenutka kada smo morali da prisustvujemo autopsiji jednog našeg kolege koji je iznenada umro. Trudio sam se da objasnim svojim drugovima uticaj greha na svet. Bilo je tako teško poverovati da neko sa kim smo zajedno ručali prethodnog dana sada leži mrtav na stolu ispred nas.

U tom trenutku, mnogi od njih su se pitali koliko vredi život. Tekst u Rimljanima 5:12 kaže: »Zato kao što kroz jednog čoveka dođe na svet greh, i kroz greh smrt, i tako smrt uđe u sve ljude, jer svi sagraše.« Greh je uprljao ovaj svet i čoveka stvorenog po Božjem obličju i zato svi moramo umreti. Sa grehom je došlo sve zlo koje vidimo u svetu.

Moj odgovor njima uvek je glasio da ovaj život nema nikakve vrednosti ako se ne pripremimo za budući život kada se Gospod pojavi. »Zato ako je ko u Hristu, nova je tvar: staro prođe, gle, sve novo postade« (2. Korinćanima 5:17).

ODGOVORITE

1. Šta vas sprečava da tražite spasenje koje čisti od greha?
2. Kako pomažete milionima onih koji još uvek postavljaju brojna pitanja da bi saznali šta je istina?

Kisaki Rut, Kampala, Uganda

Živimo u svetu u kome se ljudi bore za svoj identitet i smisao života. Jedna od stvari koja će uvek mučiti ljude jeste šta drugi misle o njima. Neki su se čak prepustili verovanju da su takvi kakvi su i da ne mogu učiniti ništa da bi promenili situaciju u kojoj se nalaze. Pitanje o tome ko smo mi, zapravo, nastavlja da nas zbunjuje.

Najlogičniji rezultat takvog traganja bilo bi objašnjenje odakle čovek potiče i kuda ide. Ljudi često odlutaju u visine koje ih samo navode da zastrane i uzimaju Gospodnje ime uzalud. Oni se trude da Bogu daju značenje, identitet i oblik. Pokušavaju da racionalizuju stvari, da objasne zašto je On nešto učinio tako kako je učinio. Pokušavaju da Božji karakter i ličnost objasne kao da je reč o nekom njihovom drugaru.

Bog je stvorio svet za šest dana. Sve što je On načinio bilo je dobro. Na taj način, reči *dobro* i *Bog* postaju sinonimi. Mnogi od nas odmah bi prihvatili pronalazak koji svet označava kao dobar. Tajna razumevanja Božje prirode je da se vratimo onom osnovnom i da se trudimo da stvari ne zakomplikujemo previše. Kako tri osobe mogu biti jedno nemoguće je objasniti koristeći način razmišljanja ovog sveta, već slušajući tihi glas unutar svakog od nas koji nam naglašava da je Gospod živ. Neki su odlučili da zanezmare taj glas i nastavljaju sa različitim vrstama argumenata, ali tako ga neće ućutkati. Možete bežati koliko god hoćete, ali ne možete se sakriti od života.

Bog koji je stvorio nebo i Zemlju za šest dana ne može se objasniti ljudskim i svetovnim načinom razmišljanja koji je okaljan grehom. Čovek može da zahteva od svog deteta bespogovornu poslušnost. Gospod gleda na čoveka kao na delo svojih ruku i očekuje poslušnost Njegovim zakonima. Božje strpljenje, kada bolje razmislimo, nije kao ljudsko. U situacijama kada bi roditelji brzo izgrdili ili kaznili svoje dete, Gospod daje slobodnu volju i mogućnost izbora.

Najbolji način da razumemo Božju prirodu jeste da činimo ono što je Njemu po volji i da hodamo Njegovim putevima, ne dovodeći u pitanje Njegovo postojanje i ne tražeći objašnjenje za Njegove postupke.

**Ljudi su se
trudili da Bogu
daju značenje,
identitet i oblik.**

ODGOVORITE

1. Kako je vaše razumevanje Boga uticalo na vaš odnos s Njim?
2. Kao delo Božjih ruku, kako odražavate Njegovu dobrotu u svom svakodnevnom životu?

C.K. Džafet, Kampala, Uganda

ZAKLJUČAK

U 1. Moj. 1, Bog unosi strukturu u prazan prostor i izražava svoju kreativnost stvaranjem riba, ptica i drugih životinja, a kao vrhunac stvara čoveka po svom liku. Sedmi dan postao je simbol Božjeg odmora. Zadovoljan svojim delima, On uči ljude kako da odražavaju svog Stvoritelja (1. Moj. 2). Umesto nasumičnih procesa evolucije, u stvaranju ljudskog roda pokazuje se božanska svrhovitost. Ljudska priroda obuhvata Božji odraz – odraz Njegove ljubavi, saosećanja i slobode izbora. Mi ne moramo da se borimo za smisao i identitet jer smo stvoreni po Božjem obličju. Prema tome, mi imamo potrebu i priliku da proučavamo Bibliju kako bismo stekli bolji uvid u Njegovu prirodu.

RAZMOTRITE

- Napravite kolaž koji obuhvata one elemente što ilustruju slobodu izbora koju Bog daje ljudskom rodu..
- Razmislite o tome šta znači vladati Zemljom. Zapitajte se kako vi ispunjavate Božji nalog da se starate o onome što je On stvorio.
- Upotrebite glinu za modeliranje ili običnu zemlju da biste što je moguće vernije oblikovali ljudsko telo. Šta možete da učinite o iskustvu stvaranja? Koliko je to slično Božjem iskustvu opisanom u 1. Mojsijevoj 1 i 2?
- Pozajmite neku malu lutku. Starajte se o njoj u toku 24 časa i komunicirajte sa njom kao da je živa. Koju vrstu uputstava bi trebalo da joj date da biste je naučili o životu i preživljavanju? Kako biste joj objasnili njeno poreklo i smisao njenog života?
- Pretražite knjige i/ili Internet da biste pronašli umetnička dela koja ilustruju ljudsku prirodu. U čemu se slažete s njima, a šta biste dodali kako biste te opise učinili još vrednijim?
- Napišite pesmu o ljudskoj prirodi kakva je trebalo da bude po Božjoj prvobitnoj nameri.
- Navedite neka dela saosećanja koja biste mogli učiniti i koja bi predstavljala primere Božje ljubavi. Za početak, čitajte tekstove u Mateju 24 i 25 u kojima Isus govori šta hrišćani treba da čine dok čekaju Drugi dolazak. Kome mi treba da služimo?

POVEŽITE

Christian Worldview and Mental Health, Carlos Fayard, Barbara Couden Hernandez, Bruce Anderson, and George T. Harding IV (Andrews University Press, 2001).

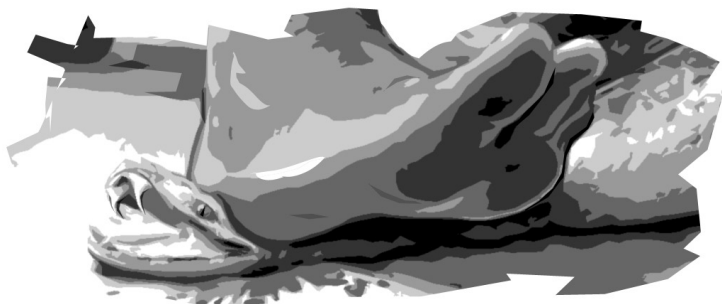
»Human Nature and Destiny: A Seventh-day Adventist Reflection,« Miroslav M. Kis, Biblical Research Institute, <http://www.adventistbiblicalresearch.org/World%20Evangelical/Kis,%20Human%20Nature%20&%20Destiny.pdf>.

Body, Soul and Human Life: The Nature of Humanity in the Bible, Joel B. Green (Baker Academic, 2008).

Norma Salin, Springborou, Ohajo, SAD

Pouka 4

od 20. do 26. oktobra 2012.

Spasenje kao jedino rešenje

»Jer Bogu tako omile svet da je i sina svojega jednorodnoga dao, da nijedan koji ga veruje ne pogine, nego da ima život večni« (Jovan 3:16).

U jednom periodu svog života bila sam ponizna osoba (ili sam bar tako mislila). Potajno sam uživala u komentarima ljudi o tome kako sam slatka, jer sam predusretljiva. Videla sam sebe kao brižljivu, poniznu osobu punu ljubavi. I bila sam ponosna na to! Naravno, bilo je trenutaka kada sam lagala, povređivala druge, nisam držala Subotu u potpunosti i bila neposlušna svojim roditeljima. Međutim, redovno sam odlazila u crkvu, znala sam da je Hristos umro za moje grehe i zamišljala da ću, zato što verujem u Njega, otići na nebo. U svom umu, znala sam da neću dospeti na nebo na osnovu svojih dela, ali moje srce i osećanja govorili su mi suprotno.

Tek kada sam otvorila Bibliju i počela iskreno da tragam za Bogom, shvatila sam koliko sam imala pogrešno mišljenje o sebi i bila zaslepljena u pogledu sopstvene grešnosti! Biblija uči da je srce prevarno iznad svega i opako (Jeremija 17:9) i da smo svi sagrešili i izgubili slavu Božju (Rimljanima 3:23). Bila sam osvedočena o gresima koje sam počinila, uvidela svoje pravo stanje i potrebu za Spasiteljem i bila dovedena do pokajanja. Mi zaslužujemo da umremo; međutim, Hristos je zauzeo naše mesto. Kako je veliki naš Bog koji nas je voleo toliko da je umro za nas dok smo još bili grešnici (Rimljanima 5:6–10)! Jedino ako svakodnevno hodamo sa Hristom i potpuno zavisimo od Njegovog spasenja, oslobađamo se robovanja grehu i možemo biti opravdani, posvećeni i preporođeni (Rimljanima 6:1–8).

Naša nada je u Isusu.

Kada bi Bog gledao na naša dela, našu pravедnost i prirodu, nijedan od nas ne bi dospao na nebo. Međutim, naša nada je u Isusu koji stoji *umesto nas* pred našim nebeskim Ocem (2. Korinćanima. 5:18,19). Sami biramo da li ćemo prihvatiti Njegov besplatni dar. Hristos, u svojoj ljubavi i strpljenju, neprestano pokušava da uspostavi lični odnos sa nama, traži da uđe u naše srce i da nas preobrazi dajući nam svoj karakter. Naš udeo je u tome da odgovorimo verom, da svakodnevno umiremo sebi, da živimo u skladu sa silom Svetog Duha koji boravi u nama i da izdržimo do kraja. Ove sedmice, dok proučavamo veličinu problema greha, ispunjavajmo se nadom i dubljim razumevanjem konačnog rešenja, a to je spasenje kroz koje doživljavamo opravdanje, posvećenje i proslavljanje u Hristu.

Čelzi Sampajan, Ročester, Njujork, SAD

Tokom svoja dva misionarska putovanja, u Bangladeš i Honduras, pitao sam se šta tačno mi donosimo ljudima kojima treba da pomognemo. Brojni biblijski tekstovi, uključujući i onaj u Mateju 25:35, 36, jasno govore da mi treba da pomažemo drugima. Razmišljajući o svom radu tokom ovih misionarskih putovanja, pomislio sam da bi ti stihovi trebalo da se navode u kombinaciji sa Velikim nalogom (Matej 28:16-19). Pitao sam se da li bi misionarsko putovanje moglo biti nešto više od zbrinjavanja bolesnika, pomaganja siromašnima i osećanja superiornosti zbog toga što mi, u svojoj zemlji, imamo toliko više od njih. Postepeno sam došao do zaključka da je spasenje, dugoročno gledano, jedino što donosi pravu, trajnu promenu u životu ljudi bilo gde u svetu. Spasenje donosi jednakost.

Mi moramo staviti najveći akcenat na spasenje duša.

Spasenje je Božje rešenje za neravnopravnost u pogledu materijalnih dobara, okruženja, mogućnosti i zloupotreba. Pobožnost i sličnost sa Hristom povezuju ljude bez obzira na vaspitanje, rasu ili ekonomski položaj. Nada u spasenje je razlog što možemo biti impresionirani onima koji uspevaju da očuvaju pobožnost suočavajući se sa mnogo većim preprekama od onih sa kojima se mi suočavamo. Hristos nije došao da bi doneo bogatstvo, slavu, ugled, isceljenje, ili sreću. On je došao da bi doneo spasenje onima koji ga nemaju i mir i radost onima koji ga prihvate. Ako svakodnevno budemo razgovarali sa Hristom bez obzira na teškoće s kojima se suočavamo na Zemlji, kada jednog dana budemo začuli one prekrasne reči: »Dobro, slugo dobri i verni!« (Matej 25:23), shvatićemo da je nebo zaista bilo vredno svega toga.

Iako smo pozvani da pomažemo siromašnima i bolesnima i da volimo bližnje, naša odgovornost kao mladih adventista sedmog dana ne završava se na tome. Mi moramo staviti najveći akcenat na spasenje duša. Pavle je pisao: »Jer se ne stidim jevanđelja Hristova; jer je sila Božja na spasenje svakome koji veruje« (Rimljanima 1:16). Kakve bi koristi bilo od toga ako biste ceo život proveli jednostavno pomažući ljudima, a da niko od njih ne dospe na nebo? Bog nas poziva na postavimo uzvišenije merilo. »I znajući ovo vreme da je već čas došao da ustanemo od sna; jer nam je sad bliže spasenje nego kad verovasm« (Rimljanima 13:11).

ODGOVORITE

Zbog čega je lakše činiti dobra dela drugima nego govoriti im o Isusu?

Albert Kim, Ročester, Njujork, SAD

GREH JE LJUBAV /PREMA ZLU/

LOGOS (Matej 5:21, 22, 27, 28; 12:33–37; 15:18-20; Matej 22:36-41; Luka 11:43; Jovan 1:9; 3:16; Dela 3:31, 32 Rimljanima 3:23, 24; 5:18; 8:32; Efescima 2:8-10; 2. Timotiju 4:10; 1. Jovanova 1:9; 2:15; 3:4; 15:18, 19; 22:36–40)

Greh nije neko pojedinačno delo, niti niz dela (1. Jovanova 3:4)

Klasična definicija greha nalazi se u 1. Jovanovoj 3:4. Greh je prekršaj zakona. Međutim, problem je što, kada greh vidimo *samo* kao kršenje zakona, često zaključujemo da je rešenje za greh da jednostavno prestanemo da kršimo zakon. Ali, to nas ostavlja sa opasno nepotpunim razumevanjem greha, jer greh nije *isključivo* u ponašanju.

Greh je i problem srca (Matej 12:33–37; 15:18-20)

Naša prva reakcija kada je reč o grešnom ponašanju jeste da ispravimo ponašanje. Ogovaranje se mora učutkati. Prevarant mora biti zaustavljen. Ubica mora biti zatvoren. Isus, međutim, jasno stavlja do znanja da takvo ponašanje u korenu ima jedan uzrok – greh. Kada vaš auto neće da upali, vi ga, nadam se, ne štitirate i ne vičete na njega sve dok ne krene. Vozite ga kod mehaničara koji će pronaći uzrok problema na mestima koja ne možete uvek da vidite. Isus kaže da se problem greha nalazi na mestu skrivenom duboko unutar svakog od nas i jedino kvalifikovani »mehaničar za srce« može da ga reši. Skrhanu ili »grešno« srce vodi do iskvarenih ili »grešnih« postupaka.

Greh ima veze sa ljubavlju (Matej 22:36–41; Luka 11:43; Rimljanima 3:23, 24; 2. Timotiju 4:10; 1. Jovanova 2:15)

Svako od nas ima srce koje je sklono grehu i zlu (Rimljanima 3:23, 24). Mi sami po sebi ne možemo to izbeći. Isus je objasnio da se sve zapovesti sastoje u ljubavi prema Njemu koji je stvorio sve i svakoga i u prenošenju Božje ljubavi na druge ljude (Matej 22:36–41). Isus je ukorio fariseje zato što su voleli moć više nego Onoga koji daje moć (Luka 11:43). Pavle je sa žaljenjem obavestio Timotija da je njihov saradnik, Dimas, napustio rani hrišćanski pokret »omilevši mu ovaj svet« (2. Timotiju 4:10). Zbog toga se Jovan pridružuje Hristovim opomenama da ne volimo svet ni bilo šta u njemu (1. Jovanova 2:15). Kada je naša ljubav usmerena na bilo šta ili bilo koga osim Boga, otkriva se naše prirodno srce koje voli greh.

Moguće je držati Božji zakon (Matej 5:21, 22, 27, 28)

Kao što je pokazao da je greh dublji problem od samog grešnog ponašanja, Isus je otkrio da zakon obuhvata mnogo više od držanja samo spoljašnjih normi. Kada mrzite u svom srcu, počinili ste ubistvo. Kada gajite požudu u svom srcu, učinili ste preljubu. Kršenje zakona dobija mnogo dublje značenje kada shvatimo koliko je on zapravo dalekosežan. Svako može da zadovolji spoljašnje

zahteve zakona. Međutim, jedino je Hristos ispunio duhovne zahteve zakona. Stoga nam jedino On može dati silu da održimo tu duhovnu stranu zakona.

Čisto srce je dar (Rimljanima 3:23, 24; Efescima 2:8-10)

Ne možete zaraditi spasenje. Ono je dar od Boga. To je kao rođendanski poklon. Niste učinili ništa da biste ga zaslužili. Vi ne zaslužujete poklone samo na osnovu toga što ste živi. Vi ih dobijate zato što su vaši prijatelji spremni da vam ih daju i što ste vi spremni da ih prihvatite. Bog vas voli i On vam daruje spasenje. Želite li da prihvatite Njegov poklon?

Bog je popločao put, ali mi moramo odlučiti da krenemo njime.

Spasenje je sveobuhvatno (Rimljanima 5:18; 1. Jovanova 1:9)

Isus obećava da će nam oprostiti sve grehe i nepravde. Buntovno srce jednog čoveka prenelo je greh na sve buduće generacije. Međutim, Hristov izbor prenosi protivotrov za greh, nudeći potpuno opravdanje. Greh može biti potpuno iskorenjen ako prihvatimo Njegov protivotrov.

Spasenje je dostupno svima (Jovan 3:16; Rimljanima 8:32)

Hristos nije umro samo za nekolicinu ljudi. On je umro za sve! On nije umro samo za muškarce, niti samo za žene. On nije umro samo za odrasle, niti samo za mlade. On nije dao prednost jednoj rasi ili naciji nad drugom, niti je izabrao samo bogate ili samo siromašne. Hristos nije umro za tebe ili bilo koga drugog da bi pokazao ko je dostojan spasenja. Prema duhovnim zahtevima zakona, svi smo nedostojni, ali Hristos nas je, svojom žrtvom, učinio dostojnima.

Moramo izabrati spasenje (Jovan 3:16, 3; Dela 3:31, 32)

Spasenje je dostupno svima, ali nije bezuslovno. Isus je rekao: Ko god *veruje* (Jovan 3:16). Pavle je rekao tamničaru i njegovoj porodici da moraju *verovati* u Isusa Hrista (Dela 16:30, 31). Otkupljenje je *obezbeđeno svima*. *Plodove* otkupljenja podeliće oni koji prihvate uslov da *veruju*. Drugim rečima, Bog je popločao put, ali mi moramo odlučiti da krenemo njime.

ODGOVORITE

1. Kako vaša definicija greha utiče na vaše shvatanje spasenja?
2. Šta vam je rečeno da vam je potrebno za spasenje? Da li Biblija podržava te uslove?
3. Da li ste se ikada susreli sa »čuvarom kapije« u crkvi koji pokušava da kontroliše ko prima spasenje, a ko ne? Kako treba da se postavite prema nekom takvom?

Aron Purkipajl, Sirakuz, Njujork, SAD

»Mi gledamo na sebe kao da imamo silu da spasemo sami sebe, ali Isus je umro za nas zbog toga što smo mi nemoćni da to učinimo. U Njemu je naša nada, naše opravdanje, naša pravednost. Ne treba da očajavamo i da strahujemo kao da nemamo Spasitelja, ili da On nema milosti prema nama. Upravo u ovom trenutku On obavlja svoje delo u našu korist, pozivajući nas da Mu pridemo u svojoj bespomoćnosti i budemo spaseni. Mi ga obeščašćujemo svojim neverovanjem. Zapanjujuće je kako postupamo prema svom najboljem Prijatelju, kako malo poverenja imamo u Njega, koji je u stanju da nas u potpunosti spase i koji nam je dao svaki dokaz o svojoj velikoj ljubavi.«¹

»Posvećenje opisano u Svetim spisima bavi se kompletnim bićem – duhom, dušom i telom. Tu se nalazi zamisao o potpunom posvećenju. Pavle se moli da bi crkva u Solunu mogla da doživi taj veliki blagoslov. 'A sam Bog mira da posveti vas cele u svaćemu; i ceo vaš duh i duša i telo da se sačuva bez krivice za dolazak Gospoda našega Isusa Hrista' (1. Solunjanima 5:22,23).«²

»Najdragoceniji plod posvećenja je blagodat krotosti«.

»Najdragoceniji plod posvećenja je blagodat krotosti. Kada ta blagodat vlada dušom, priroda se oblikuje pod njenim uticajem. Postoji neprekidno čekanje na Boga i pokoravanje volje Njemu. Um shvata svaku božansku istinu i volja se pokorava svakoj božanskoj pouci bez sumnje i negodovanja. Prava poniznost omekšava i potčinjava srce i osposobljava um da prione uz Reč. Ona dovodi misli u pokornost Isusu Hristu. Ona čini da srce bude otvoreno za Božju reč kao što je bilo Lidijino. Ona nas navodi da sednemo pored Marije, kao učenici kod Isusovih nogu. 'Upućuje krotke istini, uči krotke hoditi putem njegovim' (Psalam 25:9).«³

ODGOVORITE

1. Šta to znači doći Isusu u svojoj bespomoćnosti?
2. Zašto je tako teško dopustiti sebi da negujemo tu bespomoćnost u Isusu i da potpuno zavisimo od Njega?
3. Kako biste objasnili nekome zbog čega je krotost »najdragoceniji plod posvećenja«?

Ešli Vagner, Mekdonald, Tenesi, SAD

1. *Counsels for the Church*, p. 47.
2. *The Sanctified Life*, p. 7.
3. Isto, str. 14.

POSTATI BOŽJE DETE

PRIMENA (Efescima 1:3–6)

Sr

Prema podacima Nacionalnog udruženja za upravljanje imovinom koju niko ne potražuje*, u Sjedinjenim Državama postoji imovina vredna približno 38 milijardi dolara kojoj se ne zna vlasnik. Nešto od toga moglo bi biti vaše! Možda ste nasledili bogatstvo nekog člana svoje porodice, a da to i ne znate. Međutim, da li ste svesni da postoji još veće nasledstvo koje bi moglo da vam promakne? Pri tome mislim na večni život sa vašim Tvorcem i Spasiteljem, jer ste, preko Hrista, još pre nego što ste rođeni, usvojeni da budete dete Božje (Efescima 1:3–6). Vebisajt ovog udruženja navodi korake koje treba preduzeti kako biste stekli pravo na svoje nasledstvo. Biblija takođe navodi korake koji su potrebni za dobijanje dara spasenja. Molimo vas da se pridržavate sledećih koraka kako biste stekli pravo na najveće nasledstvo ikada ponuđeno:

Spasenje vam nudi izlaz!

Verujte u Njega (Jovan 3:14, 15). Nikodim je želeo da postavi Isusu neka pitanja, ali pre nego što mu se ukazala prilika, Isus mu je dao odgovore. On kaže Nikodimu da, ukoliko želi da nasledi večni život, mora da veruje da je Božji Sin umro za naše grehe. Isus objašnjava da je potrebno mnogo više od običnog ispovedanja vere u to da je On poslat da nas spase od smrtonosne žaoke greha, koja bi ubila svakoga od nas pojedinačno da On nije došao. Kako pokazati takvu veru?

Pokajte se i očistite se (Dela 2:36–38). Možete pokazati svoju veru tako što ćete se pokajati za grehe koji su vas tako dugo opterećivali. Isus je došao da umre za vas, da vas greh više ne bi držao u svojim okovima. Spasenje vam nudi izlaz! Krštenjem mi javno pokazujemo svoju veru i postajemo deo Božje porodice. Kao Njegova deca, mi polažemo pravo na svoje nasledstvo – večni život.

Neprekidno pokazujte svoju veru (Jakov 2:14–26). Nakon krštenja, treba da nastavite da verujete da je Isus umro za vaše grehe. Svojom smrću On vam nudi da nasledite večni život. Nije dovoljno samo reći da verujete da je On umro za naše grehe. Pokažite da u to verujete tako što ćete držati Božje zapovesti i služiti potrebama drugih. Tada i samo tada spasenje zaista postaje deo vašeg života.

ODGOVORITE

1. Zašto zaista verujete da je Hristos umro za vas i vaše grehe?
2. Na koje načine ove sedmice možete pokazati svoju veru?

Kejt Ingram, Karlajl, Pensilvanija, SAD

* National Association of Unclaimed Property Administrators (NAUPA)

Ovo je priča o dvojici drugova iz detinjstva. Jedan od njih je postao sudija, a drugi vešt knjigovođa. Drugovi su se sreli u sudnici. Jedan je predsedavao sudom, a drugi je bio optužen u slučaju pronevere. Presuda je upravo bila predana sudiji. Kriv je. Sudija se našao u dilemi. Kako da spase prijatelja, a da ipak ispoštuje zakon?

Nakon kraćeg razmišljanja, sudija se vratio u sudnicu i izrekao presudu. Optuženi će morati da plati sve što je ukrao zajedno sa maksimalnom globom koju zakon predviđa. Srce optuženog se steglo. Nije bilo načina da plati tako veliku sumu. Tada je sudija učinio nešto neobično. Sišao je sa sudijske stolice, skinuo svoju odoru i stao pored svog prijatelja. Zagrlio je optuženog i objavio sudu da će on sam platiti celokupnu kaznu.

Optuženi je imao dve opcije.

Sada je optuženi imao dve opcije. Mogao je zahvalno da prihvati prijateljevu ponudu i da se oslobodi kazne koju je zaslužio, ili je mogao da dopusti svom ponosu da se ispreči i odbije ponudu ljut zbog tako stroge presude. Iste opcije su ponuđene i nama. Optuženi smo prema Božjem zakonu (Rimljanima 3:23). Kazna koja je za to predviđena je smrt, ali Hristos je tu kaznu isplatio u potpunosti. Slično svadbenom ruhu iz priče u Mateju 22, isplata našeg duga ponuđena nam je kao dar, ali to je dar koji moramo *odlučiti* da prihvatimo.

Ovaj prijatelj je morao da donese još jednu odluku. Da li će po izlasku iz sudnice nastaviti da živi na stari način, ili će promeniti svoj život i učiniti da se prijatelj ponosi njim? Slično tome, kada prihvatimo Hrista, i mi moramo doneti jednu odluku. Da li ćemo nastaviti na stari način ili ćemo sada živeti da bismo sledili i proslavili Njega? Kako ćemo pokazati zahvalnost za ljubav i nesebičnost koju je Hristos ispoljio svojom žrtvom na krstu? Prihvatiti Njegovu žrtvu i ponuđeno oprostjenje predstavlja prvi korak. Ovaj svet i ceo svemir nestrpljivo očekuju da vide da li ćemo sprovesti u delo tu odluku. Kakav će biti vaš odgovor?

ODGOVORITE

Kako da razumemo razliku između truda da zaslužimo Božju naklonost i življenja kojim pokazujemo zahvalnost za Njegov dar?

Šervin Faria, Dejton, Ohajo, SAD

NEVEROVATAN DAR SPASENJA

ISTRAŽIVANJE (Rimljanima 5:5–8)

Pe

ZAKLJUČAK

Isusov savršeni život otkriva greh u našem životu i pokazuje našu potrebu za Spasiteljem. Čak i naši pokušaji da činimo pravedna dela uprljani su našom grešnom prirodom. Greh nije samo neko zlo delo. On je u osnovi posledica neispravnog srca koje nas podstiče na pokvarena, zla dela. Spasenje je ponuđeno svima podjednako jer su svi sagrešili i izgubili su slavu Božju (Rimljanima 3:22–24). Kad jednom prihvatimo Hrista kao onog ko nas spasava od kazne za greh, mi odlučujemo da živimo na slavu Njemu i da sledimo Njegove planove za naš život.

RAZMOTRITE

- Razgovarajte o konceptu spasenja verom u odnosu na tvrdnju da je vera bez dela mrtva. (Videti Jakov 2:14–26; Efescima 2:8–9.)
- Komponujte pesmu na osnovu svojih razmišljanja o Božjoj blagodati.
- Odgledajte film *Luter* (snimljen 2003. godine) da biste razumeli poreklo protestantizma, pokreta koji podržava verovanje u opravdanje verom.
- Molite se za dublje razumevanje Božjeg plana spasenja i potvrdite svoju želju da budete u spasonosnom odnosu sa Isusom Hristom.
- Popunite praznu svesku citatima, slikama, crtežima, pesmama i bilo čime drugim što predstavlja ono što vaša vera u Boga znači za vas. Neka to bude album o vašem odnosu sa Bogom.
- Proučite sledeće teme pomoću konkordansa: *ljubav, vera, blagodat, dela, greh, život*. Prebrojte koliko puta se svaki od tih pojmova navodi u konkordansu i, kad nađete koja reč se najčešće pojavljuje, svakog dana u toku jedne sedmice potražite pet ili šest tih referenci.
- Pevajte pesmu hvale »On me je učinio radosnim« /»He Has Made Me Glad«/ veselo tapšući u ritmu muzike: <http://www.youtube.com/watch?v=aLcpLD5DHdu>.

POVEŽITE

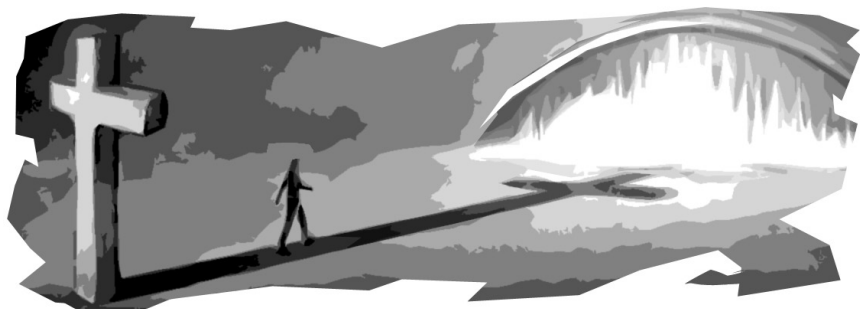
Efescima 1:7; Kološanima 2:6; Jakov 2:17; 1. Jovanova 2:3–6.

Spiritual Gifts, chap. 4.

Debi Batin Saser, Friendsvud, Teksas, SAD

Pouka 5

od 27. oktobra do 2. novembra 2012.

Rastenje u Hristu

»I svukavši poglavarstva i vlasti izvede ih na ugled slobodno, i pobedi ih na njemu« (Kološanima 2:15).

»Cvet svojim mirisom objavljuje celom svetu da je plodan, dostupan i poželjan, da se iz njegovih [reproduktivnih] organa luči nektar. Njegov miris podseća nas pomalo na plodnost... pun optimizma, očekivanja i bujne mladosti. Mi udišemo njegov topli miris i, bez obzira na svoje godine, osećamo se mladim i sposobnim u svetu koji plamti željom.«* Potpuno suprotno od toga, biljka koja nije u stanju da proizvodi seme i plod sterilna je i nesposobna da obezbedi produžetak vrste.

Ova dva primera ilustruju namere koje imaju dve suprotstavljene sile u hrišćanskom životu. Hristos želi da postanemo mirisno cveće uvek u punom cvatu, dok neprijatelj želi da budemo neproduktivni, ogoljeni, statični – da ne donosimo nikakav vredan plod. Kakva sumorna, neprivlačna slika. Ipak, Biblija nam daje nadu da možemo prevazići svoju ogoljenost prilagođavajući se Božjem karakteru kakav nam je otkriven u Njegovom Sinu Isusu. Hrišćanska zrelost podrazumeva shvatanje da Bog može da stvori nešto dobro u bilo kojoj situaciji koja omogućava da se Njegovo ime slavi. To je istinito čak i kada smo slabi, razočarani i kada doživljavamo padove.

Dok stremimo duhovnom rastu, naš život treba da bude ispunjen neprekidnom i istrajnom molitvom. Molitva smanjuje našu zabrinutost i navodi nas da se potpuno oslonimo na Boga. To nije samo jedna od mogućnosti, već životno važno pitanje. Kada se malo molimo, naš život postaje statičan i naš rast zakržljava. Molitva se nadopunjuje čitanjem Božje reči i razumevanjem Njegovih uputstava za naš život. Kada se budemo potpuno uskladili sa Hristom i komunicirali sa Njim putem molitve, dopustićemo Mu i da nam govori preko Biblije.

Krv Jagnjetova iskupljuje hrišćane koji sazrevaju. U tom procesu iskupljenja, naš život se usredsređuje na poruku iz 1. Petrove 1:17–19. Baš kao cvet, mi postajemo mirisni, privlačni i puni energije. Isus Hristos u nama je uzdignut i privlači napaćeno čovečanstvo Carstvu Božjem, baš kao što mirisni cvet privlači leptire, ptice, pčele i druge insekte. Jedino tada naš prazni, ogoljeni život postaje plodan. Stisak greha popušta i mi smo spremi da prigrlimo krst i njegovu pobedu. U toku proučavanja ove sedmice, ispitaćemo kako se hrišćanin razvija i na koji način taj rast predstavlja blagoslov za naš život i za naše okruženje.

Kamil Landi, Nasau – Nju Providens, Bahami

* Diane Ackerman, *A Natural History of the Senses*, 1990, p. 13.

NEŠTO ZA MOJE SESTRE – DRŽATI SE KRSTA

LOGOS (Marko 10:45; Jovan 12:31, 32; Rimljanima 6; 8:38, 39; Galatima 4:4–7; Kološanima 2:8, 13–15; Jevrejima 9:12–14)

Naš fizički rast meri se dobitkom u težini i visini. Isto tako, postoje pokazatelji našeg duhovnog rasta. Posmatrala sam kako se različiti aspekti ovog rasta pokazuju u mom životu i u životu mojih sestara. U svojim različitim iskustvima prikupile smo razne blagoslove krsta. Zajedno, mi predstavljamo primer potpunog preobražaja do koga dolazi kada prihvatimo Hristovu pobjedu nad grehom i pretvorimo tu pobjedu u svoju sopstvenu.

Priđite bliže (Marko 10:45; Galatima 4:4–7; Jevrejima 9:12–14)

U podnožju krsta mi razmišljamo o najvećem daru datom čovečanstvu. Božji Sin je razapet da bismo mi mogli da primimo spasenje i zadobijemo pobjedu nad grehom. Priđite bliže i zagledajte se u Njegovo lice. Uхватite pogled stolarevog sina, voljenog učitelja i nebeskog Cara – našeg Spasitelja. To je Onaj koji je došao da služi da mi više ne bismo bili slugе. Zaslugom Njegove krvi mi se sada možemo nazvati naslednicima Božjeg carstva (Galatima 4:4, 5).

Moje mesto rođenja je kod tog krsta na kome je Isus umro. Agonija Njegove smrti iznedrila je ushićenje prilikom mog rođenja. On je bio bez mane i Njegov savršeni život daje mi mogućnost da svakodnevno služim živom Bogu.

Oslobodite se (Rimljanima 6)

Hristova trijumfalna pobjeda nad grehom seže i dalje od smrti. Njegovom smrću plaćena je kazna za naše grehe. Njegovim vaskrsenjem iz groba data nam je nada da ćemo i mi biti podignuti u punini Njegovog života (Rimljanima 6:5). Celokupno naše iskustvo kao palih ljudskih bića odigralo se u životu, smrti i vaskrsenju Hristovom. Mi više nismo robovi grešnih i zlih želja. Mi pobjednički uživamo u Hristovoj pravednosti.

Priđite bliže i zagledajte se u Njegovo lice.

Lanci obmotani oko moje sestre smesta su bili pokidani onog trenutka kad je odustala od svoje neposlušnosti i prionula uz krst. Sila koju je greh imao u njenom životu i neizbežna smrt sa kojom se suočila izgubili su svoju moć. Danas ona živi slobodno kao pravi Božji sluga, željno očekujući večni život (Rimljanima 6:22).

Nadvladajte silu zla (Jovan 12:31, 32; Rimljanima 8:38, 39; Kološanima 2:8, 13–15)

Sile tame u ovom svetu ne mogu se poreći ni izbeći. Međutim, knez tame je pobeđen na Golgoti. Mi se sada moramo izjasniti kome pripada naša odaynost, navesti na čijoj smo strani i čvrsto se držati svog predanja. «... Ni smrt, ni

život, ni anđeli, ni poglavarstva, ni sile... ni druga kakva tvar ne može nas razdvojiti od ljubavi Božje, koja je u Hristu Isusu Gospodu našem» (Rimljanima 8:38, 39).

Pre obraćenja bili smo prodani pod greh i neprekidno pod prokletstvom. Hristova pobjeda nad zlom na krstu odigrala se kao spektakl koji je posmatrao ceo svemir (Jovan 12:31, 32). Mi smo sada sudeonici u Njegovom spasenju uključujući i trijumfalnu pobjedu nad vlastima i silama ovog sveta.

Pobjeda nad zlim mislima koje su mučile moju sestru danas je očigledna. Ona smireno korača i postojano se moli ne skidajući svoj pogled sa krsta. Njeno putovanje ka Golgoti vodilo je preko olujne staze razočaranja i poraza. U podnožju krsta njeno srce je privučeno Njegovoj ljubavi i tu je ona prikovala svoje grehe na Njegov krst. Moje sestre i ja držimo se Hristovog krsta jer smo iskusile prednosti koje nam on daje na našem duhovnom putu.

Reči horske pesme: 'Grob ne može zadržati moje telo' – govore mnogo. One svedoče da, kada prikujemo svoju slabu ljudsku prirodu na krst, mi započinjemo novi život u Hristu. Sila smrti i grob tada nemaju vlasti nad nama. Naš novi život cveta, donosi rod i svedoči svetlu. Mi postajemo živo svedočanstvo o Božjoj blagodat i Njegovoj sili otkupljenja.

ODGOVORITE

1. Koja su vaša iskustva i pobjede koje ste zadobili zahvaljujući Hristovom krstu?
2. Kako je tekao vaš duhovni rast od prvog iskustva sa Hristom do sadašnjih iskustava sa Njim?

Kamarija Holder, Sent Džons, Antigva, Zapadnoindijska ostrva

»Bio je u samrtnim mukama boreći se sa sotonskim silama u Getsiman-skom vrtu. Podneo je bol izdaje i video svoje učenike kako Ga napuštaju i beže. Bio je vođen Ani, zatim Kajafi i onda Pilatu... Podnosio je pogrdu za pogrdom, ismejavanje za ismejavanjem... [Ali] Hristos nije popustio. Nije izgovorio nijednu reč koja ne bi bila na slavu Bogu.«¹

»Sotonin bes bio je veliki kada je video da sva zlostavljanja nanesena Spasitelju, nisu iznudila ni najmanje gundanje sa Njegovih usana.«²

»Isusu u Njegovoj agoniji na krstu, došao je zračak utehe. To je bila molba razbojnika koji se kajao... Ovaj čovek nije bio okoreli zlikovac; našao se na stranputici zaveden rđavim društvom... [Ali] video je i čuo Isusa i bio osvedočen Njegovim učenjem...«³ Kao razbojnik na krstu i mi moramo da zavapimo Bogu da nam pomogne u mnogim izazovima koje doživljavamo tokom hodanja sa Njim. Hristos je izložio sebe toj torturi jer je došao da bi dao svoj život u otkup za celo čovečanstvo (Marko 10:45), i učinio da imamo slobodan pristup Njemu putem molitve.

»Sve svoje planove stavljam pred Tvoje noge.«

»Posvetite ujutro sebe Bogu; neka to bude vaš najvažniji posao. Neka vaša molitva bude: 'Uzmi me, Gospode, da potpuno budem Tvoj. Sve svoje planove stavljam pred Tvoje noge. Upotrebi me danas u Tvojoj službi.'«⁴

»Ne postoji ni vreme ni mesto nepodesno za iskazivanje molitve Bogu... Gde god se budemo našli, možemo imati sobicu za zajedništvo.«⁵

Jedne hladne decembarske noći, nakon strašne saobraćajne nesreće, izliva sam svoje srce pred Bogom moleći Ga da spase živote mojih prijatelja. Usred tog užasa, osetio sam prisustvo našeg Gospoda punog ljubavi. Moja vera je bila obnovljena kad sam shvatio da Bog još uvek odgovara na molitve. Živeti životom molitve pomaže nam da ojačamo u Hristu. Naša snaga da triumfujemo nad sotonom leži u životu molitve.

ODGOVORITE

1. U ovom dobu munjevitih razmena poruka, kako možemo imati snažan molitveni život?
2. Kako pokazujemo duhovnu zrelost kada je odgovor na naše molitve ne ili čekaj?

Čevon Džejs Nikolas, St. Džons, Antigva, Zapadnoindijska ostrva

1. *Čeznja vekova*, str. 742 orig.

2. Isto, str. 735.

3. Isto, str. 749.

4. *Put Hristu*, str. 69.

5. Isto, str. 99.

RAZORUŽATI SILE TAME

DOKAZ (*Kološanima 2:10; Efescima 6:12, 13, 18*)

Ut

Ono najvažnije što Bog ima na umu za nas jeste naša večna sreća. Kada posmatramo užasne posledice terorizma, cunamija u Japanu, ratova, gladi i siromaštva u svetu, možemo se zapitati zašto bi Bog pun ljubavi dopustio da se tako nešto dešava. Mi treba da odagnamo misao da je to Božja volja da nam se dešavaju loše stvari.

Hajde da analiziramo tekst u Efescima 6:12 da bismo razumeli zašto je to pogrešno i veoma destruktivno mišljenje. »*Naš rat.*« Grčka reč koja se ovde koristi, 'πάλη' (pale), označava »rvanje«, a zatim borbu, tuču ili bitku. Taj duhovni rat predstavlja neprekidnu borbu koju hrišćani vode.

Naš glavni sukob nije sa ljudima, već sa nevidljivim duhovima pakosti koji nastoje da nas unište.

»*Na nebesima (savremeni srpski prevod).*« Nebesa se ovde spominju »da bi označila nadmoćnost njihove sile [zlih anđela] u odnosu na našu.«* Upravo sa takvim duhovima i svim njihovim zločudnim delovanjem hrišćani su pozvani da se bore.

Danas u svetu ima mnogo bola i patnje, ali je od izuzetne važnosti da razumemo i prepoznamo Božje delovanje usred svih tih nesreća. Kada se suočavamo sa tragedijom, možda nećemo biti u stanju da sagledamo Božje providenje. Ipak, Bog će sve izvesti na dobro ako Mu mi to dozvolimo.

Nemojte ni na trenutak pomisliti da Bog nije prisutan, da ne oseća naš bol, da ne radi na tome da nam da mir, ili da izvuče ono najbolje iz neke loše situacije (Jovan 16:33). On želi da mi doživimo ispunjenje i zadovoljstvo u ovom životu, ali je više zainteresovan za naše večno dobro, a ne za prolazno i površno zadovoljstvo koje nudi ovaj svet.

Da bismo pobedili greh i zlo, prvo moramo obući sve oružje Hristovo (Efescima 6:11–13), i potčiniti se Njemu. Kada ne obučemo taj oklop, mi se borimo u svojoj sili. Moramo biti istrajni u molitvi i tražiti Božju volju. Jedino tako će se događati moćne stvari. Poglavarstva i vlasti ovog sveta neće se održati. Pozivanjem na Isusovo ime i Njegovom silom u nama mi možemo skršiti sve kletve i zadobiti pobedu.

Nemojte ni na trenutak pomisliti da Bog nije prisutan.

ODGOVORITE

1. Mogu li zle kletve da vas stignu čak i ako ne verujete u njih? Objasnite svoj odgovor.
2. Koliko »dobar« neko mora biti da bi bio spasen od loših stvari?

Desni-En Heket, Kalgari, Alberta, Kanada

* Jameison, R., Fausset, A. R. and Brown, D. (1997) *Commentary Critical and Explanatory on the Whole Bible*. Oak Harbor, WA: Logos Research Systems, Inc.

Kalemljenje je proces spajanja dve različite biljke koje pripadaju istoj vrsti, čime one postaju jedno. Jedna od njih služi kao korenski sistem nove biljke. To je poznato kao podloga. Druga biljka obezbeđuje stabljiku ili granu koja se pričvršćuje za podlogu. To se zove kalem.* Nova biljka je kombinacija ta dva elementa. Ona je ukorenjena u zemlji i prima hranu od jedne biljke, ali donosi rod druge. Mi možemo da doživimo tu vrstu povezanosti sa Hristom. Kako se to može ostvariti?

Povežite se sa « podlogom ». Mnoge biljke ne proizvode kvalitetno seme koje ima sposobnost da donese novi rod. Druge imaju poteškoća da razviju snažan korenski sistem u određenim podnebljima. Slično tome, kao posledica greha, mi više nismo u stanju da odražavamo Hristov karakter (Galatima 5:22, 23). Prema tome, naš nebeski Farmer proizvodi nove, zdrave hrišćanske use-

Mi više nismo u stanju da odražavamo Hristov karakter.

ve koristeći « podlogu » koja se već pokazala uspešnom – Isusa Hrista. Bog je poslao svoga Sina da bi mogao da nas otkupi i da bismo bili usvojeni kao sinovi (Galatima 4:4). Taj proces otkupljenja sličan je kalemljenju na Hrista.

Dozvolite Bogu da otpočne proces isceljenja. Kalemljenje postaje uspešno kada se kalem potpuno sjedini sa podlogom i kada ožiljak na mestu spajanja više nije vidljiv. Taj proces zahteva vreme i posebnu negu od strane farmera kako bi se postiglo da nova grana počne da prima hranu preko korena. Kada se spojimo sa Hristom, Bog nas neguje na poseban način sve dok ne počnemo da cvetamo. On zatim nastavlja da podstiče proces isceljenja čak i kada se potpuno uključimo u Hristov život.

Osigurajte svoj opstanak. Mladica koju farmeri koriste za kalemljenje treba da bude u stanju mirovanja da bi mogla da opstane. Ona sama ne može doneti rod i prvo mora biti povezana sa podlogom da bi dobila vodu i hranljive sastojke neophodne za svoj opstanak. Naš opstanak kao hrišćana zagaranatovan je jedino ako prihvatimo ono što je Hristos učinio za nas svojom smrću i vaskrsenjem (Rimljanima 6:4–10). Kada živimo samo od hrane koju nam On daje, naš opstanak je siguran.

ODGOVORITE

1. Kakva je razlika između načina života odvojenog od Boga i onog koji je povezan sa Njim?
2. Može li veza koja je jednom uspostavljena sa Bogom održati hrišćanina povezanim i u narednim godinama? Objasnite svoj odgovor.

Nikeza Džons-Vilson, St. Džons, Montserat, Zapadnoindijska ostrva

* Ningthoujam Sandhyarani, »Grafting Plants: How to Graft a Plant,« <http://www.buzzle.com>.

KADA SAM BILA DETE

MIŠLJENJE (Rimljanima 8:38–39)

Če

Kao dete, imala sam problem sa sisanjem palca. Moji roditelji su pokušali sve da bi me odvikli od toga. Imali su čitav arsenal metoda, ali ništa nije delovalo. Ne sećam se šta me je navelo da konačno prestanem sa tim. Možda sam jednostavno odrasla.

Faze našeg odrastanja opisane su u 1. Korinćanima 13:11. Postoji vreme kada govorimo, razmišljamo i razumevamo stvari kao deca. Međutim, dolazi trenutak kada mi, kao Božja deca, moramo da odrastemo. Aktivno odbacivanje detinjastog ponašanja nije jednostavan zadatak, ali Bog nam daje snagu da rastemo u Njemu. Deca ne znaju šta je u njihovom najboljem interesu. Oni treba da budu naučeni i ohrabreni da obave svoje zadatke i da se pristojno ponašaju. Međutim, zreli hrišćani svakodnevno traže Božje lice. Oni shvataju da odnos sa Bogom može da napreduje jedino zahvaljujući komunikaciji i poverenju u Njega.

Ponekad nas obuzme bes iako bi trebalo da bude-
mo zreli u Hristu. Zamislite da vidite dvoje odraslih u prodavnici i da jedno od njih govori drugom da mož-
da ne bi trebalo da kupe određenu stvar. Da li vam to zvuči nerealno? Ipak, kao ljudska bića, mi se tako ponašamo svakog dana. Mi se gnevimo na svog Stvoritelja. Kada nam u životu postane teško, mi odbijamo da čitamo Njegovu Reč ili čak i da razgovaramo sa Njim. Umesto da se u svojim teškoćama trudimo da Ga bolje razumemo, mi se često još više zatvaramo.

Ponekad nas obuzme bes.

Bog se ne služi trikovima i smalicama da bi privukao našu pažnju, već samo bezuslovnom ljubavlju. Imamo obećanje u Rimljanima 8:39 da nas ništa ne može odvojiti od ljubavi Božje. Mi smo skloni da merimo ljubav time dokle je neko spreman da ide. Naša pažnja je podstaknuta kada primamo poklone, cveće, izvrsne čokoladice ili domaće obroke. Zamislite kako Stvoritelj univerzuma dolazi da umre kao otkup za naše grehe. Zar to ne bi bilo dovoljno da privuče našu pažnju? Zar to ne bi trebalo da nas navede da poželimo bolje da Ga upoznamo?

ODGOVORITE

1. Kada ste se poslednji put razbesneli? Možete li se setiti nekog trenutka u skorije vreme kada ste pomislili da Bog nije na vašoj strani? Kako ste se osećali kad ste shvatili da je On taj koji se bori za vas?
2. Na koji način ste zaostajali u svom rasteњу sa Bogom? Da li postoje neki koraci koje možete preduzeti da biste Mu se približili?

Šerilin Makombe, Indijanapolis, Indijana, SAD

ZAKLJUČAK

U svojoj beskrajnoj mudrosti, Bog je smislio da stvorena bića započnu svoj životni ciklus kao mala, zatim da rastu, sazrevaju, donose rod i ispune svrhu svog postojanja. Isto je i sa našim duhovnim putovanjem. Kada prihvatimo Hrista kao svog Spasitelja, rađamo se u novom odnosu sa Njim kroz Njegovu žrtvu na krstu. Od tog trenutka On nas privlači sebi, da bi išao sa nama i usmeravao nas dok uzrastamo do sličnosti sa Njim. Iako će sotona pokušati da zaustavi taj rast ili da potpuno uništi taj odnos, mi imamo nadu u Hristovu pobedu nad grehom i smrću. Ta pobeda može biti naša svakog dana.

RAZMOTRITE

- Setite se trenutka svog duhovnog rođenja. Opišite kako ste se tada osećali i šta ste očekivali od svog odnosa sa Hristom. Razmišljajte o tome koliko su se ta očekivanja ostvarila.
- Napravite kolaž koji pokazuje aspekte vaše borbe protiv sotoninih svakodnevnih napada. Koristite časopise, slike i druge materijale za svoju ilustraciju.
- Pročitajte Efescima 6:10-18. Razgovarajte sa nekim prijateljem kako na praktičan način možete nositi oružje Božje.
- Pripremite zdrav obrok sa svojim prijateljima. Razgovarajte kako se zdrava hrana može uporediti sa zdravom duhovnom ishranom. Razmotrite i kako možete »pripremiti« i »jesti« duhovnu zdravu hranu, i o dobrobiti koju uživete kada vam to postane svakodnevna navika.
- Molite se po 15 minuta tri puta dnevno u toku jedne sedmice. Ocenite svoje iskustvo i opišite uticaj koji je to imalo na vaš duhovni rast.
- Napravite predstavu o jednom danu u životu hrišćanina koji donosi rod. Razmislite kako bi ta predstava mogla da postane stvarnost.
- Zapišite u kaligrafskom stilu na ukrasnom papiru sledeći citat iz knjige *Put Hristu*, str. 70 orig.: »Posvetite ujutro sebe Bogu; neka to bude vaš najvažniji posao. Neka vaša molitva bude: 'Uzmi me, Gospode, da potpuno budem Tvoj. Sve svoje planove stavljam pred Tvoje noge. Upotrebi me danas u Tvojoj službi.« Uramite ga i okačite negde gde ćete ga često viđati.

POVEŽITE

Put Hristu, »Rastenje u Hristu,« str. 67-75 orig.

Seventh-day Adventists Believe, 2nd ed., »Growing in Christ,« str. 149-162.

Biblical Research Institute, »Fundamental Beliefs, No. 11—Growing In Christ,« <http://www.adventist.org/beliefs/fundamental/>.

Sandra Araujo-Delgad, Apison, Tenesi, SAD

Pouka 6

od 3. do 9. novembra 2012.

Pobeda nad zlim silama

»Ali u svemu ovome pobeđujemo onoga radi
koji nas je ljubio« (Rimljanima 8:37).

»Danas su, po mom naređenju, Sjedinjene Države izvele borbenu operaciju u kojoj je ... ubijen Osama bin Laden i preuzeto njegovo telo,« objavio je predsednik Obama 2. maja 2011. godine.¹

Jedno takvo naređenje može dati samo neko ko ima moć i vlast. Rimski kapetan čiji je sluga bio bolestan nije smatrao sebe dostojnim da Isus uđe u njegov dom. On je prepoznao da je Isus čovek koji ima vlast: »Jer i ja sam čovek pod vlasti, i imam pod sobom vojnike«, rekao je.

Samima nam je nemoguće da sledimo Boga.

Isus je, u svojoj sili i vlasti, uputio kapetana: »Idi, i kako si verovao neka ti bude« (Matej 8:13), i istog časa kapetanov sluga bio je izlečen.

Isus daje tu istu moć i vlast onima koji se potčine Njemu. Pobjeda nad grehom moguća je jedino u Isusu! Mnogi hrišćani se pozivaju na obećanje zapisano u Jakovu 4:7 koje kaže: »Protivite se đavolu i otići će od vas«, zaboravljajući da je to moguće jedino ako se prvo potčinimo Bogu. Na početku tog stiha nalazi se ono što nam daje moć da se odupremo zlim planovima đavola. »Sazvavši pak dvanaestoricu dade im silu i vlast nad svim đavolima, i da isceljuju od bolesti« (Luka 9:1). Sila (*dynamis*, »duhovna sposobnost«) i vlast (*exousian*, »pravo primenjivanja sile«) nad demonskim carstvom i carstvom fizičkih bolesti date su onima koji slede Isusa.²

Samima nam je nemoguće da sledimo Boga jer je ljudsko srce u neprijateljstvu sa Njim. Prema tome, mi treba da budemo u Isusu, hodajući sa Njim svakodnevno, umirući sebi i dozvoljavajući Njegovoj sili da pobedi iskušenja koja neprijatelj neprekidno stavlja pred nas.

Da li ste spremni da se potčinite Bogu i dozvolite Njegovoj sili da vas oslobodi okova greha?

Huan A. Cabrera, Berien Springs, Mičigen, SAD

1. Tuscolatoday.com, »U.S. forces kill Osama bin Laden, <http://www.tuscolatoday.com/index.php/2011/05/04/u-s-forces-kill-osama-bin-laden> (accessed June 21, 2011).
2. John F. Walvoord, Roy B. Zuck, and Dallas Theological Seminary, *The Bible Knowledge Commentary: An Exposition of the Scriptures* (Wheaton, Ill.; Victor Books, 1983), Luka 9:1–6.

PRIKRIVENI BLAGOSLOV

DOKAZ (Dela 19:11–20)

Ne

Dugme za odlaganje buđenja može biti pravo prokletstvo. Ako ga pritisnete, možete propustiti ispit ili pretrpeti grdnju od šefa. Ubeđen sam da je ono izmišljeno da bi podstaklo odugovlačenje. Međutim, ako podesite svoj časovnik da vas probudi dosta ranije, tako da možete dopustiti sebi da još malo prodremate, a da ipak ustanete na vreme, onda to može biti blagoslov. Najbolji savet: Uopšte ga ne koristite!

Za Jevreje u Izraelu bilo je normalno da se upuštaju u vraćanje (Matej 12:27). Pavle se protivio takvim običajima. Gde god je putovao, birao je Božji put, a ne vraćanje. U Efesu, »Bog je činio neverovatna čuda preko Pavla... bolesni su bili izlečeni i zli duhovi su ih napuštali« (Dela 19:11, 12). Bio je tako nadaren da su Jevreji koji su se bavili magijom nastojali da ga oponašaju. Sedmorica sinova Skeve, jevrejskog prvosveštenika, pokušali su da koriste Isusovo ime da bi isterali zlog duha (14. stih). Bili su neuspešni i duh ih je napao i ostavio gole i izranavljene. Vest o tome brzo se proširila po celoj oblasti i bio je to nepobitan dokaz da je Isus superioran u odnosu na sve druge bogove. Kao rezultat toga, oni koji su se bavili magijom, bacili su svoje skupe priručnike u vatru. »Tako zdravo rastijaše i nadvlađivaše reč Gospodnja« (20. stih).

Ova uzbudljiva priča predstavlja svedočanstvo o pobeđi nad zlom i o tome kako se prokletstvo može pretvoriti u blagoslov. »On je osujetio sotoninu strategiju uzurpiranja Isusove sile i naveo čak i demone da unapređuju Božje carstvo u neznabožačkom svetu.«*

Grčka reč za demona je *daimôn*, što znači »nečisti duh.« Danas bi mnogo prikladnija definicija bila »razonoda ili odvrćanje pažnje«, a ona se može javiti u obliku Interneta, mobilnog telefona i Fejsbuka. Sve ono što zauzima Božje mesto može se smatrati demonom u vašem životu. Kada smo već neprekidno bombardovani tehnologijom, zašto ne bismo uzvratili đavoljim napadima tako što ćemo svoje poruke na Tviteru pretvoriti u svedočenje o Božjoj ljubavi? Zlo neće pobediti! Krst možemo ovako definisati: Hristovo otkupljenje poništava sotonine planove. On slama sve sotonine napade zahvaljujući Božjoj ljubavi prema nama! Pretvorite zlo u dobro. Ne pritiskajte dugme za odlaganje buđenja!

ODGOVORITE

1. Hrišćani se svakodnevno suočavaju sa iskušenjima i ometanjem. Koji su praktični načini za borbu protiv »demona« u vašem životu?
2. Kako ovaj brzi napredak tehnologije možete upotrebiti za širenje jevanđelja?

Timoti Stivens, Bartonsvil, Merilend, SAD

* Kistemaker J. Simon, *New Testament Commentary*, vol. 5 (Grand Rapids, Mich; Baker Academic, 1990), p. 689.

Pravi rat (Efescima 6:10–18)

Ako verujemo Bibliji, moramo verovati i njenom doslednom svedočenju o realnosti duhovne dimenzije ovog sveta. Dobri i zli anđeli, ili duhovi, prisutni su i aktivni na Zemlji (Jevrejima 1:14; Efescima 6:12). Iako su uglavnom nevidljivi (2. O carevima 6:16–17), oni imaju moć da značajno utiču na materijalni svet (2. O carevima 19:35; Otkrivenje 16:13–14). Nakon što je izgubio rat na nebu (Otkrivenje 12:7-9), i nakon što mu je »seme ženino stalo na glavu« (1. Mojsijeva 3:15), sotonino opasno »neprijateljstvo« sada je usmereno protiv ostalog ženinog semena (Otkrivenje 12:17). Biblija izveštava o žestokom duhovnom ratu sa kojim su se suočili Isus i apostoli, i prikriveno i otvoreno (Matej 16:21–23; Dela 13:6–12; 1. Petrova 5:8).

Koliko će se žešće voditi taj rat kada sotona bude znao »da vremena malo ima« (Otkrivenje 12:12)? Vernici crkve su, zajedno i pojedinačno, predmet neprekidnih, lukavo osmišljenih napada. »Ali u svemu ovome pobeđujemo onoga radi koji nas je ljubio« (Rimljanima 8:37).

Sotonina misija i metode**(Matej 16:21–23; Jovan 13:27; 2. Timotiju 2:26)**

Iako se razmeće slobodom (1. Mojsijeva 3:1, 5), sotonina prava želja je da nas kontroliše, da bismo ispunili njegovu volju (2. Timotiju 2:26). On to čini na dva načina: demonskim predlozima i demonском zaposednutošću.

U Mateju 16:21–23, Isus govori učenicima o svom stradanju i smrti. Petar Ga ukorava zbog toga rekavši da Mu se to nikad neće desiti. Isus tada kaže Petru: »Idi od mene sotonino!« Nekoliko trenutaka pre toga, Isus je potvrdio da je Petar primio nebesko otkrivenje (stih 17), te je malo verovatno da je on u tom trenutku bio zaposednut demonima. Ne, Petar je bio žrtva demonskih predloga.

Kao što je učinio sa Evom, sotona je predložio određenu misao i Petar je prihvatio, i tako ispunio volju đavola. Na prvi pogled, demonski predlozi ne izgledaju tako zastrašujuće kao zaposednutost demonima. Međutim, sa svakim demonskim predlogom koji prihvatimo, postajemo sve više kontrolisani od strane demona i manje sposobni da upotrebimo svoju volju protiv njegovih predloga. Postajemo robovi i kandidati za zaposednutost demonima (Rimljanima 6:16).

Novi zavet sadrži mnogo primera takve zaposednutosti. U većini slučajeva, ne znamo mnogo o tim pojedincima pre nego što su postali zaposednuti. Poznati izuzetak je Juda, za koga je Jovan rekao: »Nošaše što se metaše« u kovčežić sa novcem (Jovan 12:6). Juda je više puta prihvatio demonski predlog koji ga je pripremio za to da prihvati još gori predlog i izda Isusa (Jovan 13:2).

Konačno, postavši sotonin rob, postao je podložan demonskoj vlasti i »uđe u njega sotona« (Jovan 13:27).

Oružje našeg ratovanja (Matej 12:28; Jovan 8:31, 32; 1. Jovanova 5:4)

Kako možemo izbeći da budemo zarobljeni od strane demonskih sila? Prvo, moramo imati vere u Isusa i Njegovu reč (1. Jovanova 5:4). Vera je štit koji nas čuva da ne prihvatimo đavolje predloge (Efescima 6:16).

Isus nam obećava da ćemo čitajući, proučavajući i razmišljajući o Reči saznati šta je istina. To će nas zaštititi da ne budemo zarobljeni od strane demonskih sila. Da je Petar proučavao i slušao Isusove reči, saznao bi istinu o prirodi Hristove misije i bio bi u stanju da odbaci sotonine predloge.

Da bismo ostvarili pobjedu protiv zlih sila, moramo biti ispunjeni Svetim Duhom. Isus je rekao da On isteruje đavole »Duhom Božjim« (Matej 12:28). Tim istim Duhom i mi možemo izvojevati pobjedu. Njegov plod je vera (Galatima 5:22), On nas vodi istini (Jovan 16:13), i On će nas podsetiti na Isusove istinite reči (Jovan 14:26). Prema tome, On je aktivno sredstvo koje će nas zaštititi protiv lažljivih predloga neprijatelja.

**Demoniski predlozi
ne izgledaju tako
zastrašujuće kao
zaposednutost
demonima.**

ODGOVORITE

1. Koje demonske predloge ja obično prihvatom? Koji me biblijski stihovi mogu zaštititi od toga u budućnosti? Šta predstavlja dobar plan delovanja kada se suočim sa demonskim predlogom?
2. Kako mogu ostati ispunjen Duhom (Luka 11:13; Jovan 14:26; Dela 5:32; Galatima 3:14)?

Ejn Njudžent, Bouvi, Merilend, SAD

»On [sotona] će postavljati zamke pred one koji tvrde da drže Božje zapo-
vesti i koji se nalaze skoro na ulazu u nebeski Hanan. On će koristiti svoju moć
do krajnjih granica kako bi zarobio duše i uhvatio narod koji tvrdi da je Božji u
onome u čemu je najslabiji.«¹

Nije vreme za pravljenje kompromisa.

Dobra vest je da nas Bog nije stvorio tako da pad-
nemo. Isus se suočio sa najvećim iskušenjima i pobedio.
Sa Njim na svojoj strani, moguće je pobediti sotonu.

»Mi vidimo kako se Hristos, Poglavar našeg spa-
senja, susreće sa knezom tame u otvorenoj bici i kako
bez ičije pomoći zadobija pobedu u našu korist. Mi ta-
kođe saznajemo da su nam tom pobedom otvorena vrata nade, izvor snage
i da možemo, kao verni vojnici, da se izborimo u svojim sopstvenim bitkama
protiv lukavog neprijatelja i pobeđujemo u Isusovo ime.«²

Đavo neprekidno kuje planove kako da nas pobedi, ali ako svakodnevno
budemo oblačili kompletan Božji oklop, on će iznova i iznova trpeti poraz. Tako
ćemo jednog dana, u skoroj budućnosti, svi biti pobednici u Isusovo ime i pri-
miti svoje slavne krune.

»Približavamo se konačnom sukobu i ovo nije vreme za pravljenje kom-
promisa, nije vreme da prikrivamo na čijoj smo strani. U trenutku najžešćeg
boja, neka se niko ne pokaže kao izdajnik. To nije vreme za predaju, polaganje
oružja i davanje sotoni prednosti u borbi. Ukoliko ne budete pazili i čuvali svo-
je haljine neokaljane svetom, nećete biti verni prema svom Vođi... Obratite se
drugom stražaru, vičući: »Doći će jutro, ali i noć.« Nije vreme da popuštamo
u svojim naporima, da postanemo neosetljivi i tromi, nije vreme da krijemo
svoju svetlost /da »sveću stavljamo pod sud«, Matej 5,15/, da govorimo prijat-
ne stvari, da propovedamo prevaru. Svaka sposobnost treba da se upotrebi u
Božjem delu. Treba da ostanete verni svedočeći za Boga i za istinu.»³

ODGOVORITE

1. Kako se osećate zbog saznanja da vas sotona mrzi isto toliko koliko
vas Bog voli?
2. Koliko puta ste se uspaničili i propustili da se oslonite na Boga kad
stvari nisu išle po planu ili kad ste se suočili sa izazovom? Koliko bi ta
situacija bila drugačija da ste se jednostavno oslonili na Boga?

Vivijen Grejsi Martineli, Silver Spring, Merilend, SAD

1. *The Adventist Home*, p. 327.
2. *That I May Know Him*, p. 192.
3. *Christ Triumphant*, p. 347.

Bog je za sve ljude sačinio plan kako da žive i zadobiju pobjedu nad zlim silama. Ovo što sledi je nekoliko smernica koje će vam pomoći da pobedite.

1. Korak: Slavite Boga! Ima mnogo razloga da Ga slavimo. Isus je pobedio u ratu između dobra i zla (Otkrivenje 20:10). Taj rat se završio pre nego što je uopšte i započeo. Bog je jedini dostojan hvale! (Otkrivenje 7:9, 10). Čak i u mračnim trenucima, treba da slavimo Boga (Jov 1:21). Mi smo u mogućnosti da vidimo Njegovu pobjedu u svom životu. Naša slabost i zavisnost od Gospoda čine da zasvetle Božja milost i blagodat (1. Korinćanima 10:13).

2. Korak: Zamišljajte Njegovu i svoju pobjedu. Iako Bogu sigurno niko nije potreban, On ima takvo preobilje ljubavi da nas je stvorio da budemo voljeni i da volimo (Rimljanima 8:37). Zamislite kako će biti divno vaše svedočenje o izblavljenju od zla. Zamišljajte kušačev neuspeh i radujte se pomisli o pobjedi nad njegovim iskušenjima.

3. Korak: Očekujte zlo. Nažalost, zlo se krije iza svakog ugla. Sotona želi da se brinete na svakom koraku kako bi vas sprečio da svakodnevno uživate u životu. On može upotrebiti iskušenja koja izgledaju kao nešto dobro, ali u stvari umanjuju jasnost morala i etike (1. Mojsijeva 3:6). Ne razmišljajte kako, kada i gde će vas zlo snaći, ali ne budite ni iznenađeni kada se to desi.

4. Korak: Upoznajmo sebe. Đavo ima jednu prednost: on poznaje naša iskušenja. Ali i mi imamo prednost: i *mi* znamo svoja iskušenja. Mi imamo priliku da izbegnemo zlo (Priče Solomonove 4:14, 15). Kada smo najjači, treba da preduzmemo mere predostrožnosti da bismo sprečili pad u trenucima najveće slabosti. Kakvi god da su naši gresi, napravimo plan kako da zaobiđemo loše navike i primenimo metode da bismo izbegli situacije koje nas dovode u iskušenje.

5. Korak: Upoznajte Reč. S obzirom da znamo s kakvim se vrstama bitaka susrećemo, možemo se naoružati Božjom Rečju. Zalepite citate iz Pisma svugde po svom domu. Naučite ih napamet. U vreme nevolje recitujte ih u sebi ili glasno kao što je Isus činio (Matej 4:7).

6. Korak: Slavite Boga! U svemu kroz šta prolazimo, u trenucima kada grešimo i padamo, postoji nešto što se ne menja... Božja ljubav. Stoga, odajmo Mu slavu i hvalu (Psalam 96:8). Njegova pobjeda je zagarantovana. Pridružite se i učestvujte u njoj.

I mi imamo prednost.

ODGOVORITE

1. Čemu me svakodnevne životne nevolje mogu naučiti o Bogu?
2. Kako mogu da znam kada sam proveravan ili kušan?

Naš životni stil je rezultat naših odluka. To su prilike koje nas mogu približiti našem Stvoritelju i Spasitelju i – pobedi. Ali, to se ne dešava tek tako. Moramo to unapred predvideti, svesno planirati i pripremiti se.

Mi treba da budemo motivisani nečim pozitivnim.

Kada ljudi govore o savladavanju iskušenja, oni stavljaju preveliki naglasak na ono što ne treba činiti. To može navesti pojedince da čine ono što je ispravno samo povremeno, zato što ih motiviše nešto negativno, kao što je krivica ili strah. Nasuprot tome, mi treba da budemo motivisani nečim pozitivnim. Trebalo bi da odlučimo da budemo pobjednici zato što volimo Isusa, a ne zato što ne želimo da budemo osuđeni.

Na jednom predavanju o načinu vaspitanja tokom ranog detinjstva, moj profesor sa koledža rekao nam je da bi, umesto da se detetu govori šta da *ne* radi, trebalo reći upravo šta *da uradi*. Umesto da kažete: »Ne viči,« recite detetu: »Molim te, govori tiše.«

Možda je još važniji onaj primer kad nekome ko želi da smrša govorimo da ne jede slatkiše. Ta osoba će postati opsednuta idejom da ne treba da jede slatkiše. Postaću frustrirana jer, neizbežno, jedino o čemu će moći da razmišlja biće... slatkiši! Bolji pristup bio bi reći toj osobi da jede više voća i povrća. To bi joj pružilo zdravu alternativu i podstaklo je da stupi u akciju. Ako to stavimo u hrišćanski kontekst, naše misli bi trebalo da budu usredsređene na Isusa i na to da činimo ono što se Njemu dopada, umesto da budemo opsednuti iskušenjima i neuspesima.

Iskušenja su svuda, čak i ako to nije uvek tako očigledno i ozbiljno. Razmišljajući o svakoj odluci koju donesemo, možemo se zapitati da li nas ona dovodi bliže Bogu, ili nas udaljava od Njega. Usrdnim molitvama, svakodnevnim proučavanjem Njegove reči i dopuštanjem Njemu da upravlja našim životom, možemo steći mudrost i disciplinu koje će nam pomoći da budemo uspešni u savladavanju svojih iskušenja – jedino što je potrebno jeste da to svesno odlučimo.

Isus je uvek sa nama kada izazovi, dileme ili razočaranja naiđu na nas. Ništa nas ne može odvojiti od Božje ljubavi (Rimljanima 8:28–39). Čvrsto se držite svog Spasitelja punog ljubavi i On će učiniti da budete pobjednici. Izaberite Njega još danas, i to u svemu!

ODGOVORITE

1. Šta već sada činite što pokazuje da vam je Isus Hristos na prvom mestu?
2. Navedite neke primere koji vam mogu pomoći da pobedite iskušenja.
3. Kako možete dosledno birati Isusa dok obavljate svoje svakodnevne zadatke?

OBEĆANJE O POBEDI

ISTRAŽIVANJE (1. Korinćanima 15:55-57)

Pe

ZAKLJUČAK

Hrišćanski način života ima mnoge praktične prednosti. Međutim, moramo uvek imati na umu da hrišćanstvo ima perspektivu »sa drugog sveta«. Kao hrišćani, mi znamo da iza materijalnog sveta postoji još jedna dimenzija stvarnosti. Kako zahvalni možemo biti za obećanja o pobedi u obe dimenzije. Veliki konflikt između Hrista i sotone pomaže nam da razumemo svoju ulogu u obe dimenzije. Hrišćanstvo nas ne prepušta sotoninom nemilosrdnom napadu, jer u Hristu imamo obećanje o pobedi.

RAZMOTRITE

- Pevajte himnu »Bori se u borbi vere« (Hrišćanske himne br. 298). Zatim razmislite o tome kako se reči te himne odnose na vaš život. Na primer, na koji način je Hristos bio vaš vođa « u dobroj borbi» protiv greha?
- Oblikujte neki objekat od metala, drveta, gline ili papira, koji za vas simbolizuje pobedu nad zlom koju imamo u Hristu. Kako biste nazvali to delo i zašto?
- Potražite reč *pobeda* /engl. *victory*/ u konkordansu. Kakav je kontekst svakog stiha? Poređajte stihove koje pronađete prema značaju za vaš odnos sa Hristom.
- Prošetajte se nekim lepim mestom u prirodi i fotografišite stvari koje vas podsećaju na nadu koju imamo u Hristu. Kakav biste naziv dali svakoj toj fotografiji?
- Postavite nešto na Tviter ili Fejsbuk o nekoj nedavnoj pobedi koju vam je Hristos pomogao da ostvarite.
- Razmišljajte o vremenu u svom životu kada vam je Bog dao pobedu nad nekim konkretnim grehom ili problemom. Zatim razmislite o situaciji ili navici za koju vam je trenutno potrebna pomoć i tražite od Boga da vam pomogne da je savladate.

POVEŽITE

Jevrejima 11; 1. Jovanova 3:8, 9.

Put Hristu, str. 98-104. orig.; *Misli sa gore blagoslova*, str. 141-144.

E. R. Woerkom, Brooklyn, Njujork, SAD

Pouka 7

od 10. do 16. novembra 2012.

»Naoružavanje« za pobedu

»Toga radi uzmite sve oružje Božje,
da biste se mogli braniti u zli dan, i svršivši sve održati se«
(Efescima 6:13).

Istraživači su grupu četvorogodišnjaka stavili na klasičan test za merenje samokontrole. Deca su bila ostavljena u sobi sa kolačima, keksom i slanim grickalicama. Jedan od istraživača rekao im je da će, ako uspeju da se uzdrže dok se on ne vrati, dobiti dve poslastice umesto jedne. Deca su imala mogućnost i da pozvone na zvonce dok je odrasli bio odsutan. Tada bi se istraživač vratio i deca su mogla da pojedu jedan slatkiš, ali ne i drugi. Zatim je ocenjivano da li imaju nisku, prosečnu ili visoku sposobnost samokontrole zavisno od toga koliko dugo su mogla da čekaju da bi pojela slatkiš.* Mi, kao hrišćani, svakodnevno smo okruženi iskušenjima, ali možemo crpeti snagu iz ideje koja se nalazi u pozadini ovog eksperimenta. Ako su deca mogla imati strpljenja da sačekaju, verujući da će na kraju kao nagradu dobiti nešto bolje, onda i mi kao hrišćani moramo biti strpljivi, jer nas očekuje mnogo veća nagrada – večni život.

U ovom eksperimentu, deca koja su čekala na svoju nagradu uzdržavala su se da ne podlegnu trenutnom iskušenju tako što su odvrćala sebi pažnju, ali mi, kao hrišćani, imamo još bolji metod za odolevanje iskušenju. Naša jedina nada u spasenje nalazi se u nošenju kompletnog Božjeg oklopa. Kako to možemo učiniti? Biće to bitka. Biće to borba. Greha danas ima više nego ikada ranije. Sotona odapinje tako mnogo različitih strela (Efescima 6:16). Pažljivim čitanjem teksta u Efescima 6:10–18 saznajemo da nam je potreban svaki deo Božjeg oklopa i da je molitva takođe od ključne važnosti.

U pouci za ovu sedmicu diskutovaćemo o tome kako da obučemo Božji oklop. Iako iskušenja povremeno izgledaju suviše teška da bi im se odolelo, mi imamo mnogo delova opreme koji nam pomažu u našoj borbi. Ne odustajte. Spasenje je ostvarljivo. Svetost je dostižna. Ostanite u trci. Nastavite da se borite sa iskušenjem u Gospodnjoj sili, sve do onog slavnog dana kada će iskušenju doći kraj.

**Spasenje je
ostvarljivo.
Svetost je
dostižna.**

Melisa Dž. Piters, Bridžport, Konektikat, SAD

* »Don't! The secret of self-control.« Jonah Lehrer, The New Yorker, May 18, 2009 http://www.newyorker.com/reporting/2009/05/18/090518fa_fact_lehrer.

»Zar ćeš izaći iz kuće bez odeće?« – zadirkivala me je prijateljica. »Naravno da ne«, odgovorila sam. »Za neke stvari uvek ima vremena, koliko god da si pospan, ili da kasniš. Razmišljaj o svom svakodnevnom molitvenom proučavanju kao o oblačenju. U koliko sati ustaješ? Ustani 15 minuta ranije. Počni od toga.« Zvuči jednostavno, ali kako čitati knjigu koja je izgubila svoju privlačnost? Svakodnevno proučavanje nije samo stvar raspoloženja. U suprotnom, postajemo povremeni vernici koji uranjaju u Božju reč kada su oduševljeni njome, ali udaljavaju se od Biblije kada im nije zabavna ili se ne uklapa u njihov dnevni raspored. Posvećenost molitvenom proučavanju, naprotiv, zahteva upravo to – posvećenost. A posvećenost nečemu isto je toliko važna kao i oduševljenje. Posmatrana na taj način, posvećenost proučavanju pre bi mogla da se uporedi sa uniformom, ili poslovnim odelom, nego sa ležernom odećom. To ne sme da bude nešto što usput nabacite. Pavle precizno objašnjava kakvu vrstu odeće mi treba da obučemo. Čitajte Efescima 6:11-13. S obzirom da smo svi različiti, oklop svake osobe mora biti načinjen po meri. Slično tome, molitveno proučavanje je duboko lična stvar. Svako od nas mora da razmotri svoje sopstvene slabosti, izazove sa kojima se suočava i uspehe koje postiže. Ako vas neki pisac posebno nadahnjuje, počnite odatle. Ako muzika pokreće vašu dušu, okružite se njom. Nađite načina da se povežete sa Bogom i tako počnite. Eventualno, dodajte nove oblike ličnog bogoslužjenja. Produžite vreme molitve i proučavanja, razmišljajte o Božjoj reči, molite se u 4 sata ujutru, pišite poeziju, ili ilustrujte biblijske priče. Ali, bez obzira koje odevne predmete volite da nosite, postoji nekoliko ključnih elemenata koji su od suštinske važnosti.

Dobrom vojniku je potreban pojas (Efescima 6:14)

Borba je suviše teška da biste dozvolili sebi dodatni napor da držite svoje pantalone. Pojas štiti mač i drži vojničko odelo na mestu. Ako pokušavamo da se provučemo sa prevarama i lažima, bez pojasa istine, naći ćemo se u situaciji da uvek moramo nešto da izmišljamo uz stalni rizik da ćemo biti razotkriveni.

Oklop pravde (Efescima 6:14)

Sledeća stvar koju Pavle spominje je »oklop pravde«. Ovaj deo vojničkog odela štiti grudni koš. Biti dobar, pravedan i čestit pomaže nam da održimo svoje srce u čistom stanju i štiti nas od mnogih teških udaraca greha i krivice.

Dobar par cipela (Efescima 6:15)

Obuća »jevanđelja mira« predstavlja još jedan neophodan element vojničke opreme. Sa jevanđeljem mira urezanim u svom umu bićete u stanju da upravljate svakom teškom situacijom na koju naiđete.

Snaga štita (Efescima 6:16)

»Štit« vere jedina je uteha kad naša goruća pitanja jednostavno ne dobijaju nikakav odgovor. Možemo se pouzdati u to da je Bog dobar i da će nam otvoriti oči kada bude pravi trenutak za to. Kako bismo, bez te sigurnosti, odoljeli sotoninim napadima?

Gde vam je kaciga? (Efescima 6:17)

Sećam se kako sam se kao dete žalila zbog štitnika za noge, laktove i ručne zglobove koje je moja majka insistirala da nosim kad god sam vozila bicikl. Postepeno je ukidala jedno po jedno, osim kacige. Zbog čega trpimo znoj na čelu i kosi ispod kacige? Zbog toga što naše lice i mozak predstavljaju naše najvažnije crte. Mi vidimo, čujemo, osećamo ukus i komuniciramo svojim licem. Po tome nas ljudi i prepoznaju. Zahvaljujući svom umu, mi se razlikujemo od životinja. On upravlja našim karakterom. Jak udarac u glavu bio bi mnogo pogubniji nego udarac u ruku ili nogu. Bez nade u spasenje, svaka nesreća, greška i tragedija bila bi mnogo ozbiljnija, ali uz obećanje o večnom životu, mi znamo da će naš identitet i karakter biti sačuvani, šta god da zadesi naše telo.

Zbog čega trpimo znoj na čelu i kosi ispod kacige?

Mač je neophodan (Efescima 6:17)

Sve do ovog trenutka svi delovi naoružanja služili su za samoodbranu, međutim, sada nas Pavle poziva da pređemo u napad. Mač reže, probada i ubija. Zbog čega onda treba da ga nosimo? Božja reč može da »raspori« tamu koja okružuje hladno srce. Njegov Duh je ono što može aktivno da uključi druge. Kada je Isus otišao u pustinju da bi bio kušan, On je stupio u otvoren sukob sa sotonom dok je sudbina sveta zavisila od Njegovih pravilnih odgovora. Sotona uživa da zadaje tu vrstu udaraca našem biblijskom znanju. Ako smo nespremni, on nam može zadati udarac koji će uzdrmati našu veru, možda bez nade na oporavak.

Pošto je sastavio listu neophodnih delova opreme, Pavle zaključuje savetujući svoje čitaoce : »Svakom molitvom i moljenjem molite se Bogu duhom bez prestanka, i uz to tražite sa svakim trpljenjem i molitvom za sve svete« (Efescima 6:18). Ponavljanje istih reči naglašava njihovu važnost. Moramo se moliti da bismo ostali budni i svesni opasnosti koje okružuju našu dušu. Moramo se moliti za one oko nas da ni oni ne bi zaboravili na hitnost s kojom treba svakodnevno da tražimo Hrista. Možemo postići sve, ali samo kroz Njega koji nam daje snagu.

ODGOVORITE

1. Zbog čega ne možemo da nosimo samo neke delove oklopa?
2. Zbog čega je mač, sredstvo agresije, dodat pomenutoj listi?

Melisa Brecke, Bartonsvil, Merilend, SAD

BOŽE, KOJI SI NA NEBU, PROBUDI NAS!*SVEDOČANSTVO (Marko 13:33–37; 14:38; Efescima 6:18; Filibljanima 4:6)*

»Gledajte bure i oluje. Sotona utiče na atmosferu, on je truje a mi zavisimo od Boga za svoj život – sadašnji i budući. S obzirom na položaj u kome se nalazimo, moramo biti potpuno budni, potpuno odani, potpuno obraćeni, potpuno posvećeni Bogu. I pored toga, mi izgledamo kao da smo paralisani. Bože koji si na nebu, probudi nas!

Oni koji se danas angažuju u Božjem delu suočiče se sa istim probama kakve je Pavle trpeo u svom radu. Istim hvalisavim i obmanjujućim delima sotona će se truditi da izabrane odvoji od vere. Iznosiće se teorije u vezi sa pitanjima kojima nije mudro baviti se. Sotona je lukavi radnik, on će uneti prikrivene zablude kako bi pomračio i zbunio um i iskorenio doktrinu o spasenju. Oni koji ne prihvataju Božju reč onako kako je zapisana, biće uhvaćeni u njegovu zamku.

Kroz usrdnu molitvu, Isus je izlazio kao pobednik.

Danas je potrebno da govorimo istinu sa posvećenom smelošću. Svedočanstvo dato prvoj Crkvi preko Gospodnjeg glasnika isto je ono koje Njegov narod treba da čuje u ovo vreme: 'Ako i mi ili anđeo s neba javi vam jevanđelje drukčije nego što vam javismo, proklet da bude!' (Galatima 1:8).«¹

»Ako je naš Spasitelj u svojoj božanskoj snazi osećao potrebu za molitvom, koliko više bi slabi, grešni smrtnici trebalo da osećaju tu potrebu za usrdnom, neprekidnom molitvom! Kada je bio najžešće opsedan iskušenjem, Hristos nije jeo ništa. On se posvećivao Bogu i kroz usrdnu molitvu i savršeno potčinjavanje volji svoga Oca izlazio kao pobednik. Oni koji ispovedaju istinu za ove poslednje dane, iznad svake druge kategorije deklariranih hrišćana, trebalo bi da oponašaju veliki Uzor u molitvi.«²

ODGOVORITE

1. Do kakvih korenitih promena bi došlo u našem životu ako bismo ove opomene i upozorenja shvatili ozbiljno?
2. Na koji način možete proučavanje Biblije učiniti delom svog života da biste bili u stanju da prepoznate sotonine prikrivene obmane? Učenjem stihova napamet? Promišljenim proučavanjem sa određenim ciljem? Kako još?
3. Da li molitva predstavlja značajan deo vašeg života? Na koji način je možete učiniti još značajnijom?

Džonin Wilson, Edinburg, Teksas, SAD

1. *Selected Messages*, bk. 2, pp. 51, 52.

2. *Counsels on Diet and Foods*, pp. 52, 53.

Kao Božje dete, vi imate u svojim rukama bogatstva neba kao i pobjedu koju je Isus već zadobio. Ali, tu pobjedu morate tražiti za sebe i lično odlučiti da ponese svaki komad vojničke opreme. Pavlov oklop bio je zamišljen po uzoru na odeću rimskih vojnika.*

Pojas istine: Vojnici su preko donjeg rublja nosili tuniku dužine do kolena. Radi slobode pokreta oni su skraćivali svoju tuniku koristeći pojas, koji je osim toga služio i kao držač za kratku sablju i bodež. Istina vam donosi slobodu (Jovan 8:32). Morate odlučiti da saznate istinu, da živite po njoj i da je govorite, ukoliko želite da ostanete sa Bogom (Psalam 15:1, 2).

Oklop (naprsnik) pravednosti: Ovaj deo oklopa često je bio načinjen od metalnih prstenova međusobno povezanih kožnim remenima. On se obmotavao oko tela da bi štiti vitalne organe. Vi ste pravedni samo zahvaljujući Isusu, ali morate sami izabrati da živite po toj pravednosti. To je još nešto što se očekuje od vas da biste ostali sa Bogom (Psalam 15:1, 2).

Obuća jevanđelja: Rimski vojnici su nosili čizme koje su štatile njihove noge na kamenitom terenu možda čak i od metala koji je otpadao tokom bitke. Deo vašeg oklopa je spremnost da dopustite Bogu da vas upotrebi kako bi i drugi čuli o Njemu (videti Rimljanima 10:14, 15).

Štit vere: U bici prsa u prsa vojnik je nosio mali pokretni štit načinjen od debele kože i uokviren drvetom ili metalom. On je odvrtao udarce mača, koplja ili strele. Kada vam sotona priđe sa nekom pogrešnom mišlju ili iskušenjem, vaša vera u Boga i Njegova obećanja biće vaš štit (1. Jovanova 5:4).

Kaciga spasenja: Udarac u glavu može biti fatalan, pa je, prema tome, kaciga od gvožđa ili bronzne sa svojim dugačkim štitnicima za obraze i širokim štitnikom za vrat otpozadi bila od životne važnosti. Saznanje da ste spaseni (1. Jov. 5:13) rađa u vama poverenje u Boga, tako da možete hrabro izaći pred Njega tražeći pomoć (videti Jevrejima 4:16), počivajući u sigurnosti da ćete dobiti pomoć.

Mač Božji: Vojnikovo jedino oružje za napad bili su kratki mač oštar sa obe strane i bodež koje je nosio za pojasom, a ponekad i koplje dugačko metar i osamdeset santimetara; svim tim mogao se poslužiti zavisno od situacije. Biblija je vaše oružje za napad. Proučavajte je svakog dana i kada god se suočavate sa iskušenjem.

Stražiti i moliti se: Iako nisu deo samog oklopa, ove aktivnosti su važne da biste bili spremni i budni u svakom trenutku.

Seri Menison, Smitsburg, Merilend, SAD

* Materijal za ovaj članak potiče iz rečnika:

Craig A. Evans and Stanley E. Porter, Dictionary of New Testament Background (Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 2000), p. 993; i

Leland Ryken, James C. Wilhoit, and Tremper Longman III, Dictionary of Biblical Imagery (Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1998), pp. 44–47.

NE DOZVOLITE DA VAŠ OKLOP SKUPLJA PRAŠINU

PRIMENA (Psalam 119:11; Luka 4:1–14)

Oklop se tokom istorije koristio da bi zaštitio vojnike u bici. Odelo od metala sa uskim prorezom kroz koji je onaj koji ga je nosio mogao da gleda koristili su vitezovi iz kasnog srednjeg veka. Verovatno je to ono što većina nas zamišlja kada čita o duhovnom oklopu u Efescima 6:11–17. Za razliku od srednjovekovnih vitezova, hrišćanima je besplatno na raspolaganju kompletan Božji oklop kupljen krvlju Isusa Hrista. Sotona je kao lav koji riče i neprekidno se trudi da nas proždere (1. Petrova 5:8). Stoga je od ključne važnosti ne samo da obučemo kompletan Božji oklop već da ga uvek imamo na sebi! Sledi nekoliko praktičnih načina na koje možemo uspešno koristiti Božje oružje:

Proučite mapu pre nego što pođete na put tog dana.

Priključite se na Izvor sile. Isus nam je dao primer u tome. »A ujutru vrlo rano ustavši izađe, i otide nasamo, i onde se moljaše Bogu« (Marko 1:35). Ako je molitva bila toliko neophodna našem Spasitelju dok se nalazio na Zemlji, zamislite koliko je tek nama neophodna da bismo se povezali sa Bogom na taj način.

Proučite mapu puta pre nego što otpočnete svoje svakodnevno putovanje. Važno je svakog dana čitati Božju reč. Ako ne odvojimo vreme da ispunimo svoj um dobrim mislima, lako ćemo zastraniti sa svoje hrišćanske staze.

Učite stihove napamet i razmišljajte o njima. Učenje delova Svetog pisma napamet može izgledati pomalo staromodno kada većina nas može brzo da izvadi svoj mobilni telefon i pretražuje Reč preko njegovog pretraživača. Ipak, ništa nam toliko ne pomaže da odolimo iskušenju kao čuvanje stihova Svetog pisma u svom umu i srcu (Psalam 119:11). Isus je bio u stanju da koristi mač Reči jer je znao Sveto pismo napamet (Luka 4:1–14).

Šta god da činite, ne dozvolite da vaš oklop samo stoji na polici i skuplja prašinu!

ODGOVORITE

1. Zašto je važno započeti dan molitvom?
2. Kako možete preurediti svoj pretrpani raspored da biste uključili u njega tiho vreme sa Bogom svakog dana?
3. Zbog čega se Božja reč upoređuje sa mačem?
4. Zbog čega je važno učiti delove Svetog pisma napamet kada nam je ono danas dostupno na tako mnogo načina?

Dejvid Piters, Bridžport, Konektikat, SAD

Bog nam zapoveda da obučemo ceo Njegov oklop jer se svakog trenutka, svakog dana krećemo po neprijateljskoj teritoriji, i to je jedini način da odolimo njegovim napadima. Osim te istine važno je da znamo i kakvu ulogu svaki deo ove »opreme« ima u njegovoj sveobuhvatnoj nameni. *Pojas istine* štiti nas od sotoninih laži. Ne smemo potceniti te laži jer su one često pomešane sa istinom. Ipak, Isus nam nudi lek: »Ja sam put, istina i život.« On je taj pojas koji nam daje sigurnost u ovom nesigurnom svetu. *Grudni oklop pravедnosti* je centralni deo ovog oklopa. On štiti gornji deo našeg tela od fatalnih udara. Slično tome, nošenje Božje pravедnosti – poslušnost Njegovim zapovestima – izbavlja nas od smrti. Rečeno nam je da idemo po celom svetu obuveni u *pravu jevanđelja mira*. Drugim rečima, mi treba da delimo Hristovo jevanđelje sa drugima. Dok vas štiti fizički, vera vas štiti duhovno – posebno usred iskušenja. Umesto da se skoncentrišemo na obeshrabrujuće stvari ovog sveta, moramo se usredsrediti na Hrista i Njegov dar spasenja, noseći *kacigu spase-nja*. Mi smo spaseni! Moramo se držati te istine.

**Spaseni smo!
Moramo se
držati te istine.**

Veći deo Božjeg oklopa predstavlja različite oblike zaštite. Međutim, *mač duhovni* uključuje napad na neprijatelja. Efescima 6:16 kaže da đavo koristi vatrene strele protiv nas. Da je želeo, Bog je mogao da nam da oružje sa većim dometom i ostavi nas negde u pozadini, u sigurnosti, omogućivši nam da se borimo protiv đavola sa sigurne udaljenosti. Međutim, On to nije učinio, i s razlogom. Bog ne želi samozadovoljne ili uplašene hrišćane. On nas poziva da budemo hrabri borci, spremni i voljni da branimo svoju veru i navedemo neprijatelja na povlačenje.

I pored Božjeg oklopa, još uvek nam je potrebno da znamo kako da se borimo u ovoj duhovnoj borbi. U svakoj borbi je prirodno da uvek držite neprijatelja na oku. Uzmite, na primer, boks mečeve ili rvanje. Istog trenutka kad skloniš pogled sa protivnika, on udara. Da bismo se zaštitili od sotoninih napada koji nas mogu onesposobiti, naš pogled mora biti upravljen na Hrista. Tada će pobjeda neizostavno biti naša!

ODGOVORITE

1. Koji faktori, po vašem mišljenju, navode hrišćane da ne žive u potpunosti za Boga?
2. Da li postoji neki deo Božjeg oklopa koji vam danas nedostaje? Šta možete učiniti u vezi s tim nedostatkom?

Vanesa Estime, Norvolk, Konektikat, SAD

ZAKLJUČAK

Pouka za ovu sedmicu iznosi potrebu da se pripremimo za borbu i odbijanje sotoninih napada. Oružje koje nam je za to potrebno izuzetno je u svojoj jednostavnosti: povezati se sa Hristom putem molitve, proučavati Bibliju i usvajati biblijske istine putem dubokog razmišljanja i učenja napamet Božje reči. Pavle izjednačava tu pripremu sa nošenjem oklopa kakav su imali rimski vojnici i koji je bio poznat njegovim čitaocima. Naglasio je silu Božje reči upoređujući je sa mačem, oružjem kakvo je stajalo na raspolaganju rimskim pešadincima. Mi koji smo Hristova pešadija, moramo se pouzdati u »oružje Božje« da bismo Mu služili isto tako hrabro kao što su tadašnji vojnici služili Rimu.

RAZMOTRITE

- Osavremenite analogiju sa rimskim oklopom analizirajući koje bi se komponente svemirskog odela mogle primeniti u ovoj ilustraciji, a naći ćete ih na veb adresi: http://www.nasa.gov/audience/foreducators/spacesuits/home/clickable_suit.html. Naglasite izgled obuće, slojeva odela i kacige dok ih budete upoređivali sa funkcijom odgovarajućih delova rimskog oklopa. Kakve sličnosti postoje u duhovnom značenju između njih i njihovih »preteča«?
- Komponujte pesmu o »Božjem oklopu« i o njegovoj važnosti za današnje hrišćane.
- Napravite predstavu o susretu hrišćanina sa rimskim vojnikom (pod punom vojnom opremom) koji iskreno želi da sazna poruku Isusa iz Nazareta. Hrišćanin počinje da upoređuje delove vojnikovog oklopa sa duhovnim značenjem »Božjeg oklopa«.
- Razmišljajte i posmatrajte »oklope« koji se mogu naći u prirodi kao što su školjke, rožne ploče, kora, egzoskelet, itd., a onda smislite poređenje sa duhovnim značenjem »Božjeg oklopa«.
- Intervjuišite vojnika koji nosi punu ratnu opremu ili koji može da nabroji sve njene elemente. Uporedite to sa duhovnim značenjem »Božjeg oklopa«.
- Komponujte pesmu o duhovnom značenju »Božjeg oklopa«.

POVEŽITE

My Life Today, p. 314; http://www.whiteestate.org/devotional/mlt/11_01.asp;

Velika borba, poglavlje 30; <http://www.ellenwhite.info/books/ellen-g-white-book-greatcontroversy-gc-30.htm>.

Rik Blondo, Klarksvile, Merilend, SAD

Pouka 8

od 17. do 23. novembra 2012.

Crkva u službi čovečanstvu

»Ovo ti pišem nadajući se da ću skoro doći k tebi.

Ako li se zabavim, da znaš kako treba živeti
u domu Božjemu, koji je crkva Boga živoga, stup i tvrđa istine«
(1. Tim. 3:14, 15).

Pre nekoliko meseci naš vođa mladih u crkvi predvodio nas je u aktivnosti koja zahteva da se dve osobe koje sede na podu oslone leđima jedna o drugu i zatim ustanu koristeći se samo svojim nogama. To je težak, ako ne i nemoguć zadatak, ali uz pomoć treće osobe, obe su uspele da ustanu. Probali smo da izvedemo tu vežbu sa troje, a zatim sa četvoro ljudi i postajalo je sve lakše sa svakom novom osobom koja se pridružila.

Poruka koju je trebalo da ponesemo sa sobom bila je jasna – osobi koja je pala potrebna je pomoć da ustane. Ova ideja o pružanju ruke nekome ko je pao u bilo kom smislu reči od suštinske je važnosti, bez obzira na razlog koji je doveo do pada. Bog visoko ceni jedinstvo i povezanost koja je potrebna da bi se pomoglo osobi da se pribere. I sam Bog, zapravo, deluje kao jedinstvo unutar Trojstva. Otac, Sin i Sveti Duh rade zajedno sa jednim ciljem. Dok je bio na Zemlji, Isus se molio da jedinstvo koje je On imao sa svojim Ocem može da se pokaže među Njegovim sledbenicima (Jovan 17:21–23). S obzirom da smo načinjeni po Božjem obličju (1. Mojsijeva 1:26), trebalo bi da odražavamo taj princip jedinstva u načinu na koji postupamo jedni sa drugima u crkvi, posebno dok zajedno radimo na širenju poruke jevanđelja i predstavljamo svetlost svetu.

**»Tražite društvo,
budite član tima.«**

Solomon je prepoznao uzaludnost napora onih koji rade izolovano i hvalio je prednosti druženja. Čitajte tekst u Propovedniku: 4:7–12. »Ima prednosti u saradnji sa drugima. Život je stvoren za druženje, a ne za otuđenost, za bliskost, a ne za usamljenost. Neki ljudi više vole samoću smatrajući da ne mogu nikome da veruju. Međutim, mi nismo na ovom svetu da bismo služili sebi samima, već Bogu i bližnjima. Nemojte se usamljivati i pokušavati da nešto postignete sami. Tražite društvo, budite član tima.«*

Kao braća i sestre u Hristu, ohrabreni smo da uzdižemo ostale vernike i svakog drugog kome je potrebna naša pomoć. Dok budete proučavali pouku za ovu sedmicu, imajte na umu važnost služenja drugima, kako unutar, tako i izvan crkve. Setite se da, dok služimo drugima, mi odražavamo Hrista.

Tompson Frenklin Robin, Jr., Kalgari, Kanada

* Life Application Study Bible, (Wheaton, Ill.: Tynadale House Publishers, 1991), p. 1140.

Kroz celo Sveto pismo, Bog se zalaže za jedinstvo Crkve i vernika unutar nje. »Molim vas pak, braćo, imenom Gospoda našega Isusa Hrista da svi jedno govorite, i da ne budu među vama raspre, nego da budete utvrđeni u jednom razumu i u jednoj misli« (1. Korinćanima 1:10).

Kao učenici Isusa Hrista, moramo biti odlučni da sve predamo Bogu, da budemo u savršenom jedinstvu sa Gospodom. Jedinstvo se može opisati kao celina ili skup sastavljen od različitih delova. Jedinstvo je jedan od osnovnih principa na koje bi mi, kao Crkva, trebalo da se usredsredimo. U Jovanu 17:21–23 Isus usmerava pažnju učenika na jedinstvo koje dele On, Njegov Otac i Sveti Duh. U Jovan 2:19–22, Isus im objašnjava silu i uticaj koji će Sveti Duh imati nad njima kada se On bude vratio Ocu. Jedinstvo Trojstva će voditi učenike i uticati na svet preko njihove službe.

**Bog nas
snabdeva svim
što nam je
potrebno.**

Kako možemo, kao crkva, postati jedinstveniji i raditi zajedno u Božjem delu? Učenici su poticali iz različitih društvenih slojeva, ali su bili okupljeni da zajedno rade za isti cilj. Kako su oni bili u stanju da deluju kao celina da bi ostvarili zadatak koji im je Bog poverio?

Bog im je poslao Svetog Duha da ih vodi (Jovan 16:7–16). Mi možemo biti jedinstveni zato što nam je Isus dao spasenje. Nije važno odakle dolazimo, jer je Isus ušao u naš život i pokazao nam svoju ljubav. Osim toga, Bog nas snabdeva svim onim što nam je potrebno. Ujedinjeni u Hristu, mi stojimo ne u sopstvenoj sili, već u Božjoj. Kada Boga stavimo na prvo mesto i čuvamo Njegovu reč duboko u svom srcu, imaćemo jedinstvo. Jer »kao u jednom telu što imamo mnoge ude a udi svi nemaju jedan posao, tako smo mnogi jedno telo u Hristu, a po sebi smo udi jedan drugome« (Rimljanima 12:4,5).

ODGOVORITE

1. Kako vaša lokalna crkva može zajednički da radi u Božjem interesu?
2. Kako vi lično možete staviti Boga na prvo mesto u svemu što radite?

Aleks Angelakis, Kalgari, Alberta, Kanada

Više od obične zgrade (1. Korinćanima 1:2; 1. Petrova 2:9)

Kada čuje reč *crkva*, većina ljudi odmah zamisli građevinu sa obojenim staklima na prozorima i krstom na vrhu, u koju ulaze lepo obučeni ljudi da bi slušali nekog ko propoveda. A da li je to sve što crkva predstavlja? Na Internet stranici www.dictionary.com nalaze se sledeće definicije crkve:

1. Zgrada za javno hrišćansko bogoslužjenje.
2. Javna služba Bogu ili religiozna služba u takvoj zgradi.

Ove dve definicije sumiraju ono što većina ljudi misli o tome, međutim, postoji i treća definicija:

3. Telo sastavljeno od hrišćanskih vernika.¹ Tu je crkva definisana kao skup ljudi, nasuprot shvatanju da je to samo zgrada. Takva definicija mogla bi da nam pomogne da razumemo svrhu crkve.

U 1. Korinćanima 1:2 Pavle pozdravlja ljude rečima: »Crkvi Božjoj... osvećenima u Hristu Isusu, pozvanima svetima, sa svima koji prizivlju ime Gospoda našega Isusa Hrista na svakome mestu.« On ovde ne govori o zgradi, ni o sedmičnoj subotnoj službi. On se obraća grupi ljudi koji su posvećeni ili učinjeni svetim u Isusu. U Bibliji, reč »crkva« uvek je prevod iste grčke reči – *ekklēsia*, što znači »oni koji su pozvani da izađu.«² Kada govore o Crkvi, Isus, Pavle, Petar i Jakov nikad ne misle na mesto bogoslužjenja, već na ljude koji su pozvani da izađu. Da izađu odakle? – možda se pitate. »Koji vas dozva iz tame k čudnome videlu svome« (1. Petrova 2:9).

Zapovednik? (Matej 10:5–8; Jakov 1:27; Efescima 1:19–23; Otkrivenje 14:6, 7)

Važno je znati da Crkvu, u stvari, čine ljudi, a ne samo zgrada. Isto je tako važno da znamo šta je naš posao i ko je naš Vođa. »I kakva je izobilna veličina sile njegove... koju učini u Hristu, kad ga podiže iz mrtvih i posadi sebi s desne

**Isus je razumeo
neophodnost
pomaganja
ljudima.**

strane na nebesima, nad svim poglavarstvima, i vlastima, i silama, i gospodstvima, i nad svakim imenom što se može nazvati, ne samo na ovome svetu nego i na onome koji ide. I sve pokori pod noge njegove, i njega dade za glavu crkvi, nad svima, koja je telo njegovo, punina onoga koji sve ispunjava u svemu« (Efescima 1:19–23). Da, Isus Hristos je naš Gospodar i Zapovednik.

Mi treba da Mu posvetimo svoj život. Zapazite da, nakon što je nazvao Hrista glavom Crkve, Pavle Crkvu naziva Hristovim telom. To je uobičajena analogija u Pavlovim poslanicama (Rimljanima 12; 1 Korinćanima 12; Efescima 4).

Zbog čega je upotrebljena baš ta slika? Vidite, ukoliko ne postoji neki ozbiljan problem u telu, ono uvek sledi zapovesti i izvršava volju uma. Na isti način, mi kao delovi Hristovog tela treba da sledimo Njegovu volju. Mi treba da gledamo na Njega kao na primer kada je reč o našoj misiji.

Veliki deo Hristove službe na Zemlji bio je, prema Njegovim rečima: »Da iscelim skrušene u srcu; da propovedim zarobljenima da će se otpustiti, i slepima da će progledati; da otpustim sužnje« (Luka 4:18). »On je razumeo potrebu pomaganja ljudima u njihovim ovozemaljskim potrebama. Bog voli da se stara za potrebe svoje dece (Matej 6:31–33). Prema tome, mi moramo biti Njegovi predstavnici da bismo služili potrebama onih oko nas. Isus je poslao svoje učenike u svet da leče bolesne, dižu mrtve i isteruju demone... besplatno (Matej 10:5–8)! Konačno, Bog se starao o njima besplatno, pa je trebalo da se i oni besplatno staraju za druge.

U Getsimaniji Isus je rekao da je ostvario misiju koju je Bog imao za Njega, koristeći dva različita izraza. Rekao je da je proslavio Boga na zemlji i objavio Božje ime onima oko sebe (Jovan 17:4–6). Šta znači to da je On proslavio Boga? To je važno znati jer u prvoj anđeoskoj poruci (Otkrivenje 14:6, 7) čitamo da *ekklēsia* mora da proslavi Boga. Prilikom Mojsijevog susreta sa Bogom na Sinaju (2. Mojsijeva 33:17—34:7), postalo je potpuno jasno da su slava i ime sinonimi za karakter. U okviru velike borbe, sotona tvrdi da niko nije u stanju da pokaže Božji karakter držanjem svih Njegovih zapovesti. Međutim, Isus je dokazao da je to laž, a od nas zavisi da li ćemo učiniti to isto. U sili Svetog Duha mi moramo biti svetlost svetu koji je pomračen grehom, pokazujući Božju slavu, ime i karakter drugima, ne samo onim što propovedamo već i načinom na koji živimo. Tekst u Jakovu 1:27 na lep način sumira našu misiju: »Vera čista i bez mane pred Bogom i ocem jest ova: obilaziti sirote i udovice u njihovim nevoljama, i držati sebe neopoganjena od sveta.«

ODGOVORITE

1. Kada posmatrate Crkvu kao telo sastavljeno od Božjeg naroda umesto samo kao zgradu u kojoj se sastajete za vreme bogoslužjenja, koje promene poželite da napravite u načinu na koji se odnosite prema Crkvi?
2. Kao član Božje crkve (*ekklēsia*), pozvani ste da izađete. U kom smislu se to odnosi na vas lično? S kojim *konkretnim* gresima se vi borite? Tražite Božju pomoć ne samo uopšteno, već *konkretno* za svoj problem. Pronađite i naučite biblijske tekstove koji se odnose *konkretno* na vašu borbu.

Kofi Opoku Amoa, Otava, Ontario, Kanada

-
1. Dictionary.com, <http://dictionary.reference.com/browse/church>.
 2. Strong's Concordance with Greek and Hebrew Lexicon, G1577, <http://www.elijah.com/cgi-bin/strongs.cgi?file=greeklexicon&isindex=1577>.

U svetu u kome smo naučeni da se oslanjamo samo na sebe, moja prva reakcija kada se suočim sa nekom teškom situacijom nije da priđem Bogu. Ja jednostavno ne znam kako da se povučem i prepustim stvar Bogu. Evo nekih rešenja koja nam mogu pomoći kada smo u iskušenju da se oslonimo na sebe:

»Zašto su mnogi među nama tako slabi i nedelotvorni? Zato što upiremo pogled samo u sebe, što proučavamo sopstvenu narav, što se trudimo da načinimo mesta sebi, svojoj ličnosti i svojim osobinama, umesto da proučavamo Hrista i Njegov karakter.«¹

Mi zaboravljamo da pogledamo na Onoga koji je sve stvorio – Isusa Hrista. Kroz Njega jasnije vidimo svoj odraz. Kada se bavimo »sopstvenom naravi«, naša pažnja se odvraća od Nega.

»Hristos u nama spojiće se sa Hristom u našoj braći...«

»'Naučite se od mene...' kaže Hristos, 'i naći ćete mir dušama svojim' (Matej 11:29). Zašto svaki dan ne učimo od Spasitelja? Zašto ne živimo u stalnoj zajednici s Njim, kako bismo u međusobnim odnosima mogli govoriti i postupati s ljubavlju i učtivošću? Zašto ne slavimo Gospoda pokazujući nežnost i ljubav jedan prema drugom? Ako govorimo i postupamo u skladu s nebeskim načelima, druženjem s nama nevernici će biti privučeni Hristu.«²

»Nemamo prava da svoje misli usmeravamo na sebe same, na svoje sklonosti i nazore. Ne smemo se truditi da sačuvamo vlastite osobine, svoju ličnost, svoju individualnost, ako bi nas to odvajalo od naših saradnika. Naša je dužnost da u sebi sačuvamo samo karakter, i to Hristov karakter. Ako imamo Hristov karakter, možemo se zajednički posvetiti delu Božjem. Hristos u nama spojiće se sa Hristom u našoj braći, a Sveti Duh će nam dati ono jedinstvo srca i akcije koje svedoči svetu da smo deca Božja. Neka nam Gospod pomogne da naše »ja« umre, da se ponovo rodimo, da u nama živi Hristos kao živo, delotvorno načelo, kao sila koja će nas održati svetima.«³ Svi mi moramo umreti sebi da bi se Božje reči i dela mogli ispoljiti u nama.

Niamal Pal Čang, Kalgari, Alberta, Kanada

1. *Testimonies For The Church*, vol. 9, p. 187.

2. Isto, str. 190.

3. Isto, str. 187, 188.

Pre nekoliko godina pastor moje lokalne crkve prihvatio je poziv za premeštaj. Poslednje subote pre njegovog odlaska napravili smo oproštajnu zabavu. Pri kraju proslave sestra koja je zadužena za organizaciju takvih prigoda postavljala je publici pitanja o pojedinostima pastorove službe. Pitala je: »Šta je to što naš pastor uvek kaže u svojim propovedima?« Posebno se dobro sećam zbunjenosti na licima nekih ljudi. »Znate, karakteristična rečenica koju on uvek izgovori?« – pokušala je da nas podseti. Na žalost, niko se nije setio, a pastor je, čini se, osetio izvesnu nelagodu!

Iako prisećanje svakog detalja propovedi nije neophodno za spasenje, čovek se mora zapitati da li je rano ustajanje subotom ujutru i sedenje u klupama tokom crkvene službe vredno našeg vremena – i Božjeg vremena – ukoliko to ne vrši nikakav uticaj na naš život, ni na život drugih. Crkva u Pavlovo vreme nije se okupljala jedanput sedmično u dobro sređenom svetilištu. Bila je to grupa vernika istomišljenika, prijatelja, rođaka, koji su išli po kućama, šatorima i susjedstvu, trudeći se da zajedno uzrastu u poznanju Hrista. Mi činimo sebi lošu uslugu ograničavajući svoje hrišćansko iskustvo na jedan dan sedmično. Kada svoj svakodnevni život počnemo da pretvaramo u ispunjenje misije koju nam je Isus dao (Matej 28:18–20), moći ćemo da ostvarimo jedinstvo koje nam je obećano (Rimljanima 15:5, 6). Da citiram jednog svog prijatelja: »Toliko smo se opustili kao adventisti *sedmog dana* da smo zaboravili da budemo adventisti *sedam dana*!«

Evo nekoliko načina na koje poruke koje čujete subotom možete učiniti značajnim tokom sedmice:

Pojednostavite poruku. Ponesite svesku u crkvu i zabeležite svaki ključni izraz koji govornik pominje kao i biblijske stihove koji se koriste. Svedite propoved na dve ili tri rečenice i usvojite poruku.

Zapišite ono što osećate. Najvažnije na bogoslužjenju nije ono što se izgovori, već kako će to što je rečeno uticati na vaš život. Izvucite zaključke o smislu poruke i zamislite da Bog to govori direktno vama.

Pregledajte tu svoju svesku tokom sedmice. Čitajte je na poslu, u školi, ili za vreme svog ličnog proučavanja i molitve. Ako se ono što ste čuli u crkvi ne može primeniti u ponedeljak ujutru, onda to verovatno uopšte nije ni bilo vredno da se izgovori.

Razgovarajte o svojim idejama sa bliskim prijateljima. Nakon službe ili tokom sedmice, postavljajte jedni drugima pitanja o tome kako je određena poruka uticala na vaš život i na vaš način razmišljanja.

Rano u svom životu shvatio sam da sve na svetu ima neki svoj način *delovanja*. Malo kasnije, shvatio sam da se način na koji stvari deluju zove njihova *priroda*. Vebsterov rečnik definiše *prirodu* kao »bitne osobine ili osnovnu strukturu ličnosti ili stvari: SUŠTINA.«* Ta definicija me je navela da se zapitam o prirodi Božje crkve. Kako Crkva *deluje*? Šta je njena *suština*? Da bih našao odgovore, okrenuo sam se Svetom pismu.

Isus je rekao prvim vernicima: »Bićete mi svedoci i u Jerusalimu i po svojoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje« (Dela 1:8). Dakle, Crkva je, na prvom mestu, telo sastavljeno od vernika koji svedoče za Hrista. Da li je, onda, možda, moje svedočenje kao hrišćanina na neki način povezano sa prirodom Crkve. Odgovor koji Biblija daje je nedvosmisleno »da«.

Mi predstavljamo Njegove ruke.

Uzmite u obzir činjenicu da je Crkva Hristovo telo. Svaki od vernika koji čine Crkvu ima svoje posebne sposobnosti, talente i životna iskustva. Sveti Duh svakom verniku daje duhovne darove da bi pomogao Crkvi da shvati svoju misiju. Svako ima jedinstvene darove i sposobnosti. Iako neko može pomisliti da će to dovesti do zbrke, to je, naprotiv, Božji plan koji treba da dovede do harmonije i efikasnosti u ostvarenju dela. Tekst u Rimljanima 12:5 zapravo nam govori da mi predstavljamo Hristovo telo: »Tako smo mnogi jedno telo u Hristu, a po sebi smo udi jedan drugome.« Mi smo različiti, ali isti Sveti Duh deluje preko svih nas, osposobljavajući nas da budemo Hristovo telo, da bismo, kao što je Hristos pomagao drugima, i mi mogli isto da činimo. Mi predstavljamo Njegove ruke i baš kao što su Njegove ruke bile ispružene prema ljudima u nevolji, tako treba da budu ispružene i naše. Mi predstavljamo Njegova usta, i baš kao što je Hristos izgovarao reči ohrabrenja o nežnoj ljubavi nebeskog Oca, tako i naša usta treba da izgovaraju reči ljubavi palom čovečanstvu i da im radosno govore o Hristovom povratku. To je priroda Crkve.

ODGOVORITE

1. Imajući u vidu prirodu Crkve, kakva je naša uloga kao hrišćana pojedinaca?
2. Kako delovanje Svetog Duha pomaže u definisanju prirode Crkve?
3. Kako se vi kao hrišćanin pojedinac uklapate u Hristovo telo?

Jual Čik, Kingston, Kanada

* Webster Dictionary, <http://www.merriam-webster.com/dictionary/nature>.

ZAKLJUČAK

Kako se Crkva sastavljena od mnoštva pojedinaca može složiti oko bilo čega, a kamoli raditi zajedno sa istim ciljem? To je moguće jedino kada svi imaju isti fokus. Kao hrišćani, mi moramo biti usredsređeni na Hrista – na ono što je On učinio za nas i na ono što nam je naložio da mi činimo za Njega. Da bismo to postigli, moramo odbaciti svoju prirodnu sklonost ka usredsređenosti na sebe i usmeriti svoj pogled na Isusa. Umiranje sebi nije nešto što se jedanput dogodi, već je to odlučivanje iz trenutka u trenutak da činimo stvari na način kako to Bog želi. Oni koji umiru sebi i žive za Boga biće spremni da prime izlivanje Svetog Duha. Tada će Crkva ispuniti svoju konačnu misiju, objavljujući Božji poslednji poziv upućen umirućem svetu.

RAZMOTRITE

- Napravite poster ili kolaž koji ilustruje ideju o jedinstvu.
- Navedite prednosti pripadanja crkvenoj porodici. Zatim poređajte te prednosti od najvećih do najmanjih, uzimajući u obzir svoje lične potrebe.
- Prepričajte sopstvenim rečima 1. Korinćanima 13 i potražite načine da pokažete ljubav prema ljudima i unutar i izvan crkve.
- Pronađite u našoj crkvenoj pesmarici, u odeljku pod nazivom »Služba drugima«, jednu himnu koja po vama najbolje ilustruje misiju naše Crkve u ovo vreme. Na primer br. 320 : »Bog ti poverava delo svoje sad«. Čitajte ili pevajte tu himnu razmišljajući o tome kako biste se mogli više uključiti u delo koje ona opisuje.
- Setite se ljudi u svojoj crkvi kojima je potrebna neka vrsta ohrabrenja. Tokom narednih sedam dana pozovite, posetite bar jednog od njih, ili pak napišite nekoliko reči.
- Vodite evidenciju o dužnostima koje imate u svojoj crkvi. Ako ste uglavnom posmatrač, zapišite kako biste mogli više da se uključite, a onda stupite u akciju.
- Krenite u šetnju tragajući za primerima iz prirode koji ilustruju pojam jedinstva u različitosti.

POVEŽITE

A Life To Die For. W. Clarence & Stephen Schilt (Pacific Press® Publishing Assoc.).

How To Die Right and Live To Tell About It (DVD series), W. Clarence and Diana Schilt, <http://www.alifetodiefor.com/archives/1>.

Rene Kofi, Gobles, Mičigen, SAD

Pouka 9

od 24. do 30. novembra 2012.

Crkva – obredi i rituali

»A Petar im reče: pokajte se, i da se krstite svaki od vas u ime Isusa Hrista za oprostjenje greha; i primićete dar Svetoga Duha« (Dela 2:38).

Kao dete pastora, od rođenja sam išao u crkvu svake sedmice, sve dok nisam pošao na koledž. Pošto sam tako često bio u crkvi, u vrlo ranom uzrastu privuklo mi je pažnju posebno vreme koje su moji roditelji i njihovi prijatelji izdvajali da bi »užinali« tokom bogoslužnja. Bio sam veoma mali, ali to me nije sprečilo da im zavidim gledajući ih kako jedu svoje male krekere i piju neki crveni sok. Bilo mi je dosta moje dečje hrane. Želeo sam da proširim svoj jelovnik i probam nešto drugačije! Ipak, govorili su mi da meni još nije dopušteno da jedem krekere i pijem crveni sok. Razlog za to imao je neke veze s tim što još nisam bio kršten. U mom detinjem umu, krštenje je bilo izgovor za odlazak na bazen tokom bogoslužnja (nešto na čemu sam zavideo svom ocu pastoru). Nisam mogao da razumem zašto je samo odraslima dozvoljeno da rade sve te zabavne stvari. Neki od njih ne samo da su išli na bazen tokom službe u crkvi, već su imali pravo i na užinu! Sve je to izgledalo tako nepravedno.

Kako sam rastao, moja ljubomora se smanjivala, ali mi je i dalje bilo krivo što nisam mogao da uživam u tim meni zabranjenim zadovoljstvima. A onda sam, u petom razredu, dobio priliku da pohađam časove za krštenje i oduševljeno sam prihvatio ponudu da »uđem u bazen«. Nisam sa-

Kako sam rastao, moja ljubomora se smanjivala.

svim siguran šta je bio moj pravi razlog za pohađanje tih časova – da li to što sam zaista razumeo šta znači biti kršten, ili to što sam želeo da budem isti kao moji prijatelji, ili da jedem krekere i pijem crveni sok. U svakom slučaju, odslušao sam lekcije i bio kršten – na veliko zadovoljstvo mojih roditelja i prijatelja.

Sada, kada gledam unazad na te godine, ne smatram da sam u tom trenutku bio spreman za krštenje. Nisam bio spreman za predanje koje krštenje podrazumeva. Krštenje znači da vi pozivate Hrista u svoje srce, da želite da vas On vodi i da ćete se truditi da Ga stavite na prvo mesto u svakom aspektu svog života. Kao dete, ja to uopšte nisam razumeo. Sada, kada bolje razumem šta taj ogroman korak zaista znači, planiram da poboljšam svoj odnos sa Bogom i ponovo se krstim iz pravih razloga, a ne zato što to čine moji prijatelji, ili zato što želim da jedem krekere i pijem crveni sok, već zato što volim Isusa i zato što sam Ga prihvatio kao svog Spasitelja.

Nejtan Zolman, Smitsburg, Merilend, SAD

»Ne sećam se uvek onoga o čemu ste propovedali«, rekla je jedna žena svom pastoru na kraju Večere Gospodnje jednog dana. »Ali«, dodala je, »uvek se sećam onog što ja radim«. Ovo priznanje otkriva silu rituala i obreda. Oni ispunjavaju duhovni život značenjem i energijom. To mogu postati trenuci koji menjaju život i kojih ćemo se uvek sećati.

Svako društvo i religija imaju takve obrede i rituale koji pomažu da se pređe iz jedne faze u drugu. Neki postavljaju učesnika na novi položaj u društvu – »obredi unapređenja«. Drugi potvrđuju nečije stalno mesto u društvu. U hrišćanstvu imamo tri obreda koje nam je Bog dao da bi nam pomogao da budemo svesniji Njegove ljubavi prema nama i da odgovorimo na nju u veri: krštenje, pranje nogu i Večera Gospodnja.

Krštenje (Dela 2:38, 41; Rimljanima 6:3–8)

Krštenje predstavlja prelazak iz tame u svetlost – iz smrti u život. Istorija ima svoj period »pre Hrista« i »posle Hrista«, i to se ponavlja u životu svakog hrišćanina. (Na engleskom: B.C. – Before Christ i A.D. – Anno Domini – »godine Gospodnje«.) Postojalo je vreme pre nego što smo imali Hrista u svom životu. Bili smo izgubljeni. A sada, kada nas je Hristos pronašao, brojimo godine od trenutka kad smo počeli da Mu služimo. S obzirom da krštenje označava tu promenu u našem životu, bilo bi prikladno da datum svog krštenja slavimo kao drugi rođendan, jer smo na taj dan nanovo rođeni (videti Jovan 3:1–21 i 2. Korinćanima 5:17)!

Petar govori o divnoj promeni koja se dešava prilikom krštenja. U Delima 2:38 on kaže da prilikom krštenja dobijamo oprostjenje svojih greha. Oni su oprani vodom. Iako sama voda fizički možda ne izgleda drugačije posle nečijeg krštenja, ona u stvari u duhovnom smislu postaje otpadna voda. Kako je divno kad shvatimo da su naši gresi to što odlazi niz slivnik i zauvek nestaje zahvaljujući blagodatni Božjoj.

U Rimljanima 6:3–8 Pavle upoređuje krštenje sa Isusovom smrću, sahranom i vaskrsenjem. Kao što je Isus umro, i mi umiremo svom starom grešnom životu. Osim toga, kao što je Isus podignut iz mrtvih, i mi posle krštenja bivamo duhovno uzdignuti da hodamo u novini života. Ovom ilustracijom Pavle objavljuje da je naš novi duhovni život zagarantovan Isusovom smrću i vaskrsenjem. Sve se zasniva na onome što je On učinio, i putem krštenja mi možemo sudelovati u Njegovom večnom životu.

Pranje nogu (Luka 22:24–27; Jovan 13:1–17)

Premda je krštenje nešto što većina ljudi doživi samo jedanput u životu, Isus je znao da će nama biti potrebno neprekidno čišćenje od greha. Zbog toga nam

je dao službu pranja nogu. Poslednje večeri koju je proveo sa svojim učenicima, proslavljali su pashu. Međutim, neko je nedostajao – rob koji bi svima oprao noge. Iako je svaki učenik bio svestan da bi mogao i da bi trebalo da se prihvati tog zadatka, ipak nisu mogli da nateraju sebe na to. Zašto? Zato što bi to dalo odgovor na pitanje oko koga su se krišom prepirali kad Isus nije bio u blizini: koji od njih je najveći. Nisu bili zainteresovani za osvajanje titule »najvećeg sluge«.

Isus je, međutim, spremno prihvatio tu titulu. Shvativši situaciju, On je ustao od stola i krenuo okolo perući noge svima redom, pokazujući na taj način da najveći među njima treba da bude svima sluga. To je bio moto čitavog Njegovog života, ali oni to nisu shvatili. Ovo je bila poslednja prilika da im ukaže na njihov greh ponosa i ljubomore. Kada je završio sa pranjem njihovih nogu, On je jednostavno rekao: »Vi ste čisti«. Na taj način je otkrio pročišćujuću svrhu obreda pranja nogu. Isto predivno čudo dešava se svaki put kada kleknemo – umesto Njega – i operemo noge bratu ili sestri u Hristu. Rekao je da kad je On, Učitelj, oprao njihove noge, onda i mi treba da peremo jedni drugima noge. Adventisti sedmog dana te reči shvataju doslovno.

**Nisu bili
zainteresovani za
osvajanje titule
»najvećeg sluge«.**

Večera Gospodnja (Matej 26:26–29; Jovan 6:54; 1. Korinćanima 11:23–26)

Isus je razumeo moć rituala da nam pomogne da se sećamo nečega što inače lako zaboravljamo. Zato nam je dao Večeru Gospodnju. Kazao je da se, dok jedemo hleb, sećamo Njegovog tela koje je bilo slomljeno za nas. Čaša nas podseća na Njegovu krv koja je prolivena kao krv žrtvenog jagnjeta da bi označila oprostjenje greha. Pavle nam kaže da bez prolivanja krvi nema oprostjenja (Jevrejima 9:22). Održavanje Večere Gospodnje pomaže nam da se usredsredimo na strašnu, a ipak veličanstvenu žrtvu koju je Isus podneo na krstu umesto nas.

Svaki put kada se poslužimo simbolima Isusovog stradanja – hlebom i vinom – to nam pomaže da obnovimo veru i izrazimo ljubav prema Njemu. To nam daje mogućnost da ponovo kažemo: »Da«. Isus nam je dao tu posebnu službu da bi povezo našu veru u ono što je On već učinio sa verom u ono što će tek učiniti. Mi ćemo to objavljivati sve dok On ponovo ne dođe, a dotle možemo sedeti za stolom sa Njim kako bismo primili hleb i vino iz Njegove sopstvene ruke.

ODGOVORITE

1. Razmišljajte o svom krštenju. Čega se sećate? Sećate li se datuma? Ako ne, kako biste ga mogli saznati?
2. Kog obreda pranja nogu se najbolje sećate?
3. Kako bi Večera Gospodnja mogla da vam postane još značajnija?

Frenki Zolman, Smitsburg, Merilend, SAD

»Krštenje i Večera Gospodnja predstavljaju dva monumentalna stuba, od kojih jedan stoji izvan, a drugi unutar crkve. Na tim obredima Isus je ispisao ime istinitog Boga.

Hristos je hteo da krštenje bude znak ulaska u Njegovo duhovno carstvo. On je učinio da to bude neophodan uslov kome moraju da se povinuju svi koji žele da budu priznati kao oni koji se nalaze pod vlašću Oca, Sina i Svetog Duha. Pre nego što čovek pronade svoje mesto u crkvi, pre nego što pređe prag Božjeg duhovnog carstva, on treba da primi otisak božanskog imena 'Gospod naša pravednost' (Jeremija 23:6).

Krštenje predstavlja najozbiljnije odricanje od sveta. Oni koji su kršteni u ime Oca, Sina i Svetog Duha, na samom ulazu u svoj hrišćanski život javno izjavljuju da su napustili sotoninu službu i postali članovi carske porodice, deca nebeskog Cara. Oni su poslušali zapovest: 'Izađite između njih i odvojte se... i ne dohvatajte se do nečistote!' Na njima se ispunjava obećanje: 'I ja ću vas primiti i biću vam otac, i vi ćete biti moji sinovi i kćeri, govori Gospod svedržitelj' (2. Korinćanima 6:17, 18).

**»Zavet koji
sklapamo prilikom
krštenja obuhvata
mnogo toga.«**

Zavet koji sklapamo prilikom krštenja obuhvata mnogo toga. U ime Oca, Sina i Svetog Duha mi bivamo sahranjeni po ugledu na Hristovu smrt i podignuti po ugledu na Njegovo vaskrsenje, i treba da živimo novim životom. Naš život treba da bude vezan za Hristov život. Odsada vernik treba da ima na umu da je posvećen Bogu, Hristu i Svetom Duhu. On sve svetovne

obzire treba da učini drugorazrednim u odnosu na ovaj novi odnos. On je javno izjavio da se odriče svog ponosa i samopovlašćivanja. On ne sme više da živi nemarno i ravnodušno. On je učinio zavet sa Bogom. Umro je svetlu. On treba da živi za Gospoda, da za Njega upotrebi sve poverene sposobnosti, nikad ne gubeći iz vida da nosi Božji potpis, da je podanik Hristovog carstva, učesnik u božanskoj prirodi. Treba da preda Bogu sve što jeste i sve što ima, koristeći sve svoje darove na slavu Njegovog imena.«*

Andres Sosedo, Dejton, Ohajo, SAD

* *Counsels for the Church*, p. 295.

Naša kultura ne ceni poniznost. Nijedan rijaliti šou na televiziji ne govori o njoj. Nijedna pesma je ne slavi. Da li ste ikada čuli nekog roditelja da nakon sjajnog solističkog koncerta na klaviru naglasi: »Sada budi ponizan, Džoni«? Jedino možete čuti da se ta reč spominje kada neki pobednički sportski tim »ponizi« svoje protivnike.

Potcenjivanje poniznosti bilo je isto toliko uobičajeno u Isusovo vreme, i nije bilo posla koji je više ponižavao nego pranje nogu. Kada je Isus kleknuo i počeo da riba prljavštinu s nogu svojih prijatelja, pouka koju im je time dao ostavila ih je otvorenih usta! Petar se jedini drznuo da to prokomentariše, a Isusov odlučan odgovor obrisao je prljavštinu koja se nalazila mnogo dublje od prašine na Petrovim stopalima.

Uobičajeno je da posećenost u crkvi bude manja one subote kada se obavlja pričest. Neki odlučuju da ostanu kod kuće zbog dužeg trajanja službe. Neki izostaju jer ne žele da »nedostojno« pristupe toj službi, kao što je Pavle unapred upozorio (1. Korinćanima 11:27). Međutim, može li biti da mnogi od nas zaziru od pranja nogu zato što ono naglašava poniznost? I možda se više borimo s Hristovom, a ne toliko sa Petrovom poniznošću?

Nedavno smo u subotnoškolskom razredu razgovarali o poniznosti i ja sam postavio pitanje šta je to u vezi s pranjem nogu što im je neprijatno. Jedan student je vatreno odgovorio: »Ja bih sto puta radije oprao nekom noge, nego da mu dopustim da on opere moje!« Da, moderna kultura ima visoko mišljenje o onima koji su uključeni u velikodušna dela. Otići na misionarsko putovanje... iskopati bunar u nekoj zemlji trećeg sveta... pomoći detetu druge etničke pripadnosti da nauči da čita... i primiti priznanja. Saginjanje i pranje nečijih nogu stvara u nama osećaj da činimo nešto dobro. Mi možemo da posmatramo nečija nepedikirana stopala ili dlačice koje su ispale iz nečijih čarapa kako plutaju po vodi i da, pri tom, osećamo skoro neku vrstu samozadovoljstva. Ali kada neko drugi kleči u blizini naših stopala i posmatra naše žuljeve, osećamo se veoma slabim i ranjivim. Da li je moguće da smo i mi, kao Petar, otvrdili od unutrašnje oholosti za koju mislimo da nas štiti od potrebe za dubljim čišćenjem?

Šta vam je u vezi s pranjem nogu posebno neprijatno?

ODGOVORITE

Isus je rekao: »Ako te ne operem, nemaš dela sa mnom« (videti Jovan 13:8). Da li se to i danas odnosi na službu pranja nogu? Objasnite svoj odgovor.

Kendis Zolman, Smitsburg, Merilend, SAD

Biblija nam daje tri rituala: krštenje, pranje nogu i Večeru Gospodnju. Svaki je zamišljen tako da nas poveže sa zajednicom vernika i da unapredi našu veru. »Kako da to postane važan deo mog života?« – možda se pitate. Navodimo tri koraka koja možete preduzeti kako biste postigli da ovi rituali zauzmu centralno mesto u vašem hrišćanskom iskustvu.

Sledite Isusov primer. Sva četiri Jevanđelja izveštavaju o Isusovom krštenju. Iako se Jovan Krstitelj osećao nedostojnim toga, Isus ga ohrabruje da Ga krsti da bi mogli »ispuniti svaku pravdu« (Matej 3:15). Čim je bio kršten, Duh u obliku golubice spustio se na Njega – pokazujući Božje odobravanje onoga što je učinio. Zatim, neposredno pre svog vaznesenja na nebo, On je zapovedio svojim sledbenicima da krštavaju ljude u »ime oca i sina i svetoga Duha« (Matej 28:19). On nam je ostavio primer i naša dužnost je da ga sledimo.

Ponizite se. Pranje nogu je najveći znak poniznosti. U gornjoj sobi pre Isusovog raspeća, učenici nisu bili spremni da se prihvate posla slugu i operu jedni drugima noge. Ipak, njihov Učitelj je klekao i obavio posao kojeg nijedan od njih nije bio spreman da se prihvati. Slično tome, mi se moramo poniziti ne samo kad učestvujemo u pranju nogu već u svim aspektima života, baš kao što je Hristos činio.

Možemo već sada doživeti novo jedinstvo sa Hristom.

Sećajte se. Dok je Isus dodavao oko stola hleb i čašu tokom poslednje večere, On je naložio svojim učenicima da to čine iz sledećeg razloga: »Ovo činite za moj spomen« (Luka 22:19). Svaki put kada učestvujemo u Večeri Gospodnjoj, moramo misliti na prelepi dar koji nam je Hristos dao kada je umro – dar večnog života s Njim! Isto tako možemo doživeti novo i prelepo jedinstvo s Njim i sada. Razmišljanje o tom daru potpuno menja našu perspektivu i način na koji pristupamo životu.

Hristos nije obavljao ove rituale bez razmišljanja. On je o svakom od njih posebno razmišljao, znajući da nas time poziva da sledimo Njegov primer. Kada učestvujemo u svakom od njih, naša vera jača. Dok se sami angažujemo u tim aktivnostima, one obogaćuju našu veru i pomažu nam da bliže upoznamo svog Spasitelja.

ODGOVORITE

1. Koji vam od ovih rituala najviše znači i zašto?
2. U kojem od tih obreda je možda potrebno da budete više nalik na Hrista?
3. Kako vaša vera može da raste praktikovanjem svakog od tih rituala?

Alison Sosedo, Dejton, Ohajo, SAD

ZAUVEK PRIPADAM HRISTU!

MIŠLJENJE (Rimljanima 6:3–5)

Če

Prvi put sam bila krštena sa jedanaest godina. Sećam se da sam izašla iz vode osećajući se kao nova osoba. Gorela sam za Isusa. Međutim, kako sam odrastala, postala sam samozadovoljna u svojoj veri. Odlutala sam od Hristove volje. Nakon nekoliko posebno teških godina, konačno sam započela pravu vezu s Njim. Toliko mnogo stvari se dogodilo i osećala sam se kao duhovna beba koja počinje od početka. Da, znala sam i tokom tih teških vremena da me Isus voli, ali pošto sam se osećala tako »novo«, odlučila sam da se ponovo krstim. Neki moji prijatelji su se zabrinuli zbog te moje odluke znajući da sam se već krstila i nisu razumeli zašto želim da ponovo to učinim. Ohrabivali su me da dublje proučavam Sveto pismo i preispitam svoje srce – da bih mogla da dokučim da li je to u redu.

Biblija ne iznosi određeni stav u pogledu ponovnog krštenja. Neke crkve to ne odobravaju, dok druge to ohrabruju. Može biti različitih mišljenja čak i među pastorima. Međutim, dok sam proučavala to pitanje, shvatila sam da nije važno da li je ponovno krštenje ispravno ili ne, već da li je osoba predala svoj život Hristu. To što ste kršteni dok ste bili mladi i od tada niste mnogo uzrasli u Njemu, ne mora značiti da više niste pokriveni Njegovom krvlju. Prelepa istina o daru spasenja glasi da nam on sve vreme stoji na raspolaganju – bez obzira na sve! Ne moramo se ponovo krstiti da bismo polagali pravo na njega!

Nakon temeljnog preispitivanja i razgovora sa prijateljima i porodicom, zaključila sam da nije potrebno da se ponovo krstim. Predala sam Mu svoj život kad mi je bilo 11 godina, ali sada, kad sam starija, shvatam da svakog dana moram ponovo odlučiti da Mu predam svoj život. Svaki dan zahteva dela i odluke koje moram prepustiti Njemu. Čineći tako, ja postajem bolji svedok i u stanju sam da svima s kojima dolazim u dodir pokažem da zauvek pripadam Isusu!

**Svakog dana
moram ponovo
odlučiti da predam
svoj život Isusu.**

ODGOVORITE

1. Da li ste ikada napustili svoju »prvu ljubav« prema Isusu? Kako je došlo do toga?
2. Da li ste ikad poželevi da budete ponovo kršteni? Zašto?
3. Prilazi vam prijatelj i kaže da želi ponovo da se krsti. Kako vi reagujete?

Deniz Sanders, Vašington D.C., SAD

ZAKLJUČAK

Ritualni u hrišćanskom životu pomažu nam da ostanemo utemeljeni u onome što je zaista važno. Oni su nesumnjivo važni za decu, ali isto tako obezbeđuju značajna iskustva i uspomene za odrasle. Isus, utemeljivač naša tri osnovna obreda (krštenja, pranja nogu i Večere Gospodnje) sigurno je znao koliko su oni bitni u duhovnom smislu i nije želeo da Ga mi ikada zaboravimo (Luka 22:19). Cilj krštenja je javno priznanje nečije pripadnosti Bogu. Poniznost je bila važna osobina za koju je Isus želeo da ukaže svojim učenicima kroz čin pranja nogu. Sećanje na Isusov dar otkupljenja na krstu je nešto što On ne želi da uzimamo zdravo za gotovo. Neka bi svaki od tih rituala bio bogat značenjem za nas i produbio naš odnos sa Bogom.

RAZMOTRITE

- Slušajte pesmu »Give Me Jesus« / »Daj mi Isusa«/ od Fernanda Ortege ili himnu »Ja idem takav kakav sam« iz naše pesmarice i razmišljajte o odgovoru srca koji Bog želi od nas u vezi sa ovim ritualima.
- Napišite pismo Isusu iz perspektive jednog od Njegovih učenika, znajući ono što danas znate. Razmišljajte posebno o iskustvu u gornjoj sobi, o Isusovom pranju nogu i poslednjoj zajedničkoj večeri sa učenicima. Kako je to iskustvo izgledalo, kako je zazvučalo, i kakve je osećaje proizvelo?
- Analizirajte različite načine na koje se obredi krštenja i pričesti praktikuju u različitim religioznim tradicijama, i prepoznajte ono što je jedinstveno u načinu na koji im vaša crkva pristupa.
- Napravite dramsku predstavu o događajima u gornjoj sobi onako kako su prikazani u Jevanđelju po Jovanu.
- Setite se nekih stvari iz prirode koje bi se mogle koristiti prilikom krštenja, pranja nogu ili Večere Gospodnje i koje bi mogle naglasiti značenje tih rituala.
- Formulirajte tri pitanja za Boga u vezi sa ova tri obreda.

POVEŽITE

Jovan 13:12-17; Matej 26:26-29; 1. Korinćanima 10:16, 17.

Čežnja vekova, str. 650; 659, 660 orig.

Nina Ečison, Margejt, Australija

Pouka 10

od 1. do 7. decembra 2012.

Zakon i jevanđelje

»I po tom razumemo da ga poznasmo, ako zapovesti njegove držimo. Koji govori: poznajem ga, a zapovesti njegovih ne drži, laža je, i u njemu istine nema«
(1. Jovanova 2:3, 4).

Moj pokojni otac poverio mi se jednom prilikom da on četvrtu zapovest doživljava kao Mojsijevu kaznu za decu Izraelovu zbog tvrdoće njihovog srca. Osim toga, moj otac, dobar hrišćanin koji je verovao u neugasivi oganj pakla, borio se sa mišlju da će Bog večno pržiti ljude koji nikad nisu saznali, niti razumeli istinu o Suboti.

Nisam uspeo baš mnogo da pomognem tati. I sam sam se vraćao Hristu nakon previše godina provedenih u duhovnoj pustinji. Tek sam uviđao razliku između pravog jevanđelja i legalističkog pogleda na hrišćanstvo koji je pratio moje početno iskustvo sa adventizmom. Osim toga, tek sam počeo da shvatam da legalizam nije poslušnost zakonu, već verovanje da držanjem zakona može da se zaradi Božja naklonost i obezbedi Njegova spasonosna blagodat. Kasnije sam shvatio da legalista nije bio Avelj, koji je sledio Božji zakon i oslanjao se na Njegovu blagodat, već Kain, koji je izmislio svoj sopstveni zakon i uzdao se u njega za svoje spasenje – a to nijedan zakon ne može da obezbedi.

Subota nije sredstvo za mučenje.

O, kako bih voleo da mogu da vratim vreme unazad! Kako bih voleo da me je otac pitao o Suboti nakon što sam pročitao pouku za mlade za ovu sedmicu! Pisci članka za ovu sedmicu pružaju nam sledeće: objašnjenje razlike između Deset zapovesti, Božjeg nepromenljivog moralnog zakona i ceremonijalnih zakona koji su bili pri-

kovani za krst, jasan dokaz o tome kako se moralni zakon odnosi prema blagodati i radosnoj vesti o spasenju i kratak uvid u međuzavisnost jevanđelja i Subote.

Voleo bih da mogu da vratim sat unatrag i kažem tati, rečima iz članka za ponedeljak, da je Božji moralni zakon, u stvari – »Božje ljubavno pismo«. Voleo bih da mogu da mu pokažem kako Subota nije sredstvo za mučenje, već recept za ljubav. Voleo bih da mogu da šapnem tati da je četvrta zapovest nešto kao podsetnik na moralni zakon – podsetnik da mi možemo, kao Avelj, a za razliku od Kaina, počivati u Božjoj ljubavi, Njegovoj reči i Njegovoj istini.

Ne moramo se znojiti da bismo ponovo stvorili ono što je Bog već stvorio. Božji zakon je već savršen i on se u potpunosti svodi na ljubav. Ah! Zato mi se ova pouka toliko sviđa.

Frenk A. Kembel, Otava, Ontario, Kanada

Lako mi se moglo desiti da pogrešno razumem smisao, pa čak i važnost Božjeg zakona. Dok sam odrastala, bilo je bezbroj prilika u kojima je moj školski odbojkaški tim igrao na sportskim takmičenjima subotom. Svaki put sam bila slomljena zbog toga što nisam mogla da učestvujem. Gledala sam na Božji zakon kao na »spisak obaveza« koje se moraju svakodnevno ispunjavati. Tek nedavno sam počela da gledam Deset zapovesti u drugačijem svetlu.

Pogrešno razumevanje važnosti Božjeg zakona je greška koju hrišćani često prave. Mnogo je lakše želeći da ispuniš Njegova očekivanja glavom nego srcem živeti u skladu sa zapovestima. Da, ima razlike između *izvršavanja* onoga što Bog očekuje i *življenja* u skladu s tim.

Deset zapovesti predstavljaju izraz Božjeg karaktera. Šta je suština Božjeg karaktera, pitate se? Ljubav (1. Jovanova 4:8). Prema tome, sam zakon je *definicija* savršene Ljubavi (a ne one primitivne, nesavršene, zanesenjačke, zavisničke stvari koju mi volimo da

zovemo »ljubav«). Psalam 19:7,8 objavljuje: »Zakon je Gospodnji svršen, krepí dušu; svedočanstvo je Gospodnje verno, daje mudrost neveštome. Naredbe su Gospodnje pravedne, vesele srce. Zapovest je Gospodnja svetla, prosvetljuje oči«. Drugi izraz za »krepí« u ovom tekstu je »obnavlja«.

Bog je katalizator promene! »I po tom razumemo da ga poznamo, ako zapovesti njegove držimo. Koji govori: poznajem ga, a zapovesti njegovih ne drži, laža je, i u njemu istine nema« (1. Jovanova 2:3, 4).

Nemoguće je da ijedan čovek zaista upozna Boga a da ne promeni svoje ponašanje. Te dve stvari uvek dolaze (i idu) u paketu. Ne mislim time da mi postajemo više legalisti u svom ponašanju, već više ispunjeni ljubavlju. Legalizam podrazumeva osuđivački stav, a ljubav ne.

Božja želja za nas nije da postanemo »poznavaoци zakona«, već radije »tragaoci za Istinom«. Dok se budemo trudili da upoznamo Boga, On će početi da nam pokazuje pojedinosti o sebi koje nikada ranije nismo zapazili.

Biblija nas upozorava da loše društvo kvari dobre običaje (1. Korinćanima 15:33). S druge strane, Božje prisustvo *obnavlja* dobre običaje. Kada je reč o poslušnosti Božjim zapovestima, budimo tragaoci, a ne samo dobri poznavaoци.

ODGOVORITE

1. Čitajte Psalam 119:97–104. Osim onoga o čemu je već bilo reči u ovoj pouci, koje još promene usklađivanje sa Božjim zakonom unosi u vaš život?
2. Proučite tekst u Isaiji 43:10–13. U kakvoj je to vezi sa tekstom za pamćenje za ovu sedmicu? (1. Jovanova 2:3, 4).

Sara Venditi, Karlton Plejs, Ontario, Kanada

ZAKON: BOŽJE LJUBAVNO PISMO

LOGOS (Matej 5:17–19; Marko 2:20; Rimljanima 2:20; 1. Jovanova 2:3–6; Galatima 5:17; Kološanima 2:14–17; 1. Jovanova 2:3–6)

U istom timu sa Isusom

Tokom 1990-ih bio sam navijač *Čikago Balsa* koje je predvodio Majkl Džordan. Kada bi oni osvojili šampionat, ja bih rekao: »Mi smo pobedili!« Koji MI? Ja nisam bio na terenu. Nisam ja pravio blokade, niti izvodio slobodna bacanja. Šta sam time hteo da kažem? Bio sam se potpuno poistovetio sa Bulsima – kad su oni pobeđivali i ja sam pobeđivao. Neki od mojih školskih drugova bili su dovoljno drski da navijaju protiv mog tima. Zauzvrat, ja sam ih zadirkivao i ismevao sledećeg dana pre i za vreme časova, samo da bih im natrljao nos. »MI smo vas pobedili!« – govorio sam.

Slično tome – kada je Isus umro, i vi ste umrli. Kada je Isus ustao, i vi ste ustali. Kada se Isus bude vratio, bićete uzdignuti da biste bili sa Njim zato što ste se potpuno poistovetili sa Njim. Isus i vi ste verom postali saigrači. Njegova pobjeda postaje vaša. To poistovećivanje sa Isusom ima ogroman uticaj na to kako mi treba da živimo (1. Jovanova 2:3–6).

Moralni zakon i jevanđelje

Svi zakoni u Božjoj reči predstavljaju izraz Njegovih želja i karaktera i njihova uloga je više zaštitna nego ograničavajuća. Pavle ih opisuje kao »ugled razuma i istine« (Rimljanima 2:20), dok psalmista objavljuje: »Zakon /je/ tvaj istina« (Psalam 119:142). Mi držimo te zapovesti kada živimo životom posvećenim ljubavi prema Bogu i ljubavi prema čovečanstvu.

Jevanđelje, preko Isusa, pruža nam Božju blagodat i osposobljava nas da živimo pravednim životom (Filipljanima 2:13). Dok smo bili »mrtvi za prestupljenja i grehe svoje« (Efescima 2:1–3), nismo mogli da živimo po zakonu. Međutim, u Hristu, mi možemo živeti po Božjim visokim i svetim merilima silom Svetog Duha. »Ono što radimo ne određuje ko smo, već to ko smo određuje šta radimo«. ¹ Mogućnost da pobedimo greh i živimo po zakonu dolazi samo putem natprirodne sile. Pavle je pisao: »Po duhu hodite, i želja telesnih ne izvršuje« (Galatima 5:16).

Moralni zakon nasuprot ceremonijalnom zakonu

Biblija predstavlja dve vrste zakona. Moralni zakon – Deset zapovesti – nije dat »po nadahnuću« (2. Timotiju 3:16, 17). Bog ga je lično zapisao svojim prstom. Isus je rekao o moralnom zakonu: »Ne mislite da sam ja došao da pokvarim zakon ili proroke: nisam došao da pokvarim, nego da ispunim. Jer vam zaista kažem: dokle nebo i zemlja stoji, neće nestati ni najmanjega slova ili jedne tittle iz zakona dok se sve ne izvrši« (Matej 5:17,18).

Ceremonijalni zakon je obuhvatao ceremonije i žrtve u službi svetinje. Sve to je ukazivalo na ono što će Isus u budućnosti učiniti za nas. Nakon Hristove

smrti, ceremonijalne zakone više nije trebalo držati. Stoga »izbrisavši pismo uredbe koja beše protiv nas, i to uzevši sa srede prikova ga na krstu; i svukavši poglavarstva i vlasti izvede ih na ugled slobodno, i pobedi ih na njemu« (Kološanima 2:14, 15).

Subota i jevanđelje

Subota i jevanđelje imaju jedan zajednički cilj – da daju vašoj duši »počinak«. Subotni dan vam obezbeđuje fizički odmor i predstavlja sedmični podsetnik da je Bog vaše »počivalište« (Jevrejima 4:9,10). Poruka jevanđelja treba da vas uveri da spasenje nije nešto oko čega treba da se nprežete kako biste ga ostvarili u svojoj sili. Možete računati na ono što je Bog u Hristu dao za vas da biste imali sigurno mesto u carstvu.²

**Bog je vaše
»počivalište«.**

Subota i moralni zakon

Subotni dan je dar od Boga koji nas oslobađa krivice zbog »nezavršenog posla i pomaže nam da se usredsredimo isključivo na duhovne teme. To je vreme kada možemo zanemariti spoljašnje zahteve i usmeriti svoj um na Boga da bismo dobili duhovnu obnovu i osveženje.«³ To je vreme namenjeno razvoju i sazrevanju karaktera, boljem razumevanju Boga i Njegove dobrote – vreme kada bivamo osnaženi verom i iskustvima drugih hrišćana.

ODGOVORITE

1. U kojim oblastima nisam uspeo/la da budem potpuno poslušan/na Bogu?
2. Kako mogu držati Subotu na takav način da mogu primiti više duhovnog osveženja od nje?

Patrik Žak, Toronto, Ontario, Kanada

1. *Neil Anderson and Robert Saucy, The Common Made Holy* (Eugene, Ore.: Harvest House Publishers, 1997), p. 252.
2. *Skip MacCarthy, In Granite or Ingrained* (Berrien Springs, Mich.: Andrews University Press, 2007), p. 219.
3. *Shelly Quinn and Danny Shelton, The Sabbath Twice Removed* (Coldwater, Mich.: Remnant Publications, 2006), pp. 115, 116.

»Dok se sve u prirodi pokorava prirodnim zakonima... jedino je čoveku, krunskom delu svog stvaranja, Bog dao savest kako bi mogao da razume svete zahteve božanskog zakona i srce sposobno da ga zavoli zato što je svet, pravedan i dobar. Od čoveka se očekuje potpuna i savršena poslušnost. Ipak, Bog ga neće prisiliti da bude poslušan. On je slobodno moralno biće.«¹

»Božji zakon doseže do onih tajnih pobuda preko kojih se, iako mogu biti grešne, često olako prelazi, ali koje su u stvarnosti osnova i merilo karaktera. To je ogledalo u kome grešnik treba da se ogleda ako hoće da dobije tačnu ocenu svog moralnog karaktera. A kada uvidi da je osuđen tim uzvišenim merilom pravednosti, njegov sledeći korak treba da bude pokajanje zbog svojih greha i traženje oprostaja kroz Hrista.«²

To je ogledalo u kome grešnik treba da se ogleda.

»Kada Božji Duh otkrije čoveku pravo značenje zakona, dolazi do promene u njegovom srcu. Verno predstavljanje njegovog pravog stanja od strane proroka Natana učinilo je da David postane svestan svojih greha i pomoglo mu da ih napusti. On je pokorno prihvatio savet i ponizio se pred Bogom. 'Zakon je Gospodnji savršen,' kazao je, 'krepi dušu; svedočanstvo je Gospodnje verno, daje mudrost nevestome'« (Psalam 19:7).³

»Hristos je došao da bi posredovao između Boga i čoveka, da bi ujedinio čoveka sa Bogom dovodeći ga u saglasnost sa Njegovim zakonom. Zakon sam po sebi nema silu da oprost onome ko ga krši. Jedino Isus je mogao da plati grešnikov dug. Ali činjenica da je Isus isplatio dug pokajanog grešnika ne daje grešniku dozvolu da nastavi da krši Božji zakon, već on odsada mora živeti u poslušnosti tom zakonu.«⁴

»Božji zakon zahteva od nas da volimo Boga iznad svega, a svog bližnjeg kao samog sebe. Bez pokazivanja takve ljubavi, i najusrdnije ispovedanje vere je obično licemerje... 'O ovima dvema zapovestima,' kaže Hristos, 'visi sav zakon i proroci' (Matej 22:37-40).«⁵

ODGOVORITE

»Svakoj duši nameće se to pitanje od ogromnog značaja: Hoću li poslušati glas sa neba, deset reči izgovorenih sa Sinaja, ili ću ići za mnoštvom koje gazi po tom vatrenom zakonu?«⁶ Kako ćete se vi izjasniti?

Andrea Spenser, Otava, Ontario, Kanada

1. *Selected Messages*, bk. 1, p. 216.

2. Isto, str. 219.

3. Isto, str. 212.

4. Isto, str. 229.

5. Isto, str. 218.

6. Isto, str. 216.

Ovih dana postalo je skoro uobičajeno da mladi ljudi uzmu odmor i krenu na put oko sveta pokušavajući da pronađu sebe. Često se, nakon što podnesu mnoge teškoće, avantura završi i oni se vrate u istu školu ili na isti posao, umorni, zabrinuti ili zbunjeni. Kao što stara izreka kaže *ponekad nam je odgovor pred nosom*. Kako mi pronalazimo sebe i saznajemo ko smo? Počnimo tako što otvaramo svoje srce i dopuštamo Bogu da nam kaže ko je On i šta mi možemo postati u Njemu.

Ne možemo pronaći Boga ni sebe tako što ćemo negde otputovati, već ćemo Ga naći kada Ga budemo tražili svim svojim srcem (Jeremija 29:13). Tragati srcem znači otvoriti srce za Njegova otkrivenja, onako kako je On definisan u Deset zapovesti ili u Isusu – živom izrazu Boga.

Čovek je najviše ličio na Boga kada je bio upravo stvoren i pre nego što je sgrešio. On je tada znao ko je. Vi možete doneti sud o nekome na osnovu toga s kim se druži, a čovek je bio u društvu sa Bogom. Oni su zajedno hodali i razgovarali. To je ono što smo bili. Greh je sve to promenio. Sada smo svi grešnici (Rim. 3:19) i ne možemo nikad ponovo biti potpuno svoji ukoliko ne pronađemo sebe u Isusu.

Kada nas Božja ljubav pokrene, mi počinjemo da se ponašamo i da govorimo kao oni koji ugađaju Bogu. Mi poštujemo i obožavamo Boga kao nekog ko je veći od nas. Zatim to poštovanje prenosimo na način na koji postupamo prema drugim ljudima (2. Mojsijeva 20). Sada se maksimalno približavamo onome što smo u početku bili.

Niko to nije razumeo bolje od Davida koga Biblija naziva »čovekom po Božjem srcu«. David je pisao: »Zakon je Gospodnji savršen, krepi dušu; svedočanstvo je Gospodnje verno, daje mudrost nevestome. Naredbe su Gospodnje pravedne, veselo srce. Zapovest je Gospodnja svetla, prosvetljuje oči« (Psalam 19:7, 8).

Kada budemo, kao i David, mogli da vidimo radosnu vest ili jevanđelje u zakonu, koji »krepi« dušu, i da zamenimo svoj oholi stav jednostavnom poslušnošću, jedino tada ćemo moći da nađemo pravu radost i da budemo ono što zaista jesmo u Isusu.

ODGOVORITE

1. Na koji način vam je Biblija obezbedila moralni kompas koji koristite u svakodnevnom životu?
2. Zašto, po vašem mišljenju, ljudi biraju put koji vodi u ništavilo iako nam Biblija pokazuje put ka izobilnom životu?
3. Na koji način sredstva koja Bog iznosi pred nas u Bibliji predstavljaju ključ za pronalaženje mira, ljubavi i sreće?

Ninera Čaner, Otava, Ontario, Kanada

Dok sam žurila da zauzmem svoje mesto na parkingu u školskom dvorištu, primetila sam u bočnom ogledalu da se policijski auto zaustavio iza mene. To je bilo čudno. Policijske automobile sam viđala u školskom dvorištu jedino prilikom zvaničnih poseta prema nastavnom planu. Nije mi bilo poznato da je takva poseta zakazana tog dana.

Izašavši brzo iz svog auta, prišla sam automobilu sa plavim prugama parkiranom iza mene. »Pogledajte ovo.« Policajac je pokazao prema radaru na svojoj šoferskoj tabli. »Vozili ste 82 kilometra na sat. Ovo je zona sa ograničenjem od 50 kilometara na sat.«

Policajac mi je dao

»jevanđelje«.

Bila sam šokirana dok je on proveravao moje podatke u kompjuteru.

»Zašto ste išli tako brzo?« – pitao me je.

»Žurila sam da bih se vratila u školu da pokupim svoje učenike nakon pauze za ručak«, odgovorila sam snebivajući se. »U redu je. Samo vi radite ono što morate.«

Želela sam da se to što pre završi. Bila sam postićena i uverena da me moji učenici mogu videti kroz prozor učionice. Srećom, tog dana sam prošla bez kazne. Policajac je bio velikodušan, ali upozorio me je da ubuduće vozim sporije.

Ako se od nas zahteva da poštujemo građanske zakone, koliko je onda važnije da poštujemo Božje. David, u Psalmu 119:5,6 izražava želju da njegovi putevi budu usmeravani zakonom. On prepoznaje da nas držanje Božjeg zakona oslobađa od sramote. Da nisam prekršila saobraćajni propis vozeći prebrzo, ne bih doživela poniženje tog dana. Ali, policajac mi je dao »jevanđelje« – radosnu vest – koja me je oslobodila od neprijatnosti koju sam osećala. On je pokazao milost tako što me je poštedeo kazne. On nije promenio zakon.

Kada su Adam i Eva sagrešili, celo čovečanstvo je osuđeno na smrt (Rimljanima 5:12). Da bi nas spasao, Bog nije poništio zakon. Umesto toga, On nam je dao jevanđelje, koje se sastojalo od obećanja (pre krsta) i ispunjenja (na krstu) u vidu otkupljenja preko Spasitelja, Isusa Hrista.*

Ljudski rod je prekršio Božji zakon, ali On nam je, u svojoj ljubavi i saosećanju, obezbedio način da budemo obnovljeni za Njega. Prihvatanjem Isusove smrti kao cene za naš greh, mi možemo izbeći večno odvajanje od Boga. Postoji put za povratak Bogu – to je Isus. Kakva radosna vest!

ODGOVORITE

1. Kako možete odgovoriti nekome ko kaže da Isusova smrt znači da mi više ne moramo da poštujemo zakon?
2. Zašto bi ljubav prema Bogu trebalo da bude konačna motivacija za poslušnost zakonu?

Liza Najslj-Peterkin, Ajaks, Ontario, Kanada

* *Seventh-Day Adventists Believe . . .*, 2nd ed. (Boise, Idaho: Pacific Press, 2005), p. 272.

ZAKLJUČAK

Božji zakon daje sastojke i uputstva, kao recept. Sledite ga i ishod će biti ljubav i mir u Bogu. Kada poštujemo Božji zakon, mi se menjamo jer učimo kako se Božji putevi razlikuju od ljudskih. Rezultat je promena perspektive. Većovima je ljudski pristup bio: razumeti i savršeno primeniti zakon. Ali Bog ima drugačiju zamisao. Moramo promeniti svoju perspektivu i usredsrediti se na traganje za istinom. Promena perspektive omogućava nam da se pridružimo Bogu u istini – da postanemo učesnici u pobedi.

RAZMOTRITE

- Čitajte Deset zapovesti iz perspektive tragaoca za istinom kao što je opisano u Psalmu 19:7, 8.
- Dizajnirajte logo i izaberite boje da biste predstavili Isusov tim. Odaberite liniju proizvoda koja bi mogla da nosi taj logo i izrazi vašu udruženost sa Isusom.
- Napravite neko umetničko delo koje izražava značaj četvrtе zapovesti u vašem životu (na primer, nacrtajte skicu koja prikazuje subotni odmor ili napišite pesmu koja pokazuje slom zbog premorenosti).
- Upotrebite ogledalo da biste posmatrali stvari koje se nalaze iza vas. Kako se vaša perspektiva menja kada posmatrate stvari iz novog ugla? Uporedite to sa posmatranjem Deset zapovesti iz perspektive Psalmu 19:7, 8.
- Pođite u šetnju i potražite stvari u prirodi koje odražavaju odmor i obnovu. Kako bi se to moglo promeniti u skladu sa godišnjim dobom i vremenskim prilikama?
- Slušajte izvođenje neke pesme koja govori o promeni duše do koje dolazi zahvaljujući subotnom odmoru.

POVEŽITE

Faith and Works, Ellen G. White (1988, Review & Herald® Publishing Assoc., 1988).

»The Dynamics of Salvation,« Biblical Research Institute, <http://www.adventistbiblicalresearch.org/documents/Dynamics%20of%20Salvation.htm>.

»In the Face of Law and Grace: Adventist Views on Salvation and How We Speak about Them,« David Trimm, *Spectrum*, Oktobar 31, 2011, http://spectrum-magazine.org/article/david-trim/2011/10/31/face-law-and-grace-adventist-views-salvation-and-how-we-speak-about-th?quicktabs_2=2.

»The Law and the Gospel« Biblical Research Institute, <http://www.adventistbiblicalresearch.org/conversations%20with%20presbyterians/mueller,%20Law%20&%20the%20Gospel.pdf>.

Norma Salin, Springboro, Ohajo, SAD

Pouka 11

od 8. do 14. decembra 2012.

Hriščanski život

»Potom poznamo ljubav što on za nas dušu svoju položi: mi smo dužni polagati duše za braću« (1. Jovanova 3:16).

»Božja ljubav je daleko uzvišenija nego što bi to jezik ili pero ikada mogli izraziti. Ona seže iza najviše zvezde i dopire do najdubljeg pakla. Ljudski par koji je zgrešio duboko se poklonio. Bog je dao svog Sina da bi pobedio greh. Izdejstvovao je pomirenje za svoje zabludelo dete i oprostio mu njegov greh... Ako bismo mastilom ispunili okean i ako bi nebo bilo od pergamenta, ako bi svaka stabljika na zemlji postala pero i svaki čovek pisar – opis Božje ljubavi sa visina isušio bi okean. Svitak ne bi mogao da ga obuhvati čak i da se proteže s kraja na kraj neba.«*

Hrišćanski život je zaista poseban. Više od obične zbirke pojmova i ideja, hrišćanstvo je iznad svega praktično. To je vera na delu. Međutim, šta je to što primorava čoveka na takvo ponašanje? Šta je to što nadahnjuje nekoga da dobrovoljno izabere takav način života? Htela bih da predložim da je to Božja ljubav. Kao što pesma kaže, Isusova ljubav prema ljudskom rodu, pokazana na krstu, motiviše hrišćanina da živi životom koji je ugodan Bogu. Upravo ta ljubav je ono što nas podstiče da negujemo veru na delu. Prema tome, Božja ljubav je središte hrišćanskog života.

Tekst za pamćenje za ovu sedmicu to odlično sažima: »Potom poznasmo ljubav što on za nas dušu svoju položi: mi smo dužni polagati duše za braću« (1. Jovanova 3:16). U tome je suština hrišćanskog života – da mi upoznajemo Božju ljubav kada sagledamo Hristovu žrtvu. Štaviše, naši postupci su pod uticajem Hristovog primera. Kada je reč o hrišćanskom življenju, nije bitno ono čega smo se mi odrekli zbog Hrista. Bitno je ono čega se Isus odrekao da bismo mi mogli imati večni život. Božja ljubav je, dakle, temelj na kome se zasniva hrišćanski život. Ove sedmice, dok budete razmišljali o hrišćanskom životu, savetujem vam da posmatrate Božju ljubav, jer gledanjem – mi se menjamo.

Kada je reč o hrišćanskom življenju, bitno je ono čega se Isus odrekao da bismo mi mogli imati večni život.

Sara Li, Sidnej, Australija

* F. M. Lehman *The Love of God* (1917).

Postupci koje je teško prihvatiti (Mihej 6:7, 8)

Ja idem u crkvu svake subote. Čitam Bibliju. Pevam himne. Molim se svakog dana. Donosim hranu za zajednički ručak. Lista bi mogla da se produži u nedogled. Međutim, starozavetni proroci na više mesta ukazuju da religija koja ne podrazumeva preduzimanje konkretnih koraka kako bi se sprečila nepravda predstavlja prazan ritual. Bog kaže da to ne samo da je uzaludno već Mu je i odvratno! U vreme proroka Miheja, izraelski narod je dolazio u jerusalimski hram da bi prineo žrtve. Mislili su da je to sve što Bog traži od njih. Međutim, dok su oni tako ispunjavali verske dužnosti, bilo je ljudi koji su trpeli ugnjetavanje, ljudi koji nisu mogli da zadovolje svoje osnovne životne potrebe – i oni su bili zanemareni. Stoga Mihej ukazuje da je takvo prinošenje žrtava samo prazan obred koji Bog ne namerava da prihvati.

Mir ovde i sada (Otkrivenje 22:1-5)

Jovan je u vizijama gledao neobične prizore koji su se odnosili na događaje od njegovog vremena pa sve do kraja sveta. Čak i nebeski prizori bili su prikazani ovom privilegovanom autoru. Dvadeset drugo poglavlje Otkrivenja sadrži izvanredne opise našeg nebeskog doma, iako je očigledno da se Jovan mučio da opiše neopisivo. Kao što je slučaj sa drugim nebeskim pojavama i službama, one često imaju svoj odraz ovde na Zemlji. U Otkrivenju 22:2 dato nam je da vidimo Božji narod koji harmonično živi na nebu. Ipak, još ovde i sada, dok smo na ovoj Zemlji, trebalo bi da pružimo priliku ljudima svih kultura i društveno-ekonomskih slojeva da dožive mir sa Bogom.

**Isus je činio svesne
napore kako bi
se suprotstavio
društvenim
nepravdama u**

Palestini prvog veka.

Direktno iz Pisma! (Matej 22:34-39)

Isus je često bio dovođen u opasan položaj. Jednom takvom prilikom, neki farisej Mu je postavio pitanje koja je od zapovesti najveća u zakonu. On i njegovi prijatelji nadali su se da će Isus reći da je neka zapovest važnija od drugih i tako bi oni dobili priliku da Ga javno ismeju i ponize, pa možda čak optuže i za jeres. Međutim, Isus je odgovorio citirajući direktno iz 5. Mojsijeve 6:5, a zatim je ponudio drugu najveću zapovest onako kako je zapisana u 3. Mojsijevoj 19,18: »Ne budi osvetljiv, i ne nosi srdnje na sinove naroda svojega; nego ljubi bližnjega svojega kao sebe samoga; ja sam Gospod.« Isusovi slušaoci, naročito fariseji i zakonici, trebalo je da dobro poznaju taj stih. Interesantno je da 3. Mojsijeva 19:32-35 delimično »objašnjava« ono što se misli u 18. stihu. Isusov odgovor ostavio je fariseje praznih šaka i možda čak i po-

malo posramljene i zbunjene zbog njihovog bogatstva. Isus je uspeo da uputi snažnu poruku svojim bogatim, religioznim, elitnim optužiteljima: »Prestanite da se trudite samo da sačuvate svoj društveni položaj i bogatstvo. Prestanite da tlačite one koji od vas očekuju vođstvo. Spasenje ne zavisi od poznavanja religioznih i društvenih zapovesti i njihove upotrebe u sopstvenu korist.«

Isus Hristos – protivnik društvenog ugnjetavanja
(Isaija 58:6, 7; Mihej 6:7, 8; Matej 25:31–46)

Isus je činio svesne napore kako bi se suprotstavio društvenim nepravdama u Palestini prvog veka. On je govorio odbačenima. Prihvatao je nedodirljive. Lečio je one koji su bili izolovani zbog bolesti i suprotstavljao se religioznoj eliti. U nekim od Njegovih poslednjih govora koje je uputio svojim sledbenicima trudio se da ih umiri u vezi sa predstojećim sudom. Govorio im je u pričama kao što je i ranije često činio. Želeo je da im naglasi važnost staranja o potrebama onih koji ih okružuju. Naša večna sudbina zavisi od toga! Ne od toga da li posećujemo hram ili sinagogu, da li idemo u crkvu svake subote, da li čitamo Sveto pismo. Naša večna sudbina zavisi od toga da li hranimo gladne, pojimo žedne, oblačimo gole i posećujemo zatočene. Isus ne iznosi neke nove ideje. On ponavlja ono o čemu su pisali proroci. Ispunjavanje tih etičkih dužnosti biće od presudne važnosti kada se bude rešavala naša večna sudbina na sudu.

ODGOVORITE

1. Kako bismo mogli mi, adventistički hrišćani, da stupimo u kontakt sa ljudima iz drugih religija ili onima koji ne pripadaju nijednoj određenoj religiji?
2. Dok je bio na Zemlji, Isus je ulagao posebne napore da dopre do ljudi iz svih društvenih slojeva – od društveno odbačenih (prostitutke, hronični bolesnici, itd.), do religiozne i društvene elite (fariseji, Rimljani, itd.). Na koji način Hrišćanska adventistička crkva nastoji da dosegne ljude svih društveno-ekonomskih slojeva? U čemu i kako bismo mogli da budemo bolji?

Ben Grin, Brizbejn, Kvinslend, Australija

»Duša koja voli Boga uzdiže se iznad mraka sumnje i čovek tako dobija jasno, široko, duboko, živo iskustvo. On postaje krotak i nalik Hristu. Njegova duša je posvećena Bogu, skrivena sa Hristom u Bogu. Svaki pravi hrišćanin biće snažan ne u sili i zaslugama sopstvenih dobrih dela, već u Hristovoj pravednosti koja mu se pripisuje verom.

»Pripadnici Božjeg naroda imaju svet i uzvišen poziv.«

Mi treba da zauzmemo određeno mesto u Gospodnjem duhovnom hramu, a važno pitanje pri tom nije da li ćemo predstavljati veliki ili mali kamen, već da li smo se potčinili Bogu kako bi On mogao da nas uglača da bismo odražavali svetlost Njemu na slavu. Ako se nalazimo u Gospodnjem hramu, mi moramo emitovati svetlost. Da li dozvoljavamo nebeskom Graditelju da nas teše, oblikuje i glača? Imamo li vere da Mu se prepustimo?»

»Pripadnici Božjeg naroda imaju svet i uzvišen poziv. Oni su Hristovi predstavnici.«² Kao takvi, »ako imamo navike u govoru i ponašanju koje ne predstavljaju hrišćansku religiju na pravi način, trebalo bi odmah da pristupimo delu reforme. Ako treba da predstavljamo Hrista svetlu, usvojimo takve navike koje će Ga proslaviti. Svuda postoje sile skrivene od pogleda koje nastoje da odvuku duše od Hrista, ali Bog ima još moćniju silu koja deluje među Njegovim narodom da privuče duše Hristu.«³

Ipak, »mnogi koji tvrde da su hrišćani, u stvari to nisu... Bog neće primiti na nebo nikoga ko već na ovom svetu nije posvećen blagodaću Hristovom, na kome ne može da vidi Hristov odraz.«⁴

»Pravi hrišćanin u svemu budno pazi na učenje Božje Reči i očekuje vođstvo Njegovog Duha, dok je za mnoge religija samo puka formalnost. Životvorne pobožnosti sve više nedostaje. Mnogi se usuđuju da kažu: Uradiću ovo ili ono, ili pak ovo neću; a na strah da li će time uvrediti Boga uopšte i ne pomišljaju. Videla sam da ovakvi, ukoliko se ne poprave, ne mogu ući u nebo. Oni mogu laskati sebi da će biti spaseni, ali njihov život ni oni sami nisu po volji Boga. Njihove molitve predstavljaju samo uvredu za Njega.«⁵

ODGOVORITE

1. Na koje načine vaš život proslavlja Boga?
2. Kako se već ove sedmice možete potpunije predati Bogu da bi Njegova svetlost isijavala iz vas?

Met Ačeson, Margejt, Kvinslend, Australija

1. *That I May Know Him*, p. 150.

2. Isto, str. 151.

3. Isto, str. 151.

4. *God's Amazing Grace*, p. 66.

5. *Testimonies for the Church*, vol. 1, p. 152.

U biblijska vremena nije bilo ništa neobično hodati ulicom i videti hrome, leprozne, slepe i gladne ljude. Teško je proceniti demografsko stanje u biblijska vremena, ali znamo da su plemenski ratovi bili uobičajeni, a smrt, glad i beskućništvo deo svakodnevnog života.

Danas izgleda da ljudi širom sveta žive u većoj bedi nego ikad. Problem socijalne pravde je ogroman. Zašto ljudi koji imaju mogućnosti ne pomognu onima koji nemaju? Bog to zahteva. Mnogi od nas znaju za priču u Mateju 25:31–46, u kojoj Isus sedi na svom prestolu i odvaja ovce od jaraca u skladu sa onim šta su činili za Njega. »I odgovarajući car reći će im: zaista vam kažem: kad učiniste jednome od ove moje najmanje braće, meni učiniste« (stih 40). »Ova dela ne zavise od bogatstva, sposobnosti ili inteligencije, to su jednostavno dela koja se besplatno daju i besplatno primaju... Isus zahteva da se lično uključimo u staranje o ljudskim potrebama.«* Tekst u Isaiji 58:7 kaže da Bog zahteva od nas onu vrstu posta koja se sastoji u tome da nahranimo gladne, obučemo siromašne i pružimo im sklonište, i da stojimo na raspolaganju sopstvenoj porodici. Ova lista nije konačna. Ona u stvari predstavlja svaku vrstu dobrih dela.

Kada ste poslednji put pružili pomoć ljudima u svom susedstvu kojima je ona bila potrebna? »Pokazao ti je, čoveče, šta je dobro; i šta Gospod ište od tebe osim da činiš što je pravo i da ljubiš milost i da hodiš smerno s Bogom svojim?« (Mihej 6:8). U praksi, to je lakše reći nego učiniti. Ali, hajde da pokušamo. Neka naša molitva bude: »Pomozi mi da pomažem drugima... više nego dosad.«

Neka naša molitva bude: »Pomozi mi da pomažem drugima... više nego dosad.«

ODGOVORITE

1. Zašto ne izdvajamo za druge veći deo svog vremena ili novca? Kad bismo zaista postupali prema drugima kao da je reč o Isusu, koliko više bismo, zapravo, činili?
2. Ako bi svi koji sebe nazivaju hrišćanima činili »ono što je pravo, ljubili milost i hodali smerno« sa Bogom, koliko bi svet bio drugačiji? Koliko bi vaša sredina bila drugačija?
3. Kako možete već ove sedmice upotrebiti svoje darove da biste služili potrebama ljudi koje srećete?

Tatjana Grin, Brizbejn, Australija

* *Life Application Study Bible*, (Wheaton, Ill.: Tyndale House, 1991), p. 1707.

Kako možemo živeti po ugledu na Hrista u svetu koji nije zainteresovan za Njega? O temi hrišćanskog življenja raspravljalo se mnogo puta oko mnogih stolova za ručavanje za kojima su sedeli deklarirani hrišćani koji nisu živeli hrišćanskim životom. Koji savet nam Biblija daje o ovoj važnoj temi?

Odrecite se sebičnih želja. S obzirom da je on knez našeg sveta, sotonina prva laž upućena Evi još uvek odzvanja u našim ušima. Naša ljudska priroda nameće našem srcu taštinu i sebične ambicije, i nije lako biti neprekidno svestan Božjeg poziva da budemo ponizni i nesebični (Filibljanima 2: 3, 4). Dajući prednost drugima, oponašamo Isusovo držanje – što zauzima centralno mesto u življenju hrišćanskim životom. Ima bezbroj praktičnih načina na koje možemo živeti kao Isus.

Bog će dovršiti dobro delo koje je otpočeo u vama.

Dela otkrivaju kakvo je naše srce. Lako je dopustiti ljudskoj prirodi da nadvlada kada je reč o tome kako postupamo prema drugima, bez obzira da li su to oni sa kojima smo u sukobu ili nepoznati ljudi kojima je potrebno naše saosećanje. Možda bi trebalo da se zapitamo da li svojim držanjem umanjujemo njihov osećaj sopstvene vrednosti ili ga uzdižemo? To se može odnositi na svakoga, od onih koji su nam najbliži, do onih pored kojih prolazimo na ulici. Možete li već ove sedmice živeti znajući i pokazujući drugima da Isus živi u vama?

Neka ljubav obiluje. Čitajući 1. Kor. 13 i Rim. 12:9–21, prepoznajemo sve te izvrsne kvalitete na koje bismo, kao hrišćani, trebalo da se ugledamo. Ipak, u trenutku iskušenja lako je odustati od ljubavi i dozvoliti da zavлада sebičnost. Međutim, ako ljubav bude u središtu svake naše reči i postupka, možda ćemo biti iznenađeni promenama do kojih će doći u našim odnosima sa drugima. Neka vaša ljubav »još više i više izobiluje u razumu i u svakoj volji« (Filibljanima 1:9). Ljubav bi trebalo da bude prva osobina koja proističe iz našeg znanja i držanja.

Imajte poverenja u Božje dobro delo. Bog će dovršiti dobro delo koje je otpočeo u vama (Filibljanima 1:6). Povremeno možemo posumnjati u svoj cilj i zapitati se da li živimo u skladu sa Božjom voljom za naš život ili ne. Međutim, tekst u Filibljanima 1:6 uverava nas da možemo imati potpuno poverenje u Boga da će nas upotrebiti do samog kraja, ukoliko na to pristanemo.

ODGOVORITE

1. Kako vaša dela mogu više ličiti na ona koja je Isus činio dok je bio na Zemlji?
2. Na koje odnose bi trebalo više da se usredsredite, u svetlu biblijskog saveta o hrišćanskom življenju?

Nina Ačeson, Margejt, Kvinslend, Australija

Bog poznaje ljudsko srce i prirodu daleko bolje nego što možemo zamisliti. To je razlog što deci Izrelovoj nije dato samo Deset zapovesti, već i određeni propisi i uredbe. Iznova i iznova čitamo o opomenama i prekorima koji su im upućivani kako bi se sećali svog Stvoritelja. Ovi obavezujući principi trebalo bi da upravljaju i našim životom. Čak i u svemu tome, mi vidimo i doživljavamo Božju ljubav prema nama, dok se On trudi da nas obnovi i vaspostavi ono što odražava Njegov lik u nama.

Nebeski duh je davati, a zemaljski duh je uzimati. Većina ljudi provodi svoj život trudeći se da dođe do onoga što je prolazno. Kada bi prepoznali svoju ulogu pristava, proveli bi svoj život u davanju. Jedino na taj način mogu steći večne posede.

Šta Bog traži? Jedina oblast hrišćanskog života koju ne možete odglumiti je služba pristava. Možete odglumiti svedočenje, molitvu, evangelizam. Ali, pokažite mi svoju čekovnu knjižicu i to će otkriti kakav ste tip pristava. Vaša čekovna knjižica predstavlja priču vašeg života. Ona govori o vrednostima koje cenite. O tome koliko štedite. Koliko trošite. Kome dajete. Ona govori više o vašim prioritetima od bilo čega drugog. Ona je kao duhovni barometar.

Rečnik Webster definiše pristava kao onog »koji upravlja tuđim finansijama; osoba odgovorna za održavanje poslova domaćinstva«.* Mi smo Božji pristavi na zemlji. Njemu sve pripada (Psalam 24:1) i On polaže pravo na sve. Pristavi, s druge strane, imaju određene odgovornosti. Bog, prema svojoj želji, može odlučiti da nam poveri mnogo ili malo, ali mi ni u kom slučaju nećemo preuzeti vlasništvo. Pristavska služba ne počinje niti se završava novcem. Ona obuhvata svaki aspekt našeg života. Ona predstavlja način na koji jedan hrišćanin treba da živi. Bog je zainteresovan za naše držanje. Očeva ljubav će se uvek izlivi i svedočiti svetu preko onoga što svakodnevno činimo. To je način da pokažemo zahvalnost Bogu za mnoge blagoslove koje nam je dao.

ODGOVORITE

1. Šta način na koji ispunjavate ili ne ispunjavate dužnosti govori o vašem odnosu sa Bogom?
2. Kako bismo, u svetlu rastenja u Hristu, mogli da damo prednost svojim dužnostima u praktičnom, svakodnevnom hrišćanskom životu?

Džoslin Bil, Vintervil, Severna Karolina, SAD

* Webster's Dictionary (United States of America: Nickel Press, 1990).

ZAKLJUČAK

U 1. Jovanovoj 4:19 nalazimo celovit koncept hrišćanstva sažet u jednoj jednostavnoj rečenici: »Mi imamo ljubav k njemu, jer on [Bog] najpre pokaza ljubav k nama«. Božja ljubav nas prosto nagoni da se staramo o drugima i da im pomazemo. Posmatrajući Njegovu bezuslovnu ljubav, mi se menjamo. Hristos je došao da ljude oslobodi straha od suda, pa stoga ni mi nikada ne treba da koristimo hrišćanske ideje kako bismo ugnjetavali druge. Božja ljubav ekspozicijalno prikazana u našem životu otkriva da iz dubine srca želimo da budemo kao Isus. Na kraju krajeva, hrišćanstvo je način života, a ne samo skup ideja.

RAZMOTRITE

- Fotografišite predmete u prirodi koji simbolički predstavljaju vašu veru u Boga. Zatim okačite te fotografije na svoju Fejsbuk stranicu ili na onlajn foto galeriju i podelite sa svojim prijateljima šta te slike vama znače. Dodajte biblijske stihove tamo gde je to prigodno.
- Ispecite neku vrstu testa ili hleba i podelite ga sa nekim prijateljem ili poznanikom. Priložite i ručno rađenu kartu sa nekim ohrabrujućim biblijskim stihom o Božjoj ljubavi.
- Intervjuišite nekog starijeg člana vaše crkve o tome kako su on ili ona postali hrišćani. Postavite toj osobi nekoliko pitanja o usponima i padovima koje su kao vernici doživeli tokom svog života.
- Kupite mali dnevnik i zapisujte kratka razmišljanja o veri kada vam se ona jave tokom dana. Zapišite i pitanja koja imate za Boga.
- Opišite nekoliko svojih iskustava koja su vas nadahnula i duhovno podigla. Poređajte ta iskustva po tome koliko vam ona znače. Smislite dva ili tri posebna načina na koja biste mogli ponovo da doživite to vreme duhovnog osveženja.
- Ubacite u svoj pretrpani raspored jedan sat posmatranja prirode. Provedite to vreme u nekom tihom parku zapažajući zvuke, prizore, mirise i oblike. Oslušajte misli koje bi Bog mogao da vam došapne u tim trenucima tišine, ili Mu jednostavno budite zahvalni na prelepim delima Njegovog stvaranja.
- Okupite neke prijatelje da biste pevali svoju omiljenu himnu o Božjoj ljubavi. Snimite kamerom to vreme obožavanja i postavite ga na YouTube ili podelite sa svojim prijateljima i porodicom.

POVEŽITE

5. Mojsijeva 6:4–6; 1. Solunjanima 4:1–12; Jevrejima 10:23–25.

U potrazi za boljim životom, poglavlje 6.

Surprised by Love, Elizabeth Viera Talbot, chap. 5 and 6; *Christ's Way of Reaching People*, Philip G. Samaan, chap.4.

Debi Batin Saser, Friendsvud, Teksas, SAD

Pouka 12

od 15. do 21. decembra 2012.

Posledak – Isus i spaseni

» Pokajte se dakle, i obratite se da se očistite od greha svojih, da dođu vremena odmaranja od lica Gospodnjega, i da pošlje napred narečenoga vam Hrista Isusa, kojega valja dakle nebo da primi do onoga vremena kad se sve popravi, što Bog govori ustima sviju svetih proroka svojih od postanja sveta«
(Dela 3:19–21).

Približavao se značajan dan kada je jedan par trebalo da se venča. Marion* i ja bili smo izabrani od strane odbora da vodimo završne poslove. Kao nadzornica, Marion je bila zauzeta probama. Kao glavni organizator, ja sam vodio računa da ne bude nikakvih problema tokom tog velikog dana za Saru i Džeka. Dok se Marion koncentrisala na muziku, instrumente, gostujući hor i poseti- oće, ja sam se sa svoje strane pobrinuo da sve bude u redu na terenu, da se svaka aktivnost odvija po planu.

Tri dana pre velikog događaja užurbano smo dovršavali poslednje pripreme koje će doprineti tome da imamo dobro organizovanu ceremoniju i mirnu proslavu. Tamo gde je bilo neophodno, vršene su popravke i zamene. Svi su se trudili da izgledaju lepo i sveže da bi održali raspoloženje koje će vladati tog važnog dana.

Takva vrsta priprema tipična je za posebne prilike kao što su venčanja, sahrane i religiozna događanja. Velike ceremonije, velike pripreme. Takva iskustva me upućuju na srž našeg proučavanja za ovu sedmicu.

Taj vrhunski događaj pokazaće se vrednim čekanja.

Postoje neki značajni stubovi koji nas, hrišćane, razlikuju od ostatka sveta. Kada prihvatimo Hrista kao svog ličnog Spasitelja, važno je da svakoga dana jačamo svoju vezu sa Njim, usmeravajući svoj pogled na konačni cilj – večni život. Što se kraj ovog sveta više približava, sa svakim danom koji prolazi đavo sve više intenzivira svoj rat protiv hrišćana, pokušavajući da prevari i verne.

U suštini, završni događaji već su na vidiku. Kao svadbena ceremonija koja treba uskoro da se održi, pripreme bi trebalo da budu uveliko u toku, kako bi se učvrstio odnos između Spasitelja i nas. Da bi se to dogodilo, potrebno je da kopamo dublje, proučavajući Hristovo posredničko delo u nebeskoj Svetinji. S pitanjem Njegovog skorog dolaska treba da se suočimo negujući obnovljeno strpljenje, budnost i nadu, kako bi se taj vrhunski događaj pokazao kao nešto vredno čekanja.

Konačno, vaskrsenje vernih koji su umrli i potom susret na oblacima sa Spasiteljem predstavljaje vrhunac putovanja za Hristove sledbenike. Naša pouka za ovu sedmicu ima četiri glavne teme, i obuhvata Svetinju na nebu, Hristov drugi dolazak, naše strpljivo čekanje u nadi i vaskrsenje vernih.

Sajlas Oniango, Najrobi, Kenija

* Ime Marion je pseudonim.

Hristovo delo u nebeskoj Svetinji uči nas da je Božja namera da nas uči-ni moralno savršenim. U toj nameri On boravi u svakom ljudskom biću. U zemaljskom svetilištu, krv jaraca i teladi bila je škropljena radi ceremonijalnog očišćenja. Međutim, kada je Isus ušao u nebesku Svetinju, to je označilo da se moralno savršenstvo može postići jedino službom Hrista kao prvosveštenika. Moralno savršenstvo čisti našu savest od krivice greha, što bi inače, bez Hristove lične intervencije, bilo nemoguće.

Kao što nam je poznato, savest je saznanje ili osećaj šta je dobro a šta zlo, i ona nas nagoni da činimo dobro. To je moralni sud koji se protivi kršenju zakona i izaziva osećaj krivice kada to učinimo. Hristos svojom službom u nebeskoj Svetinji obavlja to delo usavršavanja. Prema tome, zemaljska Svetinja bila je samo predstava onoga što je Hristos nameravao da učini u nebeskoj Svetinji.

Prema tome, Hristovo vaskrsenje znači mnogo u životu vernog hrišćanina. Da On nije bio vaskrsnut i uzet na nebo kao naš prvosveštenik, naša nada kao hrišćana bila bi uzaludna. Mi možemo počivati u sigurnosti da se Isus u Svetinji nad svetinjama bavi posredovanjem (1. Timotiju 2:5), očišćenjem (Malahija 3:1–4) i suđenjem. Ceo taj proces vodi ka uklanjanju greha onih kojima je prethodno oprošteno.

»U veliki dan konačnog obračuna, 'knjige se otvoriše... i sud primiše mrtvaci, kao što je napisano u knjigama, po delima svojim.' (Otkrivenje 20:12) I onda će, zaslugom Hristove krvi pomirenja, iz nebeskih knjiga biti izbrisani gresi svih onih koji su se stvarno pokajali. Tako će se Svetilište očistiti, odnosno osloboditi izveštaja o grehu.«*

Hristov sveštenečki rad u nebeskoj Svetinji završice se očišćenjem Svetinje i prenošenjem svih greha na sotonu. Kada završi svoje sveštenečke dužnosti, Hristos će sa radošću obnoviti prvobitni plan po kome ljudi treba da žive u Božjem prisustvu.

ODGOVORITE

1. Kako vi razumete šta znači biti moralno savršen?
2. Šta mi moramo učiniti za uzvrat s obzirom na ono što Hristos sada čini za nas na nebu?

Goreti Akinji, Homa Bej, Kenija

* Stvaranje - patrijarsi i proroci, str. 321.

POSLEDNJE REČI – PORUKA NADE

LOGOS (*Jov 19:25; Psalam 50:3; Matej 24:27–31; 25:1–30; Jovan 3:16; 11:25; Rimljanima 3:21–26; 8:11; 1. Korinćanima 15:12–26; 2. Korinćanima. 5:21; Filibljanima 3:20, 21; 1. Solunjanima 5:1–4; 1 Tim. 2:5*)

Hristova žrtva (Jovan 3:16)

Kada je čovek u Edemskom vrtu pao u greh, Bog je ponudio oprostaj čovečanstvu (Jovan 3:16). Hristos je bio jagnje čija je krv prolivena da bi oprala naše grehe. Preko Njega, mi smo besplatno opravdani Božjom blagodaću. Ako verujemo u Hrista, naša imena i naši gresi mogu biti izbrisani iz knjige smrti. Kao rezultat tog ponovnog ujedinjenja, čovek će uživati u srdačnom odnosu sa Bogom, kakav je imao pre pada u greh.

Bezgrešni Hristos je došao da bi se poistovetio sa nama u našem grešnom stanju. Njegova smrt omogućila Mu je da čoveka vrati u stanje pravednosti. Ušao je u nebesku Svetinju sa svojom sopstvenom krvlju jednom i za sve. Čišćenje nebeske Svetinje koje je upravo u toku predstavlja konačni proces očišćenja Božjeg naroda. Na taj način, Hristos postaje jedan jedini posrednik između Boga i nas.

Hristov drugi dolazak (Jov 19:25; Psalam 50:3; Matej 24:27–31)

Hristov drugi dolazak predstavlja vrhunac svega što se zbiva na Zemlji. Ovo obećanje bilo je blažena nada svih iskrenih vernika od dana kad se On vazneo na nebo. Prorok je to predskazao u Starom zavetu, a Jevanđelje potvrdilo u Novom (Matej 24:27–31).

Dok se sve to dešava, neprijatelj istine naporno radi kako bi što većem broju ljudi pomutio um u vezi sa Hristovim povratkom. Sotona koristi današnja tehnološka dostignuća da bi doveo do još većeg duhovnog opadanja i izazvao zbuđenost i pometnju kod ljudi širom sveta. Neki kažu da je Isus već došao, tako da neće, niti može ponovo doći. Drugi izjavljuju da je već došao i da živi među nama. Mnogi nisu sigurni šta da misle u vezi sa Njim i Njegovim povratkom.

Međutim, i pored svih tih teorija i izmišljotina u vezi sa Hristovim povratkom, Biblija nam jasno ukazuje na taj vrhunski događaj. Ako je Jov mogao da pokaže tako snažan optimizam u pogledu Hristovog povratka usred patnji koje su ga stizale jedna za drugom, zašto bismo mi gubili nadu? Koliko god vremena da smo proveli na ovom grešnom svetu sa svim njegovim svakodnevnim nevoljama, na kraju svakog dana možemo otići u krevet sa nadom u Hristov drugi dolazak koji će zauvek skinuti sa nas breme ovog sveta.

Čekanje na Hristov povratak (Matej 25:1-13)

Mnogi se pitaju da li se isplati čekati Hristov povratak. Kao ljudi, mi razmišljamo ograničenim umom, te nam neke božanske istine možda ne izgledaju

privlačno. Hristos je koristio priče, takozvane parabole, da bi nam pomogao da bolje razumemo duhovne stvari. Parabola o deset devojaka ilustruje do koje mere treba da budemo spremni dok čekamo na Hristov povratak.

Iako svi čekamo, možda nećemo imati snage da izdržimo hladnu besanu noć dok mladoženja ne dođe. U svetu koji vrvi od svih vrsta zadovoljstava, mi smo pozvani da se krećemo nasuprot struji. Čak i ako »spavamo« pre Njegovog dolaska, naše lampe će imati dovoljno duhovnog ulja da nam osvetle put čim se On pojavi. Biblija jasno govori da ne znamo dan ni čas, ali je važno da budemo u stanju pripravnosti kako ne bismo propustili zvuk konačne trube.

Mi smo pozvani da se krećemo nasuprot struji.

Kao i pet mudrih devojaka, svoju odanost treba da utemeljimo na Hristu, da nas Njegov dolazak ne bi iznenadio ni uplašio. Naprotiv, on Božjem vernom narodu treba da donese olakšanje i oslobođenje, jer u očekivanju da Hristos dođe preduzimamo sve što je potrebno u pogledu pripreme i budnosti.

ODGOVORITE

1. Na koji način vas Hristovo delo u nebeskoj Svetinji čini savršenim?
2. Ako ne znamo dan ni čas Hristovog povratka, da li to znači da treba da radimo na ostvarenju svog cilja bez ikakvog vremenskog okvira? Objasnite svoj odgovor.
3. U kakvim uslovima treba da živimo dok čekamo Hristov povratak kako bismo bili sigurni da ćemo Mu ostati verni?

Selin Kavesta, Najrobi, Kenija

Hristos je primer onoga što Bog može ostvariti u nama. Kao Njegovi sledbenici, možemo mnogo toga naučiti iz Hristovog života, smrti i vaznesenja na nebo. Vrhunac tih događaja predstavlja Hristova slavna pobeda nad smrću prilikom vaskrsenja.

»Ne divite se ovome, jer ide čas u koji će svi koji su u grobovima čuti glas Sina Božjega, i čuvši oživeti' (Jovan 5:28, 29). Taj glas će uskoro odjeknuti kroz državu smrti i svaki sveti, koji počiva u Isusu, ustaće i napustiti svoju tamnicu.«¹

»Hristos je za vernika vaskrsenje i život. U našem Spasitelju je obnovljen život koji je izgubljen usled greha; On u sebi ima život da oživi onoga koga hoće.

Razmišljajte »sa zadovoljstvom o vaskrsenju pravednika.«

Njemu je podareno pravo da da besmrtnost. Život koji je u ljudskoj prirodi položio, On ponovo uzima i daje ga ljudskom rodu. 'Ja dođoh', rekao je On, 'da imaju život u izobilju'. 'A koji pije od vode koju ću mu ja dati neće ožedneti doveka; nego voda koju ću mu ja dati biće u njemu izvor vode koja teče u život večni'. 'Koji jede moje telo i pije moju krv ima život večni, i ja ću ga vaskrsnuti u poslednji dan' (Jovan 10,10; 4,14; 6,54).«²

»Dragoceni umrli, od Adama sve do poslednjeg posvećenog čoveka koji umre, čuće glas Božjeg Sina i izaći će iz groba u besmrtni život.«³

»Sa zadovoljstvom razmišljam o vaskrsenju pravednika koji će doći iz svih krajeva sveta, iz planinskih pećina, iz tamnica, iz jama u zemlji, iz morskih dubina. Niko neće biti zaboravljen. Svi će čuti Njegov glas. Izaći će pobeđnički, trijumfalno.«⁴

»Tada će umrli pravednici ustati u neraspadljivosti, a živi pravednici uzeće se na nebo ne videvši smrti... Svojom reči i svojim delima On je proglasio sebe začetnikom vaskrsenja.«⁵

ODGOVORITE

1. Ako je Hristos začetnik vaskrsenja, kakvu nadu to daje nama koji verujemo u Njega?
2. Zbog čega je smrt još uvek bolna za nas iako znamo da Hristos ima silu da nas vaskrsne u besmrtnost?

Helen Atieno, Rongo Taunšip, Kenija

1. *Događaji poslednjih dana*, p. 219.

2. *Čeznja vekova*, str. 786 orig.

3. Isto, str. 606 orig.

4. *Događaji poslednjih dana*, p. 220.

5. *Čeznja vekova*, str. 530 orig.

Hristova služba u nebeskoj Svetinji, Njegov drugi dolazak i posebno vaskrsenje vernih predstavljaju tri strane istog novčića. Ova tri događaja treba da obnove grešnika u njegovo prvobitno bezgrešno stanje. Bog, u svojoj ljubavi prema čovečanstvu, poslao je svog jedinog Sina da bi mogao da obnovi našu pravednost.

Ono što Hristos trenutno radi u nebeskoj Svetinji blisko je povezano sa Njegovim drugim dolaskom i vaskrsenjem, jer On će doći tek kada brisanje greha bude završeno i kada grešnici kojima je oprosteno budu oslobođeni krivice. Međutim, dok se sve ovo dešava da bi se ostvarila Božja ljubav prema čovečanstvu, uvek postoji deo koji nedostaje na strani grešnika, koji on ili ona moraju učiniti da bi ceo proces bio potpun.

Moralno savršenstvo ili svetost Njegovog naroda bio je Božji prvobitni plan i On, preko Hrista, preuzima odgovornost da nas učini moralno savršenima. Međutim, Bog to ne može učiniti bez naše svesne saradnje. Kao što Duh proroštva kaže: »On ne uživa u iznuđenoj poslušnosti; i On svima priznaje slobodnu volju da bi Mu mogli dobrovoljno služiti.«*

Prema tome, kao hrišćani koji žive u 21. veku, šta moramo činiti dok se odvijaju završni događaji istorije ovog sveta? Šta Bog očekuje od nas?

Moramo se nanovo roditi. Hristova služba u nebeskoj Svetinji neće nas učiniti savršenim ako ne dopustimo da budemo nanovo rođeni krštenjem i ako ne uzrastemo u Duhu (Jovan 3:3).

Bog ne može to da učini bez naše svesne saradnje.

Moramo »pojesti Knjigu«. Pisana Božja reč sposobna je da transformiše naše stavove, postupke i način na koji se odnosimo prema Bogu i bližnjima (Jezekilj 3:1; 2. Timotiju 3:16, 17).

Moramo se svakodnevno posvećivati. Potrebno je da se svakodnevno sve više i više prilagođavamo Hristovom liku, da živimo za Boga i izbegavamo zlo. Moramo se odreći zadovoljstava ovog sveta i usmeriti svoju pažnju samo na Hrista i Njegovu pravednost (Luka 9:23, 24; 1. Petrova 4:1).

ODGOVORITE

1. Ako je Hristos naš glavni Posrednik i deluje u našu korist, zašto onda moramo da ispunimo neke uslove?
2. Zamislite da možete ponovo da proživite kompletan svoj život od kada ste postali adventistički hrišćanin. Šta biste učinili drugačije?

Meri Ndunge, Makueni, Kenija

* *Stvaranje - patrijarsi i proroci, str. 35.*

Kao hrišćanin, ja podržavam verovanje da će Hristos doći ponovo kao Car. Od dana Njegovog vaznesenja hrišćani su, imajući na umu obećanje, gajili nadu da će se Isus vratiti po svoje sledbenike.

Za mene kao mladog čoveka sa postmodernim pogledom na svet, Hristov drugi dolazak je nešto što želim dublje da proučim. Kakvu će promenu Hristov drugi dolazak izazvati u meni?

Moj život je pun pitanja koja se vrte oko obrazovanja, novca, međuljudskih odnosa i karijere. Napredak tehnologije je omogućio da živimo u globalnom selu, u kome su društvene veze veoma unapređene. Za većinu nas vreme sve brže prolazi i dani brzo prelaze u godine, dok smo mi zaokupljeni privremenim stvarima ovog sveta. Često zaboravljamo delo koje Hristos čini u našu korist. Nedovoljno smo svesni činjenice da će se naše vreme probe uskoro završiti.

U ovom trenutku još uvek živimo zajedno kao stanovnici ovog sveta, kao pšenica i kukolj u istom kontejneru. Međutim, kada Hristos dođe, On će odvojiti žito od pleve. Elen Vajt piše: »Kada delo istražnog ili preadventnog suda bude završeno, sudbina svih, na život ili na smrt, biće odlučena. Vreme milosti biće završeno kratko vreme pre Spasiteljevog dolaska na nebeskim oblacima.«*

Do kakve promene će doći u mom životu prilikom Hristovog drugog dolaska?

Moji postupci u ovom grešnom svetu treba da otkrivaju promenjenu ličnost koja očekuje Hristov drugi dolazak. Dok živim zajedno sa ostalim grešnicima koji nisu prihvatili Hrista, moja molitva za njih je da prepoznaju Hrista na krstu i predaju Mu svoj život kako bi nasledili carstvo Božje. Ujedinimo se kao hrišćani, pokrenimo se kao adventisti sedmog dana i prihvatimo besplatni dar spasenja da se ne bismo našli laki kada Hristos ponovo dođe. Razumete li šta hoću da kažem?

hrišćani, pokrenimo se kao adventisti sedmog dana i prihvatimo besplatni dar spasenja da se ne bismo našli laki kada Hristos ponovo dođe. Razumete li šta hoću da kažem?

ODGOVORITE

1. Koji je najbolji način za borbu protiv greha u ovom svetu u kome mi živimo?
2. Pre nego što Hristos dođe, šta možete reći o sebi: da li ste čisti, ili ste nečisti? Koji je razlog za vaš odgovor?

Norbet Kurema, Tika, Kenija

* *Velika borba*, p. 490 orig.

ZAKLJUČAK

Svakome ko je išao na neko putovanje poznata je važnost pripreme za put. Kao adventistički hrišćani, mi već više od 150 godina propovedamo o jednom putovanju od životnog značaja. Ali, dok čekamo na polazak, mi ponekad izgubimo fokus i previdimo neophodnu pripremu koja nam je potrebna da bismo bili spremni. Isus nas sa puno ljubavi podseća preko svoje službe u nebeskoj Svetinji da je On umro za naše grehe i da želi da mi budemo sa Njim svakog dana i kroz čitavu večnost.

RAZMOTRITE

- Oblikujte od gline ili plastelina sledeće komade nameštaja koji su se nalazili u Svetinji: žrtveni oltar, lavor, posvećeni hleb, svećnjak, kadioni oltar i kovčeg zaveta. Proučite značenje tih stvari.
- Razgovarajte sa nekim prijateljem o važnosti koju Isusova služba kao prvosveštenika u nebeskoj Svetinji ima na ličnom nivou.
- Čitajte tekst u Mateju 25:1-13. Prepričajte tu parabolou u savremenom kontekstu, uzimajući u obzir da je Isus opisivao svoj narod koji će živeti u poslednjim danima ovog sveta.
- Otpevajte ili odslušajte himnu »S neba će uskoro doći naš Bog« (br. 405 u našoj crkvenoj pesmarici). Pokušajte da zamislite kako će izgledati taj slavni dan.
- Napravite listu biblijskih ličnosti koje neizostavno želite da upoznate na nebu. Zbog čega vam je važno da upoznate te ljude?
- Postavite petorici ljudi sledeća pitanja: »Da li biste želeli da se Isus vrati danas? Ako je tako, zašto?« Dodajte i svoj odgovor.
- Razmišljajte o onome što treba da uradite u svom životu da biste se pripremili za Hristov povratak. Zapišite svoje misli u svom molitvenom dnevniku.

POVEŽITE

2. Mojsijeva 25-28; Jevrejima 1:3; 2:16,17; 4:14-16; 8:1-5; 9:11-28; 10:19-22.
Pouke velikog Učitelja, »'U susret ženiku,« str. 287-297.

Seventh-day Adventists Believe, 2nd ed. »Christ's Ministry in the Heavenly Sanctuary,« str. 347-370.

Biblical Research Institute, »Fundamental Beliefs, No. 24, Christ's Ministry in the Heavenly Sanctuary,« <http://www.adventist.org/beliefs/fundament>

Sandra Araujo-Delgado, Apison, Tenesi, SAD

Pouka 13

od 22. do 28. decembra 2012.

Kada sve postane novo

»I Bog će otrti svaku suzu od očiju njihovih, i smrti neće biti više, ni plača, ni vike, ni bolesti neće biti više; jer prvo prođe« (Otkrivenje 21:4).

STIGLI SMO KUĆI

UVOD (*Rimljanima 8:18; 2. Korinćanima. 6:2, 3; 2. Petrova 3:13*)

Su

Vernici u Solunu uredili su svoj život po uzoru na apostole i Gospoda. Oni su bili žive poslanice koje su poznavali i čitali ostali hrišćani. Imali su veliki uticaj na jačanje vere i revnost u širenju jevanđelja, što veoma povoljno govori o njihovom hrišćanskom svedočenju. Pavle je istakao nadaleko poznat uticaj vernih Solunjana.

Kada se Isus vazneo na nebo, Njegovim sledbenicima je obećano da će se On ponovo vratiti na Zemlju. Hristos je pobedio smrt i grob umirući i vraćajući se potom u život. Kada se Isus bude vratio objavljujući svoju pobedu, neprijatelj smrt više neće moći da zadrži nijednog od otkupljenih.

Da bismo bili među otkupljenima, mi moramo biti kao vernici iz Soluna. Naš život treba da bude Isusov odraz. Ljudi koji nas poznaju moraju biti u stanju da vide razliku do koje je priča o Isusu dovela u našem životu. To je *naše* svedočanstvo. To je *naš* uticaj.

Prilikom Drugog dolaska nebo će biti otvoreno i Bog će sedeti na svom prestolu. »Svi će biti jedna srećna, ujedinjena porodica, obučena u odeću slave i hvale – odeću Hristove pravednosti. Cela priroda u svojoj nenadmašnoj lepoti neprekidno će upućivati Bogu izraze hvale i obožavanja. Svet će biti obasjan nebeskom svetlošću. Godine će prolaziti u radosti. Svetlost Meseca će biti kao svetlost Sunca, a svetlost Sunca biće sedam puta jača nego što je sada. Nad tim prizorom jutarnje zvezde će pevati zajedno, i sinovi Božji klicaće od radosti kada se Bog i Hristos budu ujedinili u objavi: 'Više neće biti greha, ni smrti.'«*

**To je naš
uticaj.**

U pouci za ovu sedmicu razmotrićemo na koji način će Bog obnoviti sve što je na nebu i na Zemlji. Svi sveti će reći: »Stigli smo kući.«

Stefani Loriezo, Ebej, Maršalska ostrva

**My Life Today*, p. 348.

LOGOS (Isaija 26:21; Jeremija 4:23–25; Zaharija 14:9; 1.Korinćanima 6:2–3; 1. Solunjanima 4:16, 17; Otkrivenje 15:3; 20:3–6, 8–10)

Događaji koje vidimo svuda oko sebe u današnjem svetu kao da zvone na uzbunu. Oni vode ka kraju sveta, kada će se Isus vratiti da povede svoj narod kući. Moraju se postaviti mnoga pitanja: Da li smo spremni? Da li znamo šta će se desiti? Gde ćemo mi biti? U svom proučavanju potražićemo biblijske odgovore. Razmotrićemo događaje nakon Isusovog povratka, što odgovara početku perioda od hiljadu godina (milenijuma), kao i događaje tokom i posle tog perioda.

Kada Isus bude došao (Isaija 26:21; Jeremija 4:23–25; 1. Solunjanima 4:16, 17; Otkrivenje 20:3, 6)

Neki od šest velikih događaja koji označavaju početak milenijuma odvijaju se istovremeno. Najvažniji, koji prethodi ostalima, jeste doslovan, vidljivi i čujni Isusov dolazak. Pavle je pisao: »Jer će sam Gospod... sići sa neba« (1. Solunjanima 4:16). U to vreme dešava se prvo vaskrsenje koje se spominje u Otkrivenju 20:6: »I mrtvi u Hristu vaskrsnuće najpre...« (1. Solunjanima 4:16). Njima ćemo se u vazduhu pridružiti »mi živi koji smo ostali« i »zajedno s njima bićemo uzeti u oblake na susret Gospodu na nebo (stih 17).«

Događaji u današnjem svetu kao da zvone na uzbunu.

Dok se to dešava, oni koji nisu prihvatili Hrista kao svog Spasitelja biće ubijeni sjajem Njegovog dolaska (2. Solunjanima 1:8, 2:8). Kada pravedni budu uzeti na nebo, zli ubijeni, a zemlja razorena zemljotresima i ostalim prirodnim katastrofama, ono što će ostati biće pustoš (Jeremija 4:23–25). Pošto sotona tada neće imati koga da kuša, naći će se u položaju zatočenika bačenog u »bezdan«, gde će ostati »dok se ne navrši hiljada godina« (Otkrivenje 20:3).

Tokom hiljadu godina (1. Korinćanima 6:2, 3; Otkrivenje 15:3; 20:4)

U to vreme Hristos će biti na nebu sa otkupljenima koji »oživeše i carovaše sa Hristom« (Otkrivenje 20:4). Kaže se da ćemo mi staviti svoje krune pred Isusove noge i uzvikivati: »Dostojno je jagnje« (Otkrivenje 5:12) i pevati »pesmu Mojsija... i pesmu jagnjetovu« (Rev 15:3), proslavljajući pobedu nad zveri koju nam je On darovao.

Tokom tog perioda, sud će biti poveren spasenima. Svakome će biti dopušteno da pogleda izveštaje o drugima koji nisu dospeli na nebo. Božja pravednost će biti dokazana. Sotona će ostati vezan na Zemlji, a Zemlja će ostati pusta.

Završetak hiljadu godina (Zaharija 14:9; Otkrivenje 20:5, 8–10)

Ovi događaji će u jednom trenutku izgledati kao nešto što nimalo ne liči na večnog Boga, a ipak nešto što je sa najvećim nestrpljenjem očekivano od strane svih pravednih bića u svemiru još od kad se pojavio greh. Ti događaji će se verovatno odigrati veoma brzo, nekima na radost, a nekima na ogromnu žalost. Verovatno istovremeno, Sveti grad će se spustiti sa neba (Otkrivenje 20:9, 21:2), zli koji su umrli ustaće u drugom vaskrsenju (Otkrivenje 20:5, 13) i sotona će biti oslobođen da bi se pripremio za svoj napad na Sveti grad (Otkrivenje 20:7-9). To je napad koji se nikad neće odigrati, jer nema potrebe da se tako nešto dopusti. Svi učesnici u tom napadu već su osuđeni i njihova presuda je potvrđena od strane celog svemira. Izriče im se kazna, oni izjavljuju da je Bog pravedan i, zajedno sa sotonom, bivaju uništeni vatrom sa neba (Otkrivenje 20:9).

Kako će svečan biti taj događaj!

Vatra će zahvatiti ne samo zle, već i celu Zemlju, brišući svaki trag ljudskih izuma i zlih dela. Posle toga, Zemlja će biti obnovljena (Otkrivenje 21:1; 2. Petrova 3:10-14) i vraćena u prelepo stanje u kakvom se nalazila u Edemu. Tada ćemo početi da živimo sa Hristom kroz celu večnost.

ODGOVORITE

1. Koji događaji vas posebno nadahnjuju dok čekate na Hristov povratak?
2. U kom će se trenutku u proročanstvu o našem prelasku sa Zemlje na nebo ispuniti obećanje da će Bog obrisati svaku suzu, itd., i kako to utiče na vaše viđenje celog procesa?

Džob G. Minasalvas, Takuling, Bakolod Siti, Filipini

»Ljudski jezik je nedovoljan da opiše nagradu pravednih. To će biti poznato samo onima koji je budu posmatrali. Nijedan ograničen um nije u stanju da razume slavu Božjeg raja.«¹

»Sa Isusom na čelu svi smo se spustili iz grada dole na Zemlju, na veliku i moćnu planinu koja nije mogla da drži Isusa, već se rascepila nadvoje, načinivši ogromnu ravnici. Tada smo pogledali gore i videli veliki grad sa dvanaest temelja i dvanaest kapija, po tri sa svake strane, i sa anđelom pored svake kapije. Svi smo povikali: 'Grad, veliki grad dolazi, spušta se od Boga sa neba!' On se spustio i zaustavio pored mesta na kom smo stajali. Tada smo ugledali prelepe stvari koje su se nalazile u gradu. Videla sam veličanstvene kuće koje su izgledale kao da su od srebra, a podupirala su ih po četiri stuba ukrašena biserima prelepog izgleda. U njima je trebalo da stanuju sveti. U svakoj se nalazila jedna zlatna polica. Videla sam mnoge od svetih kako ulaze u kuću, skidaju svoje sjajne krune i stavljaju ih na tu policu, a zatim izlaze napolje i počinju da rade na zemlji oko kuće – ne kao da moraju da rade – ne, ne. Blistavo svetlo sijalo je oko njihovih glava i oni su neprekidno uzvikivali hvale Bogu.

Veliki grad – dolazi.

Videla sam još jedno polje puno raznovrsnog cveća. Ubrala sam jedan cvet i uzviknula: 'On nikada neće uvenuti!' Zatim sam videla jedno polje prelepo na pogled na kome je rasla visoka trava jasno zelene boje, bacajući srebrne i zlatne odsjaje dok se ponosno lelujala na slavu cara Isusa. Zatim smo došli u polje puno svih vrsta zveri. Tu su se nalazili lav, jagnje, leopard, vuk – i svi su boravili zajedno u savršenom jedinstvu. Prošli smo između njih, a one su nas mirno sledile.²

»Tada ćemo znati kao što smo poznati. Tu će ljubavi i saosećanje koje je Bog usadio u dušu naći svoje najslađe i najiskrenije ispunjenje. Čista zajednica sa svetim bićima, skladan društveni život sa blaženim anđelima i vernima svih uzrasta, sveto zajedništvo koje okuplja svu 'čeljad i na nebesima i na zemlji' – sve su to iskustva tog drugog sveta.³

Stjuart Van Loriezo, Takuling, Bakolod Siti, Filipini

1. *My Life Today*, p. 359.

2. *The Adventist Home*, p. 546.

3. *Maranatha*, p. 357.

Bog nas preko svog jedinorodnog Sina, Isusa Hrista, vodi na stazu pravедnosti, spasenja i večnog života. Nezavisno od Njega, hrišćanski rast i sazrevanje postaju apsolutno nemogući (Jovan 15:5).

Rasti u Hristu znači predati Mu sve. Jedna jedina stvar u životu koja nije predata Hristu postaće jedan od sotoninih širokih puteva na kojima on pokušava da nas otme iz ruke našeg Učitelja. Petar je u početku bio duhovno slab i slabog karaktera. Obraćeni Petar rastao je sve više i više u blagodati i poznanju Isusa Hrista (2. Petrova 3:18) i na kraju svog života postao primer hrabrosti, pun Hristovog Duha. Kao što je za fizički rast neophodna hrana, tako je Božja reč neophodna za duhovni rast i razvoj. Samo oni koji se hrane Rečju Božjom biće nahranjeni i obilno snabdeveni božanskom mudrošću i snagom koja potiče od Svetog Duha.

U sukobu sa sotonom, Isus ne bi mogao da se osloni na Božju reč za pobedu da nije prvo pohranio njene dragocene istine u svoje srce i um. Da bismo sledili Njegov primer, mi moramo odvojiti vreme za proučavanje Pisma i učenje stihova napamet.

Najveći dokaz hrišćanskog rasta je ljubav (Kološanima 3:14). Ona obuhvata sve rodove Duha i ujedinjuje sve ostale rodove usavršavajući karakter u Isusu. Apostol Jovan je pisao: »Ako imamo ljubav među sobom, Bog u nama stoji, i ljubav je njegova savršena u nama« (1. Jovanova 4:12).

Kada su jednog misionara pitali da li voli svoj posao u Africi, on je odgovorio: »Ne volim prašinu! Ne volim da se uvlačim u njihove trošne kolibe. Ne volim neobrazovane, prljave ljude. Ali, Isusova ljubav me nagoni da činim ono što On zapoveda.« Kada razmišljamo o Hristovoj ljubavi, razmišljaćemo o Njegovom karakteru i bićemo spremni da stojimo sa otkupljenima.

**Ne volim
neuredne,
neobrazovane
ljude.**

ODGOVORITE

1. Koliko smo sigurni da zaista čekamo Hristov drugi dolazak? Objasnite svoj odgovor.
2. Kako mi odražavamo Hrista da bi i drugi mogli da Ga vide u našem životu?

Bernalena M. Roka, Takuling, Bakolod Siti, Filipini

Svi želimo da budemo na nebu – to je naš konačni cilj u životu. Svi bismo želeli da Isus odmah dođe i okonča naše patnje na Zemlji.» U Božjem gradu 'noći... neće biti.' Nikome više neće biti potreban odmor, niti će ga poželeći. Niko se više neće umarati ispunjavajući Božju volju ili odajući hvalu Njegovom imenu. Uvek ćemo osećati svežinu jutra i ona nikada neće ni prestajati.«*

Da bismo izdržali teškoće na ovoj Zemlji i bili među otkupljenima, moramo razviti one aspekte svog života koji će nam pomoći dok budemo prolazili kroz događaje poslednjih dana zemaljske istorije.

Poverenje. Šta god da se dešava, Bog dopušta patnje sa određenom namerom. Treba da imamo poverenja u Božju mudrost i da se potpuno potčinimo

Nikad ne gubite iz vida svoj cilj.

Njegovim planovima (Priče 3:5). Imajte na umu da vas Bog neće dovesti ni u jednu situaciju iz koje vam nije obezbedio izlaz (1. Korinćanima 10:13). I kada ne možete da vidite svetlost, nastavite da se uzdate u Boga.

Ostajanje u Njemu. Ima mnogo primera koje možemo primeniti u svom životu da bi nam pomogli da savladamo iskušenja. Oni nas upućuju na Isusa koji je savršeni primer u svemu. On nam u Jovanu 15:4–7 kaže da ostanemo u Njemu.

Fokus. Nikad ne gubite iz vida svoj cilj (Filibljanima 4:13–14).

Istrajnost. Važno je imati na umu da će oni koji izdrže do kraja, ma koliko put bio težak, biti spaseni (Matej 10:22). Izložite se Njegovom neprekidnom uticaju putem molitve (Galatima 5:25).

Predaja. »Pokorite se dakle Bogu...« (Jakov 4:7). Predajte svoju volju i život Njegovoj vlasti. Oduprite se sotonskim sumnjama. Ne dozvolite mu da vas navede da zaboravite kako vas je Bog vodio u prošlosti. Iskreno se molite za snagu da izdržite sve dok se Hristos ne vrati da povede svoju decu kući.

ODGOVORITE

1. Opišite zbog čega želite da budete na nebu. Kako biste to objasnili nekom prijatelju koji ne poznaje Isusa?

2. Šta ćete učiniti kako biste opstali u životnim teškoćama dok se nalazimo na ovoj Zemlji?

Dženelin Minasalvas, Takuling, Bakolod Siti, Filipini

**Velika borba*, p. 676.

Postoji jedna priča o vernom psu koji je uvek čekao da se njegov gospodar vrati kući. Pas bi obično stajao kod vrata i čekao da čuje zvuk ključa u bravi. Tada je znao da njegov gospodar dolazi! Koliko bi više mi, kao Božja deca, trebalo da iščekujemo svog Gospoda Isusa prilikom Njegovog drugog dolaska?

Isus je na krstu platio cenu da bi svako ko odluči da Ga sledi mogao da ide na nebo kada se On vrati. »Jer će sam Gospod sa zapovešću, s glasom arhanđelovim, i s trubom Božjom sići s neba« (1. Solunjanima 4:16). »Hodite blagosloveni oca mojega; primite carstvo koje vam je pripravljeno od postanja sveta« (Matej 25:34). Elen G. Vajt piše: »Tada će otkupljeni biti pozdravljeni dobrodošlicom u domovini koju je Isus pripremio za njih.«¹ Kako će biti divno živeti na novom nebu i novoj Zemlji.

Znao je da se njegov gospodar vratio.

Božja reč nikad ne greši. Da bismo se pripremili za svoj nebeski dom, treba da pripremimo svoj um i srce za Hristov skori povratak. Svakoga dana odvojte poseban trenutak da biste tražili Božje prisustvo. Ako smo se zaista uputili u svoj nebeski dom, neka On uvek bude u središtu našeg života. »Pri-ljezna molitva je neophodna, i zato nemojte dopustiti da vas išta ometa u tome. Uložite sve napore da održite zajednicu između Isusa i svoje duše. Iskoristite svaku priliku da budete tamo gde se uobičajeno održavaju molitve.«²

Bog je vlasnik našeg života. Isti Isus koji je došao i umro za nas vratio se na nebo da bi pripremio naš nebeski dom. Kada se On bude vratio, sve će biti obnovljeno. Apostol Jovan je imao viziju novog neba i nove Zemlje. Gde god je pogledao, video je neuporedivu lepotu.

Bog nas svakoga dana poziva da Mu pridemo. Da li ste spremni da Mu se pridružite? On jedva čeka da nas povede u naš novi slavni dom na nebu!

Endži Lav Vilaflor, Takuling, Bakolod Siti, Filipini

1. Put Hristu, p. 126.

2. Isto, str. 98.

ZAKLJUČAK

Kada Hristos u nebeskoj Svetinji završi svoje delo spasavanja čovečanstva, On će se vratiti na Zemlju u slavi kakva nikada ranije nije viđena. Oni koji su umrli u Njemu ustaće iz svojih grobova, a sveti koji budu živi preobraziće se. Svi oni će carovati sa Gospodom na nebu hiljadu godina. Taj »milenijum« (od laltinske reči *mille* što znači *hiljadu*) označava početak jedinog raja poznatog ljudima još od Edemskog vrta iz vremena pre pada. Tokom tog perioda, otkupljeni će ispitivati Božji način postupanja i sud nad grehom. Na kraju tih hiljadu godina, sotona i ljudi koji su ga sledili biće uništeni, a Zemlja će biti obnovljena. »I Bog će otrti svaku suzu od očiju njihovih, i smrti neće biti više, ni plača, ni vike, ni bolesti neće biti više; jer prvo prođe« (Otkrivenje 21:4).

RAZMOTRITE

- Proučite neki hiljadugodišnji vremenski period. Koji su dobri i loši događaji obeležili taj vremenski period? Po čemu se to razlikuje od milenijuma koji ćemo mi provesti sa Isusom?
- Koristeći američki jezik znakova (ili znakovni jezik za gluvoneme koji se koristi u vašoj zemlji), prikažite neki od svojih omiljenih stihova iz Otkrivenja 21:1-7. Sledeći veb-sajt će vam biti od koristi: <http://www.aslpro.com/cgi-bin/aslpro/aslpro.cgi>.
- Napravite prognozu o tome kakvi će vremenski uslovi vladati na nebu i obnovljenoj Zemlji svakog dana.
- Zamislite Boga kako briše suze iz vaših očiju. Šta vam znači to što tamo više neće biti smrti, žalosti, plača, ni bola bilo koje vrste?
- Pratite tokom jedne sedmice novinske naslove iz različitih zemalja sveta. Uporedite to sa naslovima kakvi bi se mogli pojaviti na nebu tokom jedne sedmice.

POVEŽITE

Otkrivenje 2:11; 3:17, 26, 27; 3:5, 12, 2.

Velika borba, chap. 42, <http://www.whiteestate.org/books/gc/gc42.html>.

E. R. Virkom, Bruklin, Njujork, SAD

OKTOBAR

BOŽJI VEČNI ZAKON

Proslavljanje Boga

1. P 2.Korinćanima 5,21	Dvostruki sistem zakona
2. U Psalam 119,44	Božji večni zakon
3. S Rimljanima 15,6	Proslavljanje Boga
4. Č Galatima 3,21	Udvojenost puna snage
5. P Jevrejima 4,1	Pokoj u Hristu
6. S Filibljanima 3,8	Put napretka

Hristos je videlo zakona

7. N 2. Petrova 1,4	Slični Hritu
8. P Galatima 6,15	Novo stvorenje
9. U Efescima 2,8	Svrha blagodati
10. S 1. Solunjanima 5,23	Uticaj istine
11. Č Rimljanima 7,12	Hristos je videlo zakona
12. P Kološanima 2,6	Živeti u Hristu
13. S Psalam 50,5	Dve životno važne pouke

Živeti u Hristu

14. N Psalam 37,37	Hoćeš li da imaš mir?
15. P Jevrejima 11,6	Kako vera deluje
16. U Propovednik 12,14	Budi pošten prema Bogu
17. S Isaija 11,2	Vođeni Svetim Duhom
18. Č Psalam 51,10	Dokaz da Duh deluje u nama
19. P 1. Solunjanima 5,5	Svetlost koja sija u tami
20. S 1. Korinćanima 12,1	Darovi Duha

Molite se za Gospodnjega Duha

21. N Dela 2,1-4	Pedesetnica
22. P Dela 4,13	Plodovi pedesetnice
23. U Luka 11,13	Molite se za Gospodnjega Duha
24. S Efescima 6,14	Buduća proba
25. Č 1. Timotiju 4,1	Obmane poslednjih dana
26. P Otkrivenje 16,14	Spiritizam i njegov kraj
27. S Matej 28,42	Budite oprezni

Hristova večna budućnost

28. N Matej 24,44	Konačna priprema
29. P Danilo 12,1	Blizina kraja
30. U Otkrivenje 21,4	Gledajte u budućnost
31. S Luka 21,36	Božanska zapovest

NOVEMBAR

VAŽNOST JEDINSTVA

Posrednik

1. Č	5. Mojsijeva 7,6	Izabrani Božji
2. P	Titu 2,14	Poseban narod
3. S	2. Korinćanima 6,18	Izdvajanje od sveta

Neko je pred vratima

4. N	Jezekilj 20,20	Obeležja Božjeg naroda
5. P	Dela 5,32	Hristovi predstavnici
6. U	Jevrejima 6,10	Raditi s Hristom
7. S	2. Timotiju 4,5	Crkva i unapređenje Božjeg dela
8. Č	2. Timotiju 3,15	Prosvetljena crkva
9. P	Otkrivenje 3,20	Neko je pred vratima
10. S	Jovan 17,11	Važnost jedinstva

Konačna pobeda!

11. N	Otkrivenje 13,11	Izazov za Božju crkvu
12. P	Otkrivenje 14,9.10	Božje poslednje upozorenje
13. U	Otkrivenje 7,3	Božji pečat i žig zveri
14. S	Otkrivenje 13,14	Ikona zveri
15. Č	2. Timotiju 4,3	Istorija se ponavlja
16. P	Otkrivenje 14,1	Konačna pobeda!
17. S	2. Korinćanima 5,20	Putevi sinca pravde

Završno delo

18. N	Jovan 14,6	Izvor svake istine
19. P	Otkrivenje 14,6	Objavljivanje Božjeg ostatka
20. U	Otkrivenje 22,12	Završno delo
21. S	Matej 6,14	Oproštenje nije moguće
22. Č	Dela 13,44	Rad u gradovima
23. P	2. Timotiju 4,2	Odbačeni običaji
24. S	Otkrivenje 18,1	Sveti Duh i ostatak

Odražavati Hrista

25. N	Psalam 64,10	Sveti narod
26. P	Kološanima 1,18	Usavršena crkva
27. U	Efescima 4,24	Odražavati Hrista
28. S	Juda 21	Odvojeni od sveta
29. Č	1. Korinćanima 3,17	Božji hram
30. P	Jevrejima 12,2	Saradnici crkve na nebu

DECEMBAR

SVIM NARODIMA

Zalazak sunca

1. S Jevrenima 11,16

Zalazak sunca

Hristov preteča

2. N Jovan 1,6
3. P Matej 3,3
4. U Luka 1,17
5. S 1. Mojsijeva 6,5
6. Č 1. Mojsijeva 6,14
7. P 1. Mojsijeva 6,9
8. S 1. Mojsijeva 6,3

Primer Jovana Krstitelja
Glas koji više u pustinji
Hristov preteča
Kao što je bilo u vreme Nojevo
Noje, sagradi sebi kovčeg!
Nojeva nepokolebljiva poslušnost
Strpljenje je došlo kraju

Odražavati Hrista

9. N 2. Mojsijeva 20,10
10. P Isaija 56,2
11. U Rimljanima 11,33
12. S Luka 6,6
13. Č Titu 2,13
14. P Rimljanima 12,11
15. S Dela 1,7

Božji dan odmora
Subota u razdoblju jevanđelja
Biblijski temelji Subote
Šta po zakonu treba činiti Subotom?
Priprema za Isusov dolazak
Sadašnja dužnost
Odražavati Hrista

Život ispunjen Nebom

16. N Luka 19,13
17. P Otkrivenje 22,14
18. U 2. O Carevima 20,15
19. S 1. Korinćanima 11,28
20. Č Zaharija 10,1
21. P Luka 14,23
22. S Dela 1,8

Odlučno delovanje
Život ispunjen Nebom
Poštovati darodavca
Pojedinačna odgovornost
Pozni dažd
Prihvati poziv
Svim narodima

Ispunjeno obećanje

23. N Matej 24,31
24. P Jovan 14,3
25. U Matej 25,21
26. S 1. Mojsijeva 32,26
27. Č Otkrivenje 3,18
28. P Kološanima 3,23
29. S Titu 2,12

Prvi i drugi dolazak
Divan poklon
Ispunjeno obećanje
Odluka
Promena odeće
Upotrebi ono što imaš
Blažena nada

Priprema za Nebo

30. N Zaharija 3,5
31. P Rimljanima 15,4

Priprema za Nebo
Nebo dole i Nebo gore

ČITANJE BIBLIJE I SPISA ELEN VAJT REDOM

OKTOBAR

- 1. Marko 13
- 2. Luka 21:5-38; ČV 627
- 3. ČV 628-63
- 4. ČV 631-633
- 5. ČV 634-636
- 6. Matej 25; ČV 637, 638
- 7. ČV 639-641
- 8. Luka 22:7-13, 24-39
- 9. Jovan 13:1-17; ČV 642, 643
- 10. Matej 26:14-16; Marko 14:12-16; ČV 644-646
- 11. ČV 649-651
- 12. Matej 26:17-35; Marko 14:17-31
- 13. Luka 22:14-23; Jovan 13:18-30; ČV 652, 653
- 14. ČV 654-656
- 15. ČV 659-661
- 16. Jovan 13:31-38; 14
- 17. Jovan 15; 16
- 18. Jovan 17
- 19. ČV 662-664
- 20. ČV 667-669
- 21. ČV 670-672
- 22. ČV 673-675
- 23. ČV 676-680
- 24. Matej 26:36-56; Marko 14:32-52
- 25. Luka 22:39-53; Jovan 18:1-12
- 26. ČV 685, 686
- 27. ČV 687-689
- 28. ČV 690-694
- 29. ČV 695-697
- 30. Matej 26:57-75
- 31. Marko 14:53-72; ČV 699

NOVEMBER

- 1. Luka 22:54-71; Jovan 18:13-27
- 2. Matej 27:1; ČV 698
- 3. ČV 700-703
- 4. ČV 704-706
- 5. ČV 707, 708
- 6. ČV 709, 710
- 7. ČV 711-713
- 8. ČV 714, 715
- 9. Matej 26:1-5; Luka 22:1-6; ČV 716
- 10. Matej 27:2-10; ČV 717-719
- 11. ČV 720-722
- 12. Matej 27:11-31
- 13. Marko 15:1-20; Jovan 18:28-4
- 14. Luka 23:1-25
- 15. Jovan 19:1-15; ČV 723, 724
- 16. ČV 725, 726
- 17. ČV 727-729
- 18. ČV 730, 731
- 19. ČV 732, 733
- 20. ČV 734, 735
- 21. ČV 736, 737
- 22. ČV 738-74
- 23. Matej 27:32-53; Marko 15:21-47
- 24. Luka 23:26-56
- 25. Jovan 19:16-42
- 26. ČV 741-743
- 27. ČV 744, 745
- 28. ČV 746, 749
- 29. ČV 750-752
- 30. ČV 753, 754

DECEMBAR

- 1. ČV 755-757
- 2. ČV 758, 759
- 3. ČV 760, 761
- 4. ČV 762-764
- 5. ČV 769, 770
- 6. ČV 771-773
- 7. ČV 774, 775
- 8. Matej 27:54-66; ČV 776-778
- 9. Matej 28:2-4, 9-15; ČV 779, 78
- 10. ČV 781-785
- 11. ČV 786, 787
- 12. Matej 28:1, 5-8; Jovan 20:1-18; ČV 788
- 13. Marko 16:1-14;
- 14. ČV 789, 79
- 15. ČV 793, 794
- 16. Luka 24:13-32; ČV 795, 796
- 17. ČV 799, 800
- 18. Luka 24:33-49; Jovan 20:19-31; ČV 801
- 19. ČV 803, 804
- 20. ČV 805, 806
- 21. ČV 807, 808
- 22. Jovan 21; ČV 809,
- 23. ČV 811, 812
- 24. ČV 815-817
- 25. Matej 28:16-20; Marko 16:15-20; ČV 818, 819
- 26. ČV 820-822
- 27. ČV 823-825
- 28. ČV 826-828
- 29. Luka 24:50-53; ČV 829, 83
- 30. ČV 831, 832
- 31. ČV 833-835

** Brojevi strana su stavljani prema originalu knjige Čeznja vekova (brojeve strane originala u našem izdanju knjige mogu se pronaći sa strane spoljnih stranica knjige)*

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

Oktoibar

1. Psalam 78,43-56.
2. Psalam 78,57-72.
3. Psalam 79.
4. Psalam 80.
5. Psalam 81.
6. Psalam 82.
7. Psalam 83.
8. Psalam 84.
9. Psalam 85.
10. Psalam 86.
11. Psalam 87.
12. Psalam 88
13. Psalam 89,1-13.
14. Psalam 89,14-26.
15. Psalam 89,27-39.
16. Psalam 89,40-52.
17. Psalam 90.
18. Psalam 91.
19. Psalam 92.
20. Psalam 93.
21. Psalam 94.
22. Psalam 95.
23. Psalam 96.
24. Psalam 97.
25. Psalam 98.
26. Psalam 99.
27. Psalam 100.
28. Psalam 101.
29. Psalam 102,1-14.
30. Psalam 102,15-28.
31. Psalam 103.

Novembar

1. Psalam 104,1-18.
2. Psalam 104,19-35.
3. Psalam 105,1-15.
4. Psalam 105,16-31.
5. Psalam 105,32-45.
6. Psalam 106,1-16.
7. Psalam 106,17-32.
8. Psalam 106,33-48.
9. Psalam 107,1-21,
10. Psalam 107,22-43.
11. Psalam 108.
12. Psalam 109,1-16.
13. Psalam 109,17-31.
14. Psalam 110.
15. Psalam 111.
16. Psalam 112.
17. Psalam 113.
18. Psalam 114.
19. Psalam 115.
20. Psalam 116.
21. Psalam 117.
22. Psalam 118,1-14.
23. Psalam 118,15-29.
24. Psalam 119,1-34.
25. Psalam 119,35-63.
26. Psalam 119,64-90.
27. Psalam 119,91-117.
28. Psalam 119,118-143.
29. Psalam 119,144-176.
30. Psalam 120.

Decembar

1. Psalam 121.
2. Psalam 122.
3. Psalam 123.
4. Psalam 124.
5. Psalam 125.
6. Psalam 126.
7. Psalam 127.
8. Psalam 128.
9. Psalam 129.
10. Psalam 130.
11. Psalam 131.
12. Psalam 132.
13. Psalam 133.
14. Psalam 134.
15. Psalam 135.
16. Psalam 136,1-13.
17. Psalam 136,15-26.
18. Psalam 137.
19. Psalam 138.
20. Psalam 139.
21. Psalam 140.
22. Psalam 141.
23. Psalam 142.
24. Psalam 143.
25. Psalam 144.
26. Psalam 145.
27. Psalam 146.
28. Psalam 147.
29. Psalam 148.
30. Psalam 149.
31. Psalam 150.

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U OKTOBRU 2012. GODINE

MESTO				
	5.	12.	19.	26.
Kladovo, Negotin	18,03	17,51	17,40	17,28
Bor, Zaječar, Pirot , Strumica	18,05	17,53	17,42	17,30
Vršac , Paraćin, Niš , Leskovac, Vranje, Radoviš, Kavadarci, Đevđelija , Jagodina	18,07	17,55	17,44	17,32
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Kovin, Smederevo , Požarevac, Smederevska Palanka, Kruševac , Kumanovo , Veles	18,09	17,57	17,46	17,34
Senta, Bečež, Zrenjanin , Pančevo, Beograd , Aranđelovac, Kragujevac , Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Priština , Tetovo, Skoplje , Prilep, Bitolj	18,11	17,59	17,48	17,36
Subotica , Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Valjevo, Čačak, Novi Pazar, Đakovica, Prizren, Ohrid	18,13	18,01	17,50	17,38
Sombor , Bačka Palanka, Šid, Srem. Mitrovica, Bogatić, Šabac , Užice, Berane, Peć , Debar	18,15	18,03	17,52	17,40
Beli Manastir, Osijek , Dalj, Vukovar, Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Pljevlja, Kolašin	18,17	18,05	17,54	17,42
Tuzla, Foča, Podgorica , Ulcinj	18,19	18,07	17,56	17,44
Podr. Slatina, Slavenska Požega, Slavonski Brod, Derвента, Doboj, Sarajevo , Bileća, Zelenika	18,21	18,09	17,58	17,46
Koprivnica, Bjelovar, Virovitica , Daruvar, Bos. Gradiška , Nova Gradiška, Zenica, Mostar , Trebinje, Dubrovnik	18,23	18,11	18,00	17,48
Murska Sobota, Ormož , Čakovec, Varaždin , Prijedor, Banja Luka , Jajce, Metković, Pelješac, Mljet	18,25	18,13	18,02	17,50
Maribor , Livno, Hvar, Korčula, Ptuj , Krapina, Zagreb , Sisak, Drvar	18,27	18,15	18,04	17,52
Dravograd, Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Celje , Zidani Most, Karlovac, Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač	18,29	18,17	18,06	17,54
Mežica, Gospić , Šibenik, Vis	18,31	18,19	18,08	17,56
Jesenice, Kranj, Ljubljana , Crikvenica, Krk, Rab, Pag, Zadar, Dugi Otok, Biograd na moru	18,33	18,21	18,10	17,58
Kranjska Gora, Postojna, Rijeka , Cres, Lošinj	18,35	18,23	18,12	18,00
Gorica, Koper, Rovinj, Pula	18,37	18,25	18,14	18,02

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U NOVEMBRU 2012. GODINE

MESTO					
	2.	9.	16.	23.	30.
Kladovo, Negotin	16,19	16,10	16,03	15,57	15,54
Vršac , Bor, Zaječar, Knjaževac, Pirot	16,21	16,12	16,05	15,59	15,56
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, Niš	16,23	16,14	16,07	16,01	15,58
Subotica, Senta, Bečej, Zrenjanin , Pančevo, Kovin, Smederevo , Sm. Palanka, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Leskovac, Vranje, Radoviš, Strumica	16,25	16,16	16,09	16,03	16,00
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Beograd , Arandelovac, Kragujevac, Kumanovo, Kavadarci, Đevdelija	16,27	16,18	16,11	16,05	16,02
Sombor , Bačka Palanka, Srem. Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Priština , Skoplje , Veles	16,29	16,20	16,13	16,07	16,04
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Lznica, Užice, Novi Pazar, Prizren, Tetovo, Prilep	16,31	16,22	16,15	16,09	16,06
Tuzla, Berane, Peć, Đakovica, Bitolj	16,33	16,24	16,17	16,11	16,08
Virovitica, Podr. Slatina, Slav. Požega, Sl. Brod, Derventa , Doboij, Pljevlja, Kolašin	16,35	16,26	16,19	16,13	16,10
Murska Sobotna, Čakovec, Varaždin , Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bos. Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Podgorica	16,37	16,28	16,21	16,15	16,12
Maribor , Ormož, Ptuj , Banja Luka , Bileća, Bar, Ulcinj	16,39	16,30	16,23	16,17	16,14
Slovenj Gradec, Celje , Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Jajce, Mostar , Trebinje, Dubrovnik, Zelenika	16,41	16,32	16,25	16,19	16,16
Dravograd, Mežica, Rogaška Slatina, Zidani Most, Karlovac, Drvar, Livno, Metković, Pelješac, Mljet	16,43	16,34	16,27	16,21	16,18
Kranj, Ljubljana , Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač, Hvar, Korčula	16,45	16,36	16,29	16,23	16,20
Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Crikvenica, Gospić , Šibenik, Biograd na moru	16,47	16,38	16,31	16,25	16,22
Gorica, Rijeka , Krk, Cres, Rab, Zadar, Pag, Dugi Otok, Vis	16,49	16,40	16,33	16,27	16,24
Koper, Lošinj	16,51	16,42	16,35	16,29	16,26
Rovinj, Pula	16,53	16,44	16,37	16,31	16,28

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U DECEMBRU 2012. GODINE

MESTO	DATUM			
	7.	14.	21.	28.
Kladovo, Negotin	15,52	15,52	15,55	15,59
Srpska Crnja, Vršac , Bor, Zaječar	15,54	15,54	15,57	16,01
Senta, Kikinda , Zrenjanin , Alibunar, Kovin, Požarevac, Knjaževac, Pirot	15,56	15,56	15,59	16,03
Subotica , Bačka Topola, Bečež, Pančevo, Beograd , Smederevo , Smed. Palanka, Jagodina, Paraćin, Niš , Leskovac	15,58	15,58	16,01	16,05
Sombor , Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Arandelovac, Kragujevac , Kruševac, Vranje, Radoviš, Strumica	16,00	16,00	16,03	16,07
Dalj, Vukovar, Šid, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo , Kumanovo, Kavadarci, Đevdeliya	16,02	16,02	16,05	16,09
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Užice, Novi Pazar, Kosovska Mitrovica, Priština , Skoplje , Veles	16,04	16,04	16,07	16,11
Podravska Slatina, Tuzla, Peć , Đakovica, Prizren, Tetovo, Prilep	16,06	16,06	16,09	16,13
Murska Sobota, Čakovec, Koprivnica, Bjelovar, Virovitica , Daruvar, Slav. Požega, Slav. Brod, Derventa , Dobož, Pljevlja, Berane, Bitolj	16,08	16,08	16,11	16,15
Ptuj , Ormož, Varaždin , Bosanska Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Kolašin , Debar, Ohrid	16,10	16,10	16,13	16,17
Maribor , Celje, Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Banja Luka , Podgorica	16,12	16,12	16,15	16,19
Dravograd, Mežica, Rogaška Slatina, Zidani Most, Jajce, Mostar , Bileća, Trebinje, Zelenika , Bar, Ulcinj	16,14	16,14	16,17	16,21
Slovenj Gradec, Karlovac, Slunj, Bihać, Drvar, Livno, Metković, Dubrovnik	16,16	16,16	16,19	16,23
Jesenice, Kranj, Ljubljana , Knin, Pelješac, Mljet	16,18	16,18	16,21	16,25
Kranjska Gora, Postojna, Rijeka , Crikvenica, Krk, Gospić, Šibenik, Split , Brač, Hvar, Korčula	16,20	16,20	16,23	16,27
Gorica, Koper, Cres, Rab, Pag, Zadar, Biograd na moru, Vis	16,22	16,22	16,25	16,29
Rovinj, Pula , Lošinj, Dugi Otok	16,24	16,24	16,27	16,31

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.